

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र M 384 विषय शान

नांव एक/केशीमहात्म्य

लेखक/लिपीकार -

पृष्ठ 57

काल शके १८०४ पूर्ण/अपूर्ण -

॥ अथैकादशीमाहात्म्यं प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः अथैकादशीकथा सूतउवाच एवंप्रीत्यापुराविप्राःश्रीकृष्णेनपरंब्रतं॥कथितंतत्प्रयत्नेनयः
 कुर्याद्भुविमानवः॥ १ ॥ भुक्त्वाभोगाननेकांस्तुविष्णुलोकंप्रयातिसः ॥ पार्थउवाच उपवासस्यनक्तस्यतथै
 वायाचितस्यभो ॥ २ ॥ किंपुण्यंकिंविधानंहिब्रूहिसर्वजनार्दन श्रीकृष्णउवाच हेमंतेचैवसंप्राप्तेमासिमार्ग
 शिरेशुभे ॥ ३ ॥ शुक्लपक्षेतथापार्थएकादश्यामुपोष्यच ॥ दशम्यांचैवयत्किंचित्प्रकुर्यात्सुदृढंब्रतं॥४॥ नक्तंचत
 दिनेकृत्वादशम्यांदंतधावनं॥ दिवसस्याष्टमेभागेमंदीभूतेदिवाकरे॥तत्रनक्तंविजानीयान्ननक्तंनिशिभोजनं
 ॥ ५ ॥ ततःप्रभातसमयेसंकल्प्यनियमांश्चरेत् ॥ मध्याह्नेचतथापार्थशुचिःस्नातःसमाहितः॥६॥ नद्यांतडागेवा
 प्यांवाद्युत्तमंमध्यमंत्वधः॥ क्रमाज्ज्ञेयंतथाकूपेतदभावेप्रशस्यते ॥ ७ ॥ अश्वक्रांतेरथक्रांतेविष्णुक्रांतिवसुंध
 रे ॥ मृत्तिकेहरमेपापंयन्मयापूर्वसंचितं ॥ ८ ॥ त्वयाहतेनपापेनगच्छामिपरमांगतिं ॥ अनेनमृत्तिकास्नानंवि
 दधातुव्रतीनरः॥९॥नालपेत्पतितैश्चोरैस्तथापाखंडिभिःसह॥मिथ्यापवादिनोदेववेदब्राह्मणनिंदकान्॥१०॥
 अन्यांश्चैवदुराचारानगम्यागामिनस्तथा ॥ परद्रव्यापहर्तृश्चदेवद्रव्यापहारिणः॥ ११ ॥ नसंभाषेतदृष्ट्वापिभा
 स्करंचावलोकयेत् ॥ ततो गोविंदमभ्यर्च्यनैवेद्यादिभिरादरात् ॥ १२ ॥ दीपंदद्याद्दूहेचैवभक्तियुक्तेनचेतसा ॥ त
 दिनेवर्जयेत्पार्थनिंदांमैथुनमेवच ॥ १३ ॥ गीतशास्त्रविनोदेनदिवारात्रीनयेद्वती ॥ रात्रौजागरणंकृत्वाभक्तियु

मा.रु.

९

केनचेतसा ॥ १४ ॥ विप्रेभ्योदक्षिणां दत्त्वा प्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ यथाशुक्ला तथा कृष्णामान्या वै धर्मतत्परैः ॥
॥ १५ ॥ एकादशोर्द्वयोराजन्विभेदं नैव कारयेत् ॥ एवं हि कुरुते यस्तु शृणुतस्यापि यत्फलं ॥ १६ ॥ शंखोद्धारनरः
स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधरं ॥ एकादशुपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं ॥ १७ ॥ व्यतीपाते च दानस्य लक्षमेकं फलं स्मृ-
तं ॥ संक्रांतिषु च तुल्यं यो ददाति धनं जय ॥ १८ ॥ कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यं ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ॥ तत्सर्वं लभते यस्तु त्वेका-
दश्यामुपोषितः ॥ १९ ॥ अश्वमेधस्य यज्ञस्य करणाद्यत्फलं लभेत् ॥ ततः शतगुणं पुण्यमेकादशुपवासतः ॥ २० ॥
तपस्विनो गृहे नित्यं लक्षं यस्य च भुंजते ॥ षष्टिवर्षसहस्राणितस्य पुण्यं च यद्भवेत् ॥ २१ ॥ एकादशुपवासेन फलं
प्राप्नोति मानवः ॥ गोसहस्रे च यत्पुण्यं दत्ते वेदांगपारगे ॥ २२ ॥ तस्मात्पुण्यं दशगुणमेकादशुपवासिनां ॥ नित्यं
च भुंजते यस्य दशचैव द्विजोत्तमाः ॥ २३ ॥ भवेत्तद्वै दशगुणं भोजने ब्रह्मचारिणः ॥ एतत्सहस्रं भूदाने कन्यादाने त-
तः स्मृतं ॥ २४ ॥ तस्माद्दशगुणं प्रोक्तं विद्यादाने तथैव च ॥ विद्यादशगुणं चान्नं यो ददाति बुभुक्षिते ॥ २५ ॥ अन्न-
दानसमं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ तृप्तिमायां तिकौंतेय स्वर्गस्थाः पितृदेवताः ॥ २६ ॥ एकादश्या व्रतस्यापि पुण्यसं-
ख्यानविद्यते ॥ एतत्पुण्यप्रभावं च यत्सुरैरपि दुर्लभं ॥ २७ ॥ नक्तस्यार्धफलं तस्य एकभक्तस्य सत्तम ॥ एकभक्तं
च नक्तं च उपवासस्तथैव च ॥ २८ ॥ एतेष्वन्यतमं वापि व्रतं कुर्याद्द्विरेदिने ॥ तावद्गर्जति तीर्थानि दानानि नियमाय

ए.मा.

९

माः॥२९॥एकादशीनसंप्राप्तायावत्तावन्मखा अपि॥तस्मादेकादशीसर्वैरुपोष्याभवभीरुभिः॥३०॥ननखेन
 पिवेत्तोयंनहन्यान्मत्स्यसूकरान्॥एकादश्यांनभुंजीतयन्मांत्वंपृच्छसेर्जुन॥३१॥एतत्तेकथितंसर्वं व्रतानामु
 त्तमं व्रतं॥एकादशीसमंनस्ति कृत्वायज्ञसहस्रकं॥३२॥अर्जुनउवाच उक्तात्वयाकथं देवपुण्येयंसर्वतस्ति
 थिः॥सर्वेभ्योपिपवित्रेयमुक्ताल्लोकादशीतिथिः॥३३॥श्रीकृष्णउवाच पुराकृतयुगेपार्थमरुनामाहिदानवः
 अत्यद्भुतोमहारौद्रःसर्वदेवभयंकरः॥३४॥इंद्रोविनिर्जितस्तेन अत्युग्रेणचपांडव॥इंद्रेणकथितःसर्ववृत्तांतःशं
 करायवै॥३५॥सर्वलोकपरिभ्रष्टाविचरामोमहीतले॥उपायंब्रूहिमेदेवअमराणांतुकागतिः॥३६॥ईश्वरउवा
 च देवराजसुरश्रेष्ठयत्रास्तिगरुडध्वजः॥शरण्यश्चजगन्नाथःपरित्राणपरायणः॥३७॥तत्रगच्छामहेसर्वेस
 नःकार्यंविधास्यति॥ईशस्यवचनंश्रुत्वादेवराजोमहामनाः॥३८॥पुरस्कृत्यमहादेवंसगणंसमरुद्गणं॥यत्रदेवो
 जगन्नाथःप्रसुप्तोहिजनार्दनः॥३९॥जलमध्येप्रसुप्तंतुह्रस्वादेवंजगत्पतिं॥कृतांजलिपुटोभूत्वारुद्रःस्तोत्रमुदीर
 येत्॥४०॥ओंनमोदेवदेवायदेवदेवैःसुवंदित॥दैत्यारैपुंडरीकाक्षत्राहिनोमधुसूदन॥४१॥दैत्यभीताइमेदेवा
 मयासहसमागताः॥शरणंत्वांजगन्नाथत्वंकर्त्तात्वंचकारकः॥४२॥त्वंमातासर्वलोकानांत्वमेवजगतःपिता॥
 त्वंस्थितिस्त्वंतथोत्पत्तिस्त्वंचसंहारकारकः॥४३॥सहायस्त्वंचदेवानांत्वंचशांतिकरःप्रभो॥त्वंधराचत्वमाका

मा.क.

२

शःसर्वविश्वोपकारकः॥४४॥भवस्त्वंचस्वयंब्रह्मात्रैलोक्यप्रतिपालकः॥त्वंरविस्त्वंशशांकश्चत्वंचदेवोद्भुताश
नः॥४५॥हव्यंहोमोद्भुतस्त्वंचमंत्रतंत्रत्विजोजपः॥यजमानश्चयज्ञस्त्वंफलभोक्तात्वमीश्वरः॥४६॥नत्वयारहि
तंकिंचित्रैलोक्येसचराचरे॥भगवन्देवदेवेशशरणागतवत्सल॥४७॥त्राहित्राहिमहायोगिन्भीतानांशरणंभ
व॥दानवैर्निर्जितादेवाःस्वर्गभ्रष्टाःकृताविभो॥४८॥स्थानभ्रष्टाजगन्नाथविचरन्तिमहीतले॥रुद्रस्यवचनंश्रु
त्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत्॥४९॥श्रीभगवानुवाचकोसौदैत्योमहामायोदेवायेनविनिर्जिताः॥किंस्थानंत
स्यकिन्नामकिंबलंकस्तदाश्रयः॥५०॥एतत्सर्वंसमाचक्ष्वमघवन्निर्भयोभवइंद्रउवाचभगवन्देवदेवेशभ
क्तानुग्रहकारक॥५१॥दैत्यःपूर्वमहानासीन्नाडीजंघइतिस्मृतः॥ब्रह्मवंशसमुद्भूतोमहोग्रःसुरसूदनः॥५२॥
तस्यपुत्रोतिविख्यातोमरुनामामहासुरः॥तस्यचंद्रवतीनामनगरीचगरीयसी॥५३॥तस्यांवसन्सदुष्टात्मा
विश्वंनिर्जित्यवीर्यवान्॥सुरान्स्ववशमानिन्येनिराकृत्यत्रिविष्टपात्॥५४॥इंद्राग्निमवाध्वीशसोमनिर्ऋ
तिपाशिनां॥पदेषुस्वयमेवासीत्सूर्योभूत्वातपत्यपि॥५५॥पर्जन्यःस्वयमेवासीदेवंसर्वाश्चदेवताः॥जहितं
दानवविष्णोसुराणांजयमावह॥५६॥तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकोपाविष्टोजनार्दनः॥उवाचशत्रुंदेवेंद्रहनिष्येतंम
हाबलं॥५७॥प्रयांतुसहिताःसर्वेचंद्रवत्यांमहाबलाः॥इत्युक्त्वाप्रययुःसर्वेपुरस्कृत्यहरिंसुराः॥५८॥दृष्टोदेवैस्तु

ए.मा.

२

दैत्येन्द्रो गजमानस्तु दानवैः ॥ असंख्यातसहस्रैस्तु दिव्यप्रहरणायुधैः ॥ ५९ ॥ हन्यमानास्तदा देवा असुरैर्बाहुशालिभिः ॥ संग्रामं ते समुत्सृज्य पलायंते दिशो दश ॥ ६० ॥ ततो हृस्वा लृषी केशं संग्रामे समुपस्थितं ॥ अन्वधावन्नभिकुद्धाविविधायुधपाणयः ॥ ६१ ॥ अथ तान्प्रद्रुतान्दृष्ट्वा शंखचक्रगदाधरः ॥ विव्याध सर्वगात्रेषु शरैराशीविषोपमैः ॥ ६२ ॥ तेनाहतास्ते शतशो दानवानि धनंगताः ॥ एकांगो दानवः स्थित्वा युध्यमानो मुहुर्मुहुः ॥ ६३ ॥ तस्योपरि लृषी केशो यद्यदा युधमुत्सृजत् ॥ पुष्पवत्तंसमभ्येतिकुंठितं तस्य तेजसा ॥ ६४ ॥ शस्त्रास्त्रैर्विध्यमानोऽपि यदा जेतुं न शक्यते ॥ युयोध च तदा क्रुद्धो बाहुभिः परिघोपमैः ॥ ६५ ॥ बाहुयुद्धं कृतं तेन दिव्यवर्षसहस्रकं ॥ तेन श्रांतः स भगवान्गतो बदरिकाश्रमं ॥ ६६ ॥ तत्र हैमवती नाम्नी गुहा परमशोभना ॥ तां प्रविश्य महायोगी शयनार्थं जगत्पतिः ॥ ६७ ॥ योजनद्वादशायामा एकद्वारा धनं जय ॥ अहं तत्र प्रसुप्तोऽस्मि भयभीतो न संशयः ॥ ६८ ॥ महायुद्धेन तेनैव श्रांतो हंपांडुनंदन ॥ दानवः पृष्ठतो लग्नः प्रविवेश स तां गुहां ॥ ६९ ॥ प्रसुप्तं मां तदा दृष्ट्वा चिंतय दानवो लृदि ॥ हरिमे न हनिष्ये हं दानवानां क्षयावहं ॥ ७० ॥ एवं सुदुर्मतेस्तस्य व्यवसायं व्यवस्य च ॥ समुद्धूता ममांगेभ्यः कन्यैका च महाप्रभा ॥ ७१ ॥ दिव्यप्रहरणा देवी युद्धाय समुपस्थिता ॥ ईक्षिता दानवैर्द्रेण मरुणा पांडुनंदन ॥ ७२ ॥ युद्धं समाहितं तेन स्त्रिया तत्र प्रयाचितं ॥ तेना युध्यत सानित्यं तां दृष्ट्वा विस्मयं गतः ॥ ७३ ॥ केनेयं निर्मि

मा.रु.

३

तारौद्रा अत्युग्राशनिपातिनी ॥ इत्युक्त्वा दानवेंद्रोसौ युयुधेकन्यया तया ॥ ७४ ॥ ततस्तयामहादेव्या त्वरया दानवो बली ॥ छित्वा सर्वाणि शस्त्राणि क्षणेन विरथः कृतः ॥ ७५ ॥ बाहुप्रहरणोपेतो धावमानो महाबलात् ॥ तलेनाहत्य हृदये तया देव्या निपातितः ॥ ७६ ॥ पुनरुत्थाय सोधावत्कन्याहननकांक्षया ॥ दानवं पुनरायातं रोषेणाहत्य तच्छिरः ॥ ७७ ॥ क्षणान्निपातयामास भूमौ तच्च समुज्ज्वलत् ॥ दैत्यः कृतशिरः सोथय यौ वैवस्वतालयं ॥ ७८ ॥ शेषाभयार्दिता दैत्याः पातालं विविशुर्द्विषः ॥ ततः समुत्थितो देवः पुरोदृष्ट्वा सुरंहतं ॥ ७९ ॥ कन्यां पुरःस्थितां चापिकृतां जलिपुटां नतां ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनः प्रोवाच जगतां पतिः ॥ ८० ॥ केनायं निहतः संख्ये दानवो दुष्टमानसः ॥ येन देवाः सगंधर्वाः सैन्द्राश्च समरुद्राणाः ॥ ८१ ॥ सनागाः सहलोकेशालीलयेव विनिर्जिताः ॥ येनाहं निर्जितो भूत्वा भीतः सुप्तो गुहामिमां ॥ ८२ ॥ केन कारुण्यभावेन रक्षितो हं पलायितः ॥ कन्योवाच मया विनिहतो दैत्यस्त्वदंशो द्यूतया प्रभो ॥ ८३ ॥ दृष्ट्वा सुसंहरेत्वा तु यतो हंतुं समुद्यतः ॥ त्रैलोक्यकंटकस्येत्थं व्यवसायं प्रबुध्य च ॥ ८४ ॥ हतो मया दुरात्मा सो देवतानिर्भयाः कृताः ॥ तवैवाहं महाशक्तिः सर्वशत्रुभयंकरी ॥ ८५ ॥ त्रैलोक्यरक्षणार्थाय हतो लोकभयंकरः ॥ निहतं दानवं दृष्ट्वा किमाश्चर्यं वद प्रभो ॥ ८६ ॥ श्रीभगवानुवाच निहते दानवेंद्रे स्मिन्संतुष्टो हंतवानघे ॥ तृष्ठाः पुष्टाश्च वै देवा आनंदः समजायत ॥ ८७ ॥ आनंदस्त्रिपुलोकं पुदेवा

ए.मा.

३

नांयस्त्वयाकृतः ॥ प्रसन्नोऽस्म्यनघेतुभ्यंवरंवरयसुव्रते ॥ ८८ ॥ ददामितंनसंदेहोयत्सुरैरपिदुर्लभं ॥ कन्योवाच
यदितुष्टोसिमेदेवयदिदेयोवरोमम ॥ ८९ ॥ तारयेहंमहापापादुपवासपरंनरं ॥ उपवासस्ययत्पुण्यंतस्यार्धनक्त
भोजने ॥ ९० ॥ तद्धर्धचभवेत्तस्यएकभक्तंकरोतियः ॥ यःकरोतिव्रतंभक्त्यादिनेममजितेंद्रियः ॥ ९१ ॥ सगत्वा
वैष्णवंस्थानंकल्पकोटिशतानिच ॥ भुंजानोविविधान्भोगानुपवासीजितेंद्रियः ॥ ९२ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादनभे
वत्वेषवरोमम ॥ उपवासंचनक्तंचएकभक्तंकरोतियः ॥ तस्यधर्मंचवित्तंचमोक्षंदेहिजनार्दन ॥ ९३ ॥ श्रीभ
गवानुवाच यत्त्वंवदसिकल्याणितत्सर्वंचभविष्यति ॥ ममभक्ताश्चयेलोकास्तवभक्ताश्चयेनराः ॥ ९४ ॥
त्रिषुलोकेषुविरूपाताःप्राप्स्यन्तिममसन्निधिं ॥ एकादश्यांसमुत्पन्नाममशक्तिःपरायतः ॥ ९५ ॥ अतएकादशी
त्येवंतवनामभविष्यति ॥ दग्ध्वापापानिसर्वाणिदास्यामिपदमव्ययं ॥ ९६ ॥ तृतीयाचाष्टमीचैवनवमीचच
तुर्दशी ॥ एकादशीविशेषेणतिथयोमेमहाप्रियाः ॥ ९७ ॥ सर्वतीर्थाधिकंपुण्यंसर्वदानाधिकंफलं ॥ सर्वव्रताधि
कंचैवसत्यंसत्यंवदामिते ॥ ९८ ॥ एवंदत्त्वावरंतस्यास्तत्रैवांतरधीयत ॥ तृष्टातुष्टातुसाजातातदाएकादशीति
थिः ॥ ९९ ॥ इमामेकादशींपार्थकरिष्यन्तिनरास्तुये ॥ तेषांशत्रुंहनिष्यामिदास्यामिपरमांगतिं ॥ १०० ॥ अन्ये
पियेकरिष्यन्तिएकादश्यामहाव्रतं ॥ हरामितेषांविघ्नांश्चसर्वसिद्धिंददामिच ॥ १०१ ॥ एवमुक्तासमुत्पत्तिरेकादश्याः

मा.रु.

४

पृथासुता॥ इयमेकादशीनित्यासर्वपापक्षयंकरी॥ २॥ एकैवचमहापुण्यासर्वपापनिषूदनी॥ उदितासर्वलोकेषु
सर्वसिद्धिकरीतिथिः॥ ३॥ शुक्लावाप्यथवारुणादितिभेदंनकारयेत्॥ कर्त्तव्येउभयेपार्थनतुल्याद्वादशीतिथिः
॥ ४॥ अंतरंनैवकर्त्तव्यंसमस्तैर्व्रतकारिभिः॥ तिथिरेकाभवेत्सर्वापक्षयोरुभयोरपि॥ ५॥ एकादशीतुसंपूर्णा
प्रभातेघटिकायदि॥ सातिथिःपरिहर्त्तव्याउपोष्याद्वादशीतदा॥ ६॥ एवंविधामयाप्रोक्तापक्षयोरुभयोरपि॥
उपवासंप्रकुर्वंतिएकादश्यांनराश्रये॥ ७॥ तेषांतिपरमंस्थानंयत्रास्तेगरुडध्वजः॥ धन्यास्तेमानवालोकेवि
ष्णुभक्तिपरायणाः॥ ८॥ एकादश्यास्तुमाहात्म्यंसर्वलोकेषुयःपठेत्॥ अश्वमेधस्ययत्पुण्यंतदाप्नोतिनसंशयः
॥ ९॥ एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाचाहंपरेहनि॥ भोक्ष्यामिपुंडरीकाक्षशरणंमेभवाच्युत॥ १०॥ इत्युच्चार्यत
तोविद्वान्पुष्पांजलिमथापयेत्॥ अष्टाक्षरेणमंत्रेणत्रिर्जप्तेनाभिमंत्रितं॥ ११॥ उपवासफलप्रेप्सुःपिवेत्पात्रग
तंजलं॥ दिवानिद्रापरान्नंचपुनर्भोजनमैथुने॥ १२॥ क्षौद्रंकांस्यामिषंतैलंद्वादश्यामष्टवर्जयेत्॥ असंभाष्यं
हिसंभाष्यभक्षयेत्तुलसीदलं॥ १३॥ आमलक्याःफलंवापिपारणेभक्ष्यशुद्ध्यति॥ आमध्याङ्गाच्चराजेंद्रद्वाद
श्यामरुणोदये॥ १४॥ स्नानार्चनक्रियाःकार्यादानहोमादिसंयुताः॥ संकटेविषमेप्राप्तेद्वादश्याःपारणंकथं
॥ १५॥ अद्विस्तुपारणंकुर्यात्पुनर्भुक्तंनदोषकृत्॥ यःशृणोतिदिवारात्रौनरोविष्णुपरायणः॥ १६॥ तद्ग

ए.मा.

४

कमुखनिष्पन्नांकथांविष्णोःसुमंगलां ॥ कल्यकोटिसमायुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ १७ ॥ एकादश्याश्रमाहा
 त्म्यंपादमेकंशृणोतियः ॥ ब्रह्महत्यादिकंपापंनश्यतेनात्रसंशयः ॥ १८ ॥ विष्णुधर्मसमंनास्तिव्रतंनामसनातनं ॥
 ॥ १९ ॥ इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेमार्गशीर्षकृष्णैकादशीमाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ अथमार्ग
 शीर्षशुक्लैकादशीकथा ॥ युधिष्ठिरउवाच वंदेविष्णुंप्रभुंसाक्षाल्लोकत्रयसुखप्रदं ॥ विश्वेशंविश्वकर्तारं
 पुराणंपुरुषोत्तमं ॥ १ ॥ पृच्छामिदेवदेवेशसंशयोस्तिमहान्मम ॥ लोकानांतुहितार्थायपापानांचक्षयायच ॥ २ ॥
 मार्गशीर्षेसितेपक्षेकिन्नामैकादशीभवेत् ॥ कीदृशश्चविधिस्तस्याःकोदेवस्तत्रपूज्यते ॥ ३ ॥ एतदाचक्ष्वमेस्वा
 मिन्विस्तरेणयथातथं ॥ श्रीकृष्णउवाच सम्यक्पृष्ट्वयाराजनसाधुतेविपुलंयशः ॥ ४ ॥ कथयिष्यामि
 राजेंद्रहरिवासरमुत्तमं ॥ उत्पन्नासासितेपक्षेद्वादशीममवल्लभा ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षेसमुत्पन्नाममदेहान्नराधि
 प ॥ मुरस्यचवधार्थायप्रख्याताममवल्लभा ॥ ६ ॥ कथितासामयाचैवत्वदग्रेराजसत्तम ॥ पूर्वमेकादशीराजं
 स्रैलोक्येसचराचरे ॥ ७ ॥ मार्गशीर्षेसितेपक्षेचोत्पत्तिरितिनामतः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिमार्गशीर्षसितांतथा ॥
 ॥ ८ ॥ तस्याःश्रवणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत् ॥ मोक्षानाम्नीतिविख्यातासर्वपापहरापरा ॥ ९ ॥ देवंदामोदरंत
 स्यांपूजयेच्चप्रयत्नतः ॥ तत्रापिपूजनंचैवगीतनृत्यैःसुमंगलैः ॥ १० ॥ शृणुराजेंद्रवक्ष्यामिकथांपौराणिकींशुभां ॥

मा.शु.

अधोगतिंगतायेवैपितृमातृसुतादयः ॥ ११ ॥ अस्याःपुण्यप्रभावेणस्वर्गयांतिनसंशयः ॥ एतस्मात्कारणाद्रा
जन्महिमानंशृणुष्वतं ॥ १२ ॥ पुरावैनगरेरम्येगोकुलेन्यवसन्तपः ॥ वैखानसेतिराजर्षिःपुत्रवत्पालयन्प्रजाः
॥ १३ ॥ द्विजाश्चन्यवसंस्तत्रचतुर्वेदपरायणाः ॥ एवंसराज्यंकुर्वाणोरात्रौतुस्वप्नमध्यतः ॥ १४ ॥ ददर्शजनकं
स्वतुअधोयोनिगतंनृपः ॥ एवंदृष्ट्वातुतंतत्रविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ कथयामासवृत्तांतंद्विजाग्रेस्वप्नसंभवं ॥ १५ ॥
राजोवाच मयातुस्वपितादृष्टोनरकेपतितोद्विजाः ॥ तारयस्वेतिमांतातअधोयोनिगतंसुत ॥ १६ ॥ इतिब्रुवा
णःसतदामयादृष्टःपितास्वयं ॥ तदाप्रभृतिभोविप्रानाहंशर्मलभाम्यहो ॥ १७ ॥ एतद्राज्यंमममहदसत्यमसुखं
तथा ॥ अश्वागजारथाश्चैवनमांरोचंतिसर्वथा ॥ १८ ॥ नकोशोपिसुखायेतिनकिंचित्सुखदंमम ॥ नदारानसु
तामल्यंरोचंतिद्विजसत्तमाः ॥ १९ ॥ किंकरोमिद्वगच्छामिशरीरंमेतुदत्यते ॥ दानंव्रतंतपोयोगोयेनैवममपूर्व
जाः ॥ २० ॥ मोक्षमायांतिविप्रेन्द्रास्तदेवकथयंतुमे ॥ किंतेनजीवतालोकेसुपुत्रेणवलीयसा ॥ २१ ॥ पितातुय
स्यनरकेतस्यजन्मनिरर्थकं ॥ ब्राह्मणाऊचुः पर्वतस्यमुनेरत्रआश्रमो निकटेनृप ॥ २२ ॥ गम्यतांराजशा
र्दूलभूतंभव्यंविजानतः ॥ तेषांश्रुत्वाततोवाक्यंवैखानसनृपोत्तमः ॥ २३ ॥ जगामतत्रयत्रासौआश्रमेपर्वतो
मुनिः ॥ ब्राह्मणैर्वेष्टितःशांतैःप्रजाभिश्चसमंततः ॥ २४ ॥ आश्रमोविपुलस्तस्यमुनिभिःसन्निषेवितः ॥ ऋग्वेदि

ए.मा.

५

भिर्याजुषैश्चसामाथर्वणकोविदैः ॥ २५ ॥ वेष्टितोमुनिभिस्तत्रद्वितीयइवपद्मजः ॥ दृष्ट्वातमुनिशादूर्लराजावै
 खानसस्तदा ॥ २६ ॥ जगामचावनिमूर्धादिंदवत्प्रणनामच ॥ पप्रच्छकुशलंतस्यसप्तस्वंगेष्वसौमुनिः ॥ २७ ॥
 राज्येनिष्कंटकत्वंचराज्यंसौख्यसमन्वितं ॥ राजोवाच प्रसादात्कुशलंविप्रअंगेषुममसप्तसु ॥ २८ ॥ वि
 भवेष्वनुकूलेषुकश्चिद्विघ्नउपस्थितः ॥ एतंमेसंशयंब्रह्मन्प्रष्टुंत्वांचसमागतः ॥ २९ ॥ एवंश्रुत्वानृपवचःपर्वतोमु
 निसत्तमः ॥ ध्यानस्तिमितनेत्रोसौभूतंभव्यंविचिंतयन् ॥ ३० ॥ मुहूर्त्तमेकंध्यात्वाचप्रत्युवाचनृपोत्तमं ॥ मु
 निरुवाच जानेहंतवराजेंद्रपितुःपापंविकर्मणः ॥ ३१ ॥ पूर्वजन्मनितेपित्रासपत्नीकृतद्वेषतः ॥ कामासक्तेन
 चैकत्रऋतुभंगःकृतःस्त्रियः ॥ ३२ ॥ त्राहिदेहीतिजल्पंत्याऋतुदानंनराधिप ॥ तेनवैतवपित्रातुनदत्तोऋतुराग्र
 हात् ॥ ३३ ॥ कर्मणातेनसततंनरकेपतितोत्थयं ॥ राजोवाच केनवैव्रतदानेनमोक्षस्तस्यभवेन्मुने
 ॥ ३४ ॥ निरयात्पापसंयुक्तात्तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ मुनिरुवाच मार्गशीर्षेसितेपक्षेमोक्षानाम्नीहरेस्ति
 थिः ॥ ३५ ॥ सर्वैस्तुतद्व्रतंरुत्वापित्रेपुण्यंप्रदीयतां ॥ तस्याःपुण्यप्रभावेणमोक्षस्तस्यभविष्यति ॥ ३६ ॥ मुनेर्वा
 क्यंततःश्रुत्वानृपःस्वगृहमागतः ॥ आग्रहायणिकींरुच्छ्राप्तामोभरतसत्तम ॥ ३७ ॥ अंतःपुरचरैःसर्वैःपुत्रैर्दारै
 स्तथानृपः ॥ व्रतंरुत्वाविधानेनपुण्यंदत्त्वानृपायतत् ॥ ३८ ॥ तस्मिन्दत्तेतदापुण्येपुष्पवृष्टिरभूद्विवः ॥ वैखानस

मा.शु.

६

पितातेनगतःस्वर्गस्तुतोगणैः॥ ३९॥ राजानमंतरिक्षाच्चशुद्धांगिरमभाषत॥ स्वस्यस्तुतेपुत्रसदेत्युक्त्वासत्रिदि
वंगतः॥ ४०॥ एवंयःकुरुतेराजन्मोक्षामेकादशीमिमां॥ तस्यपापंक्षयंयातिमृतोमोक्षमवाप्नुयात्॥ ४१॥
नान्यापरतराकाचिन्मोक्षदाविमलाशुभा॥ पुण्यसंख्यांतुराजेंद्रनजानेहंतुयैःकृता॥ ४२॥ पठनाच्छ्रवणात्त
स्यावाजपेयफलंलभेत्॥ चिंतामणिसमाख्येषास्वर्गमोक्षप्रदायिनी॥ ४३॥ इतिश्रीब्रह्मांडपुराणेमार्गशीर्ष
शुक्लैकादश्यामोक्षानाह्यामाहात्म्यंसमाप्तं॥ ॥४४॥ ॥अथपौषरुणैकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच
पौषस्यरुणपक्षेतुद्वादशीयाभवेत्प्रभो॥ किन्नामकोविधिस्तस्याःकोदेवस्तत्रपूज्यते॥ १॥ एतदाचक्ष्वमेस्वा
मिन्विस्तरेणजनार्दन॥ श्रीरुणउवाच कथयिष्यामिराजेंद्रभवतःस्नेहकारणात्॥ २॥ तथातुष्टिर्नमेराजन
ऋतुभिश्चाप्तदक्षिणैः॥ यथातुष्टिर्भवेन्मह्यमेकादश्याव्रतेनवै॥ ३॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्योहरिवासरः॥ पौ
षस्यरुणपक्षेतुद्वादशीयाभवेन्नृप॥ ४॥ तस्याश्वैवचमाहात्म्यंशृणुष्वैकाग्रमानसः॥ गदितायाश्ववैराजन्नेका
दश्योभवंतिहि॥ ५॥ तासामपिहिसर्वासांविकल्पंनैवकारयेत्॥ तथापित्येकादश्याश्वशृणुराजन्कथानकं॥ ६॥
अतःपरंप्रवक्ष्यामिपौषस्यैकादशींतव॥ लोकानांचहितार्थयकथयिष्येविधितव॥ ७॥ पौषस्यरुणपक्षेयास
फलानामनामतः॥ नारायणोधिदेवोस्याःपूजयेत्तंप्रयत्नतः॥ ८॥ पूर्णेनविधिनाराजनूकर्त्तव्यैकादशीजनैः॥

ए.मा.

६

नागानांचयथाशेषःपक्षिणांगरुडोयथा ॥९॥ यथाऽश्वमेधोयज्ञानांनदीनांजाह्नवीयथा ॥ व्रतानांचतथारा
 जनूपवरैकादशीतिथिः ॥ १० ॥ तेजनाभरतश्रेष्ठममपूज्याश्चसर्वशः ॥ हरिवासरसंसक्तावर्त्ततेयेजनाभृशं
 ॥ ११ ॥ सफलानामयाप्रोक्तातस्याःपूजाविधिंशृणु ॥ फलैर्मपूजयेत्तत्रकालदेशोद्भवैःशुभैः ॥ १२ ॥ नारिकेल
 फलैःशुद्धैस्तथावैबीजपूरकैः ॥ जंबीरैर्दाडिमैश्चैवतथापूगीफलैरपि ॥ १३ ॥ लवंगैर्विविधैश्चान्यैस्तथाचाग्रफ
 लादिभिः ॥ पूजयेद्देवदेवेशंधूपैर्दीपैर्यथाक्रमं ॥ १४ ॥ सफलायांदीपदानंविशेषेणप्रकीर्तितं ॥ रात्रौजागरणं
 तत्रकर्त्तव्यंचप्रयत्नतः ॥ १५ ॥ यावदुन्मीलयेन्नेत्रंतावज्जागर्तियोनिशि ॥ एकाग्रमानसोभूत्वातस्यपुण्यंशृणु
 ष्वतत् ॥ १६ ॥ तत्समोनास्तिवैयज्ञस्तीर्थतत्सदृशंनहि ॥ तत्समंनव्रतंकिंचिदिहलोकेनराधिप ॥ १७ ॥ पंचवर्ष
 सहस्राणितपस्तप्त्वाचयत्फलं ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिसफलायाव्रतेनवै ॥ १८ ॥ श्रूयतांराजशार्दूलसफलायाः
 कथानकं ॥ चंपावतीतिविख्यातापुरीमाहिष्मतस्यच ॥ १९ ॥ माहिष्मतस्यराजर्षेश्चत्वारश्चाभवन्सुताः ॥ तेषां
 मध्येतुयोज्येष्ठःसमहापापसंयुतः ॥ २० ॥ परदाराभिगामीचवेश्यासंगरतःसदा ॥ पितुर्द्रव्यंसपापिष्ठोगमया
 माससर्वशः ॥ २१ ॥ असदृत्तिरतोनित्यंदेवताद्विजनिंदकः ॥ वैष्णवानांचदेवानांनित्यंनिंदारतःसवै ॥ २२ ॥ ई
 दृग्विधंतदादृष्ट्वापुत्रंमाहिष्मतोऽनृपः ॥ लुंपकोनामनाम्नेतिरुतवानत्यमर्षितः ॥ २३ ॥ राज्यान्निष्काशितस्तेन

पौ.रु.

७

पित्राचैवापिवंधुभिः ॥ परिवारजनैः सर्वैः स्यक्तो राज्ञो भयादिति ॥ २४ ॥ लुंपकोऽपि तदा त्यक्तश्चित्तयामास त्वे
कंलः ॥ मया त्रकिं प्रकर्तव्यं त्यक्तः पित्राचवांधवैः ॥ २५ ॥ इति चिंता परो भूत्वा मतिं पापे तदा करोत् ॥ मया तु गम
नं कार्यं वनेत्यक्त्वा पुरं पितुः ॥ २६ ॥ तस्माद्द्वना पितुः सर्वं व्यापयिष्ये पुरं निशि ॥ दिवा वने च रिष्यामि रात्रावपि पि
तुः पुरं ॥ २७ ॥ इत्येवं समंति कृत्वा लुंपको दैवपातितः ॥ निर्जगाम पुरा तस्माद्गतो सौगहनं वनं ॥ २८ ॥ जीवघात
करो नित्यं नित्यं स्तेयपरायणः ॥ सर्वं च नगरं तेन मुषितं पापकर्मणा ॥ २९ ॥ गृहीतश्च परित्यक्तो राज्ञो माहिष्मतेर्भ
यात् ॥ जन्मांतरीयपापेन राज्यभ्रष्टः स पापकृत् ॥ ३० ॥ आमिषाभिरतो नित्यं नित्यं वैफल्यभक्षकः ॥ आश्रमस्त
स्य दुष्टस्य वा सुदेवस्य संमतः ॥ ३१ ॥ अश्वत्थो वत्तते तत्र जीर्णो बहुलवार्षिकः ॥ देवत्वं तस्य वृक्षस्य वर्तते तद्वने
महत् ॥ ३२ ॥ तत्रैव निवसंश्चासौ लुंपकः पापबुद्धिमान् ॥ एवं कालक्रमेणैव वसतस्तस्य पापिनः ॥ ३३ ॥ दुष्कर्म
निरतस्यास्य कुर्वतः कर्मनिंदितं ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे तु पूर्वाह्ने सफलादिने ॥ ३४ ॥ दशमीदिवसे राजन्निशायां शी
तपीडितः ॥ लुंपको वस्रहीनो वै निश्चेष्टोऽद्य भवत्तदा ॥ ३५ ॥ पीडयमानस्तु शीतेन अश्वत्थस्य समीपगः ॥ न निद्रा
न सुखं तस्या गतप्राण इवाभवत् ॥ ३६ ॥ पीडयन् दशनैर्दतानेवं च गमितानिशा ॥ भानूदये पितस्याथ न संज्ञा सम
जायत ॥ ३७ ॥ लुंपको गतसंज्ञस्तु सफलादिवसे तदा ॥ मध्याह्नसमये प्राप्ते संज्ञालेभे स लुंपकः ॥ ३८ ॥ प्राप्तसंज्ञो

ए.मा.

७

मुहूर्त्तेन चोत्थितो सौतदासनात् ॥ प्रखलंश्च पदन्यासैः पंगुवच्चलितो मुहुः ॥ ३९ ॥ वनमध्ये गतस्तत्र क्षुत्तृषापिडि
 तो भवत् ॥ नशक्तिर्जीवघातस्य लुंपकस्य दुरात्मनः ॥ ४० ॥ फलानि भूमौ पतितान्याजहार सलुंपकः ॥ यावत्स
 चागतस्तत्र तावदस्तमगाद्रविः ॥ ४१ ॥ किं भविष्यति तातेति विललापातिदुःखितः ॥ फलानि तानि सर्वाणि वक्ष
 मूलेन्यवेदयत् ॥ ४२ ॥ प्रत्युवाच फलैरेभिः प्रीयतां भगवान्हरिः ॥ उपविष्टो लुंपकश्च निद्रालेभेन वै निशि ॥ ४३ ॥
 तेन जागरणं जातं भगवान्मधुसूदनः ॥ फलानां पूजनं मेने सफलायास्तथा व्रतं ॥ ४४ ॥ कृतमेवं लुंपकेन त्वय कस्मा
 द्ब्रतमुत्तमं ॥ तेन व्रतप्रभावेण प्राप्तं राज्यमकंठकं ॥ ४५ ॥ पुण्यांकुरोदयाद्राजन्यथा प्राप्तं तथा शृणु ॥ रवेरुदयवे
 लायां दिव्योऽथ श्वाजगामह ॥ ४६ ॥ दिव्यवस्तुपरीवारो लुंपकस्य समीपतः ॥ तस्थौ स तुरगो राजनूवागुवाचा
 शरीरिणी ॥ ४७ ॥ प्राप्नुहित्वं नृपसुतस्वराज्यं हतकंठकं ॥ वासुदेवप्रसादेन सफलायाः प्रभावतः ॥ ४८ ॥ पितुः स
 मीपंगच्छत्वं भुंक्ष्वराज्यमकंठकं ॥ तथेत्युक्त्वा त्वसौ तत्र दिव्यरूपधरो भवत् ॥ ४९ ॥ कृष्णो मतिश्च तस्यासीत् पर
 मावैष्णवी तथा ॥ दिव्याभरणशोभाद्व्यस्तातं न त्वास्थितो गृहे ॥ ५० ॥ वैष्णवाय ततो दत्तं पित्रा राज्यमकंठकं ॥
 कृतं राज्यं तु तेनैव वर्षाणि सुबहून्यपि ॥ ५१ ॥ हरिवासरसंलीनो विष्णुभक्तिरतः सदा ॥ मनोज्ञास्तस्य पुत्राः स्युर्दा
 राः कृष्णप्रसादतः ॥ ५२ ॥ ततः सवार्धके राज्ये प्राप्ते पुत्रं निवेश्य च ॥ वनंगतः संयतात्मा विष्णुभक्तिपरायणः ॥ ५३ ॥

पौ.शु.

८

साधयित्वा तथात्मानं विष्णुलोकं जगाम ह ॥ गतः कृष्णस्य सान्निध्यं यत्र गत्वा न शोचति ॥ ५४ ॥ एवं ये वै प्रकुर्वं
ति सफलैकादशीव्रतं ॥ इह लोके यशः प्राप्य मोक्षं यास्यंत्यसंशयः ॥ ५५ ॥ धन्यास्ते मानवा लोके सफला व्रतका
रिणः ॥ तस्मिन् जन्मनिते मोक्षं लभन्ते नात्र संशयः ॥ ५६ ॥ सफलायाश्च माहात्म्यश्रवणाद्विविशांपते ॥ राजसूय
फलं प्राप्य वसेत् स्वर्गं च मानवः ॥ ५७ ॥ इति श्रीपौषकृष्णैकादश्याः सफलानाम्यामाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ६४ ॥
अथ पौषशुक्लैकादश्याः कथा ॥ युधिष्ठिर उवाच कथिता वै त्वया कृष्ण सफलैकादशी शुभा ॥ कथयस्व प्रसादे
न शुक्ला पौषस्य या भवेत् ॥ १ ॥ किन्नामको विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ॥ कस्मै तुष्टो हृषीकेशस्त्वमेव पुरुषोत्त
मः ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच शृणुराज न प्रवक्ष्यामि शुक्ला पौषस्य या भवेत् ॥ तस्या विधिं महाराज लोकानां च हि
ताय वै ॥ ३ ॥ पूर्णेन विधिना राजन् कर्तव्येषां प्रयत्नतः ॥ पुत्रदेति च नाम्ना सौ सर्वपापहरा परा ॥ ४ ॥ नारायणो
धिदेवो स्याः कामदः सिद्धिदायकः ॥ नातः परतरा काचिन्नैलोक्ये स चराचरे ॥ विद्यावंतं यशस्वं तं करोति च नरं हरिः
॥ ५ ॥ शृणुराज न प्रवक्ष्यामि कथां पापहरां परां ॥ पुरीभद्रावती नाम्नी राजा तत्र सुकेतुमान् ॥ ६ ॥ तस्य राज्ञो थरा
ज्ञो च शैब्या नाम्नीति विश्रुता ॥ पुत्रहीने न राज्ञा च कालो नीतो मनोरथैः ॥ नैवात्मजं नृपो लेभे वंशकर्तारमेव च ॥ ७ ॥
तेनैव राज्ञा धर्मेण चिंतितं बहुकालतः ॥ किं करोमि कृगच्छामि सुतप्राप्तिः कथं भवेत् ॥ ८ ॥ नराष्ट्रे न पुरे सौख्यं लेभे

ए.मा.

८

राजासुकेतुमान् ॥ शैव्ययाकांतयासार्धप्रत्यहंदुःखितोभवत् ॥ ९ ॥ तावुभौदंपतीनित्यंचिताशोकपरायणौ ॥
 पितरस्तुजलंदत्तंकवोष्णमुपभुंजते ॥ १० ॥ राज्ञःपश्चान्नपश्यामोयोस्मान्संतर्पयिष्यति ॥ इत्येवंसंस्मरंतोस्य
 पितरोदुःखिनोभवन् ॥ ११ ॥ तेषांतदुःखमूलंचज्ञात्वाराजाप्यतप्यत ॥ नवांधवानमित्राणिनामात्याःसुहृदस्त
 था ॥ १२ ॥ रोचंतेतस्यभूपस्यनगजाश्वपदातयः ॥ नैराशंभूपतेस्तस्यमनस्येवमजायत ॥ १३ ॥ नरस्यपुत्रही
 नस्यनास्तिवैजन्मनःफलं ॥ अपुत्रस्यगृहंशून्यंलृढयंदुःखितंसदा ॥ १४ ॥ पितृदेवमनुष्याणानानृणित्वंसुतंवि
 ना ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसुतमुत्पादयेन्नरः ॥ १५ ॥ इहलोकेयशस्तेषांपरलोकेशुभागतिः ॥ येषांतुकर्मकर्तृणांपु
 ण्यंजन्मशतोद्भवं ॥ १६ ॥ आयुरारोग्यसंपत्तिस्तेषांगेहेप्रवर्तते ॥ पुत्राःपौत्राश्चलोकाश्चभवेयुःपुण्यकर्मणां
 ॥ १७ ॥ पुण्यंविनानचप्राप्तिर्विष्णुभक्तिर्विनातथा ॥ पुत्राणांसंपदोवापिविद्यायाश्चेतिमेमतिः ॥ १८ ॥ एवंचिं
 तयमानोसौराजाशर्मनलब्धवान् ॥ प्रत्यूषेचितयद्राजानिशीथेचितयत्तथा ॥ १९ ॥ ततश्चात्मविनाशंवैवि
 चार्याथसुकेतुमान् ॥ आत्मघातेदुर्गतिंचचितयित्वातदानृपः ॥ २० ॥ हृष्ट्वात्मदेहंप्रक्षीणमपुत्रत्वंतथैवच ॥ पु
 नर्विचार्यात्मबुद्ध्यात्मात्मनोहितकारणं ॥ २१ ॥ अश्वारूढस्ततोराजाजगामगहनंवनं ॥ पुरोहितादयःसर्वेनजा
 नंतिगतंनृपं ॥ २२ ॥ गंभीरेविपिनेराजामृगपक्षिनिषेविते ॥ विचचारतदातस्मिन्वनवृक्षान्विलोकयन् ॥ २३ ॥

पौ.शु.

९

वटानश्च बिल्वांश्च खर्जूरान्पनसांस्तथा ॥ वकुलांश्च सदापर्णांस्तु दुकांस्तिलकानपि ॥ २४ ॥ शालांस्तालांस्त
मालांश्च ददर्श सरलान् नृपः ॥ इंगुदीककुभांश्चैव श्लेष्मातकविभीतकान् ॥ २५ ॥ शलुकीकरमर्दाश्च पाटलान् ख
दिरानपि ॥ शाकांश्चैव पलाशांश्च शोभितान् दृशे नृपः ॥ २६ ॥ मृगव्याघ्रवराहांश्च सिंहान् शाखामृगानपि ॥ गव
यान् कृष्णसारांश्च शृगालान् शशकानपि ॥ २७ ॥ वनमार्जारिकान् कूरान् शलुकांश्च मरानपि ॥ ददर्श भुजगान्
राजा वल्मीकादभिनिःसृतान् ॥ २८ ॥ तथा वनगजान् मत्तान् कलभैः सह संगतान् ॥ यूथपांश्च चतुर्दन्तान् करिणी
गणमध्यगान् ॥ २९ ॥ तान् दृष्ट्वा चिंतयामास ह्यात्मनः स गजान् नृपः ॥ तेषां स विचरन् मध्ये राजा शोकमवाप ह
॥ ३० ॥ महदाश्चर्यं संयुक्तं ददर्श विपिनं नृपः ॥ कचिच्छिवारुतं शृण्वन् नुलूकविरुतं तथा ॥ ३१ ॥ तांस्तान् पक्षिग
णान् पश्यन् बभ्राम वनमध्यगः ॥ एवं ददर्श गहनं नृपो मध्यं गते रवौ ॥ ३२ ॥ क्षुत्तृड्भ्यां पीडितो राजा इतश्चेतश्च धा
वन्ति ॥ चिंतयामास नृपतिः संशुष्कगलकंदरः ॥ ३३ ॥ मया तु किं कृतं कर्म प्राप्तं दुःखं यदीदृशं ॥ मया वै तोषिता दे
वा यज्ञैः पूजाभिरेव च ॥ ३४ ॥ तथैव ब्राह्मणादानैस्तोषिता मिष्टभोजनैः ॥ प्रजाश्चैव यथा कालं पुत्रवत्परिपालि
ताः ॥ ३५ ॥ कस्माद्दुःखं मया प्राप्तमीदृशं दारुणं महत् ॥ इति चिन्ता परो राजा जगामाथाग्रतो वनं ॥ ३६ ॥ सुकृत
स्य प्रभावेण सरोदृष्टं मनोरमं ॥ मानसं स्पृधमानं च पद्मिनीपरिशोभितं ॥ ३७ ॥ कारं डवैश्च क्रवाकैराजहंसैश्च ना

ए.मा.

९

दितं ॥ मकरैर्बहुभिर्युक्तमन्यैर्जलचरैर्युतं ॥ ३८ ॥ समीपेसरसस्तत्रमुनीनामाश्रमान्वहून् ॥ ददर्शराजालक्ष्मी
 वान्निमित्तैःशुभशंसिभिः ॥ ३९ ॥ सव्यात्परतरंचक्षुःप्रास्फुरच्चतथाकरः ॥ स्फुरितैस्तस्यराज्ञश्चशंसितंशुभल
 क्षणं ॥ ४० ॥ तस्यतीरेमुनीन्दृष्ट्वाकुर्वाणान्नैगमंजपं ॥ अवतीर्यहयात्तस्मान्मुनीनामग्रतःस्थितः ॥ ४१ ॥ पृ
 थक्पृथग्वेदेसमुनींस्तान्शंसितव्रतान् ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वादंडवच्चप्रणम्यसः ॥ ४२ ॥ हर्षेणमहताविष्टोव
 भूवन्पसत्तमः ॥ तमूचुस्तेपिमुनयःप्रसन्नाःस्मोवयंतव ॥ ४३ ॥ कथयस्वाद्यवैराजन्यत्तेमनसिवर्तते राजो
 वाच केयूयमुग्रतपसःकिमाख्याभवतामपि ॥ ४४ ॥ किमर्थमागतायूयंवदंतुममतत्त्वतः ॥ मुनय ऊचुः वि
 श्वेदेवावयंराजन्स्नानार्थमिहचागताः ॥ ४५ ॥ माघोनिकटमायातएतस्मात्पंचमेहनि ॥ अद्यत्येकादशीराजन
 पुत्रदानामनामतः ॥ ४६ ॥ पुत्रंददात्यसौशुक्लापुत्रदापुत्रमिच्छतां ॥ राजोवाच एषवैसंशयोमत्स्यसुतस्यो
 त्पादनेमहान् ॥ ४७ ॥ यदितुष्टाभवंतोमेपुत्रोवैदीयतांतदा मुनय ऊचुः अस्मिन्नेवदिनेराजनपुत्रदानामव
 र्तते ॥ ४८ ॥ एकादशीतिविख्याताक्रियतांव्रतमुत्तमम् ॥ आशीर्वादिनचास्माकंकेशवस्यप्रसादतः ॥ ४९ ॥ अ
 वश्यंतवराजेंद्रपुत्रप्राप्तिर्भविष्यति ॥ इत्येवंवचनात्तेषांरुतंराज्ञाव्रतंशुभं ॥ ५० ॥ द्वादश्यांपारणंरुत्वामुनीन्
 त्वापुनःपुनः ॥ आजगामगृहंराजाराज्ञीगर्भसमादधौ ॥ ५१ ॥ मुनीनांवचनेनैवपुत्रदायाःप्रसादतः ॥

मा.क.

१०

पुत्रो जातस्तथा काले ते जस्वी पुण्यकर्मकृत् ॥ ५२ ॥ पितरं तोषयामास प्रजापालो बभूव सः ॥ एतस्मात्कारणाद्रा
जन्कर्तव्यं पुत्रदा व्रतं ॥ ५३ ॥ लोकानां च हिताय तवाग्रे कथितं मया ॥ एतद्व्रतं तु ये मर्त्याः कुर्वन्ति पुत्रदाभिधं ॥
॥ ५४ ॥ तेषां चैव भवेत्पुत्रो ल्यवश्यं मोक्षभागिनां ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजन्म श्वमेधफलं लभेत् ॥ ५५ ॥ इति श्री
भविष्योत्तरपुराणे पौषशुक्लैकादशीपुत्रदानाध्यामाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ६३ ॥

अथ माघकृष्णैकादश्याः कथा ॥ दालभ्य उवाच मर्त्यलोके तु संप्राप्ताः पापं कुर्वन्ति जंतवः ॥ ब्रह्महत्यादिपापैश्च
त्यन्यैश्च विविधैर्युताः ॥ १ ॥ परद्रव्यापहाराश्च परव्यसनमोहिताः ॥ कथं नायांति नरकान् ब्रह्मंस्तद्ब्रूहि तत्त्वतः ॥
॥ २ ॥ अनायासेन भगवन्दानेनाल्पेन केनचित् ॥ पापं प्रशममायातियेन तद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ गभस्तिरुवाच
साधुसाधु महाभाग गुह्यमेतदुदाहृतं ॥ यन्न कस्यचिदाख्यातं ब्रह्मविशिष्टं द्रव्यैः ॥ ४ ॥ तदहं कथयिष्यामि त्वया
पृष्टो द्विजोत्तम ॥ ततो माघेतुसंप्राप्ते शुचिः स्नातो जितेन्द्रियः ॥ ५ ॥ कामक्रोधाभिमानेर्ष्यालोभपैशुन्यवर्जितः ॥
देवदेवं च संस्मृत्य पादौ प्रक्षाल्य वारिणा ॥ ६ ॥ भूमावपतितं ग्राह्यं गोमयं तत्र मानवः ॥ तिलान्प्रक्षिप्य कर्पासं
पिंडकांश्चैव कारयेत् ॥ ७ ॥ अष्टोत्तरशतं चैव नात्र कार्या विचारणा ॥ ततो माघे च संप्राप्ते त्यादौ चैव भवेद्यदि ॥ ८ ॥
मूले वा कृष्णपक्षस्यैकादश्यां नियमं ततः ॥ गृह्णीयात्पुण्यफलदं विधानं तत्र मे शृणु ॥ ९ ॥ देवदेवं समभ्यर्च्य सु

ए.मा.

१०

स्नातःप्रयतःशुचिः॥ कृष्णनामानिसंकीर्त्यक्षुतजंभासुसर्वदा॥ १० ॥ रात्रौजागरणंकुर्यात्प्रातर्होमंचकारये
 त्॥ अर्चयेद्देवदेवेशंशंखचक्रगदाधरं॥ ११ ॥ चंदनागुरुकर्पूरैर्नैवेद्यंकुसरंतथा॥ संस्मृत्यनाम्नाचततःकृष्णा
 ख्येनपुनःपुनः॥ १२ ॥ कूष्मांडैर्नारिकेलैश्चत्यथवाबीजपूरकैः॥ सर्वाभावेपिविप्रेन्द्रशस्तंपूगीफलंतथा॥ १३ ॥
 अर्घ्यं दत्त्वा विधानेन पूजयित्वा जनार्दनं॥ कृष्णकृष्णकृपालुस्त्वमगतीनांगतिप्रद॥ १४ ॥ संसारार्णवमग्नानां
 प्रसीदपरमेश्वर॥ नमस्तेपुंडरीकाक्षनमस्तेविश्वभावन॥ १५ ॥ सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तुमहापुरुषपूर्वज॥ गृहाणा
 र्घ्यंमयादत्तंलक्ष्म्यासहजगत्पते॥ १६ ॥ ततस्तुपूजयेद्विप्रमुदकुंभंप्रदापयेत्॥ छत्रोपानहवस्त्रैश्चकृष्णोमेप्रीयता
 मिति॥ १७ ॥ कृष्णाधेनुःप्रदातव्यायथाशक्त्याद्विजोत्तम॥ तिलपात्रंद्विजश्रेष्ठदद्यात्तत्रविचक्षणः॥ १८ ॥ स्ना
 नप्राशनयोःशस्ताःश्वेताःकृष्णास्तिलामुने॥ तान्प्रदद्यात्प्रयत्नेनयथाशक्त्याद्विजोत्तम॥ १९ ॥ तावद्वर्षसहस्रा
 णिस्वर्गलोकेमहीयते॥ तिलस्नायीतिलोद्वर्त्तीतिलहोमीतिलोदकी॥ २० ॥ तिलभुक्तिलदाताचषट्तिलाःपापना
 शकाः॥ नारदउवाच कृष्णकृष्णमहाबाहोनमस्तेभक्तभावन॥ २१ ॥ षट्तिलैकादशीभूतंकीदृशंफलम
 श्रुते॥ सोपाख्यानंममब्रूहियदितुष्टोसियादव॥ २२ ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुब्रह्मन्यथादत्तंदृष्टं तत्कथयामि
 ते॥ मृत्युलोकेपुरात्यासीद्ब्राह्मणीतत्रनारद॥ २३ ॥ व्रतचर्यारितानित्यंदेवपूजारतासदा॥ मासोपवासनिरता

मा.रु.

११

ममभक्ताचसर्वदा ॥ २४ ॥ कृष्णोपवाससंयुक्ताममपूजापरायणा ॥ शरीरं क्लेशितं नित्यमुपवासैर्द्विजोत्तम
॥ २५ ॥ दीनानां ब्राह्मणानां च कुमारीणां च भक्तितः ॥ गृहादिकं प्रयच्छंती सर्वकालं महामतिः ॥ २६ ॥ अतिकृ
च्छुरता सा तु सर्वकालेषु वै द्विज ॥ शुद्धमस्याः शरीरं हि ब्रतैः कृच्छ्रैर्न संशयः ॥ २७ ॥ अर्थिनं वैष्णवं लोकं कायक्लेशे
न वै तथा ॥ न दत्तमन्नदानं हियेन तृप्तिः परा भवेत् ॥ २८ ॥ एतज्ज्ञातं मया ब्रह्मन्मृत्युलोकमुपागतः ॥ कापिलं रूप
मास्थाय भिक्षापात्रेण याचिता ॥ २९ ॥ ब्राह्मण्युवाच कस्मत्त्वमागतो ब्रह्मन्वदयस्मात्समागतः ॥ पुनरे
व मया प्रोक्तं देहि भिक्षां च सुंदरि ॥ ३० ॥ तया कोपेन महता मृत्पिण्डस्ताम्रभाजने ॥ क्षिप्तो यावत्तया देव्या पुनः स्वर्गं
गतो द्विज ॥ ३१ ॥ ततः कालेन महता तापसी सुमहाव्रता ॥ कदाचित् स्वर्गमायाताव्रतचर्या प्रभावतः ॥ ३२ ॥ मृत्पि
ण्डस्य प्रभावेण गृहं प्राप्तं मनोरमं ॥ संजातं चैव विप्रर्षेधान्यकोशविवर्जितं ॥ ३३ ॥ गृहं यावन्निरीक्षेत न किंचित्त
त्र पश्यति ॥ तावद्गृहाद्विष्क्रांता ममांति चागता द्विज ॥ ३४ ॥ क्रोधेन महता विष्टा इदं वचनमब्रवीत् ॥ मया ब्रतैश्च कृ
च्छ्रैश्च त्र्युपवासैरनेकशः ॥ ३५ ॥ पूजयाराधितो देवः सर्वलोकस्य भावनः ॥ न धनं दृश्यते किंचिद्गृहे मम जनार्दन
॥ ३६ ॥ ततश्चोक्ता मया सा तु गृहं गच्छ यथागतं ॥ आगमिष्यंति सुतरां कौतूहलसमन्विताः ॥ ३७ ॥ देवपत्न्यस्त
व द्रष्टुं विस्मयेन समन्विताः ॥ द्वारं नो द्वाटनीयं हि षट् तिलापुण्यवाचनात् ॥ ३८ ॥ एवमुक्ता गता सा तु यदा वैमानु

ए.मा.

११

षीतदा ॥ अत्रांतरेसमायातादेवपत्न्यश्रनारद ॥ ३९ ॥ ताभिश्चकथितंतत्रत्वांद्रष्टुंहिसमागताः ॥ द्वारमुद्घाटयत्व
 चपश्यामत्वांशुभानने ॥ ४० ॥ मानुष्युवाच यदिद्रष्टुंमयाकार्यंसत्यंवाच्यंविशेषतः ॥ षट्तिलापुण्यंवदत
 द्वारोद्घाटनकारणात् ॥ ४१ ॥ एकापितत्रनवदत्षट्तिलाव्रतनाशतः ॥ अन्ययाकथितंतत्रद्रष्टव्यामानुषीमया ॥
 ॥ ४२ ॥ ततोद्वारंसमुद्घाट्यदृष्टाताभिश्चमानुषी ॥ नदेवीनचगांधर्वीनासुरीनचपन्नगी ॥ ४३ ॥ दृष्टापूर्वतयाना
 रीर्द्दृशीसाद्विजर्षभ ॥ रूपकांतिसमायुक्ताक्षणेनसमपद्यत ॥ ४४ ॥ धनंधान्यंचवस्त्रादिसुवर्णंरौप्यमेवच ॥ स
 र्वंभवनसंपन्नंषट्तिलायाःप्रसादतः ॥ ४५ ॥ अतितृष्णानकर्तव्यावित्तशाठ्यंविवर्जयेत् ॥ आत्मवित्तानुसारेण
 तिलान्वस्त्रादिदापयेत् ॥ ४६ ॥ लभतेचैवमारोग्यंततोजन्मनिजन्मनि ॥ दारिद्र्यंनचकष्टंवैनचदौर्भाग्यमेवच
 ॥ ४७ ॥ नभवेद्वैद्विजश्रेष्ठषट्तिलायाउपोषणात् ॥ अनेनविधिनाराजन्तिलदानान्नसंशयः ॥ ४८ ॥ मुच्यतेपात
 कैःसर्वैर्नात्रकार्याविचारणा ॥ दानंचविधिनासम्यक्सर्वपापप्रणाशनं ॥ ४९ ॥ नानर्थःकश्चिन्नायासःशरीरेमु
 निसत्तम ॥ ५० ॥ इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेमाघरुणौकादशीषट्तिलानाख्यामाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥ ५१ ॥
 ॥ अथमाघशुक्लैकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच साधुरुणत्वयाप्रोक्ताआदिदेवजगत्पते ॥ स्वेदजाअंडजा
 श्रैवउद्भिजाश्चजरायुजाः ॥ १ ॥ तेषांकर्ताविकर्ताचपालकःक्षयकारकः ॥ माघस्यरुणपक्षेतुषट्तिलाकथिता

मा.शु.

१२

त्वया ॥ २ ॥ शुक्लेचैकादशीयाचकथयस्वप्रसादतः ॥ किन्नामकोविधिस्तस्याः कोदेवस्तत्रपूज्यते ॥ ३ ॥ श्री
कृष्णउवाच कथयिष्यामिराजेंद्रशुक्लेमाघस्ययाभवेत् ॥ जयानाम्नीतिविख्यातासर्वपापहरापरा ॥ ४ ॥ प
वित्रापापहन्त्रीचपिशाचत्वविनाशिनी ॥ नैवतस्याव्रतेचीर्णेप्रेतत्वंजायतेनृणां ॥ ५ ॥ नातःपरतराकाचित्पाप
घ्नीमोक्षदायिनी ॥ एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्त्तव्येयंप्रयत्नतः ॥ ६ ॥ श्रूयतांराजशार्दूलकथांपौराणिकींशुभां ॥ पं
कजेचपुराणस्यामहिमाकथितोमया ॥ ७ ॥ एकदानागलोकेवैद्वंद्रोराज्यंचकारह ॥ देवाश्चतत्रसौख्येननिवसं
तिमनोरमे ॥ ८ ॥ पीयूषपाननिरताल्यप्सरोगणसेविताः ॥ नंदनंतुवनंतत्रपारिजातोपशोभितं ॥ ९ ॥ रमयंतिर
मंत्यत्रल्यप्सरोभिर्दिवौकसः ॥ एकदारममाणोसौदेवेंद्रःस्वेच्छयानृप ॥ १० ॥ नर्तयामासहर्षात्सपंचाशत्कोटि
नायिकाः ॥ गंधर्वास्तत्रगायंतिगंधर्वःपुष्पदंतकः ॥ ११ ॥ चित्रसेनश्चतत्रैवचित्रसेनसुतातथा ॥ मालिनीतिचना
म्नातुचित्रसेनस्यकामिनी ॥ १२ ॥ मालिन्यांतुसमुत्पन्नःपुष्पवानितिनामतः ॥ पुष्पदंतस्यपुत्रोवैमाल्यवान्नामना
मतः ॥ १३ ॥ गंधर्वीपुष्पवत्याख्यामाल्यवत्यतिमोहिता ॥ कामस्यचशरैस्तीक्ष्णैर्विद्धांगीसावभूवह ॥ १४ ॥
तयाभावकटाक्षैश्चमाल्यवांस्तुवशीकृतः ॥ लावण्यरूपसंपन्नातस्यारूपंनृपशृणु ॥ १५ ॥ बाहूतस्यास्तुकामे
नकंठपाशौकृताविव ॥ चंद्रवद्वदनंतस्यानयनेश्रवणायते ॥ १६ ॥ कर्णौतुशोभितौतस्याःकुंडलाभ्यांनृपोत्तम ॥

ए.मा.

१२

कंबुग्रीवायुताचैव दिव्याभरणभूषिता ॥ १७ ॥ पीनोन्नतौकुचौतस्यामुष्टिमात्रंचमध्यमं ॥ नितंबौविपुलौत
 स्याविस्तीर्णजघनस्थलं ॥ १८ ॥ चरणौशोभमानौतौरक्तोत्पलसमयुती ॥ इदृश्यापुष्पवत्याचमाल्यवानति
 मोहितः ॥ १९ ॥ शक्रस्यपरितोषायनृत्यार्थंतौसमागतौ ॥ गायमानौचतौतत्रत्यप्सरोगणसंगतौ ॥ २० ॥ न
 शुद्धगानंगायेतांचित्तभ्रमसमन्वितौ ॥ बद्धदृष्टीतथान्योन्यंकामबाणवशंगतौ ॥ २१ ॥ ज्ञात्वालेखर्षभस्तत्रसं
 गतंमानसंतयोः ॥ तालकालक्रियामानलोपाद्गीतावभंजनात् ॥ २२ ॥ चिंतयित्वातुमघवानवज्ञानंतथात्म
 नः ॥ कुपितश्चतयोरित्थंशापंदास्यन्निदंजगौ ॥ २३ ॥ धिग्वांपापरतौमूढावाज्ञाभंगकरौमम ॥ युवांपिशाचौ
 भवतंदंपतीरूपधारिणौ ॥ २४ ॥ मृत्युलोकमनुप्राप्तौभुंजानौकर्मणःफलं ॥ एवंमघवताशप्तावुभौदुःखितमा
 नसौ ॥ २५ ॥ हिमवंतंगिरिंप्राप्ताविंद्रशापविमोहितौ ॥ उभौपिशाचतांप्राप्तौदारुणंदुःखमेवच ॥ २६ ॥ संत
 ममानसौतत्रमहाकृच्छ्रगतावुभौ ॥ गंधंरसंचस्पर्शंचनजानंतौविमोहितौ ॥ २७ ॥ पीडयमानौतुदाहेनदेहपात
 करेणच ॥ तौननिद्रांसुखंप्राप्तौकर्मणातेनपीडितौ ॥ २८ ॥ परस्परंखादमानौचेरतुर्गिरिगव्हरं ॥ पीडयमानौ
 तुशीतेनतुषारप्रभवेनतौ ॥ २९ ॥ दंतघर्षंप्रकुर्वाणौरोमांचितवपुर्धरौ ॥ ऊचेपिशाचःशीतार्तःस्वपत्नींतुपिशा
 चिकां ॥ ३० ॥ किमावाभ्यांकृतंपापमत्यंतंदुःखदायकं ॥ येनप्राप्तंपिशाचत्वंस्वेनदुष्कृतकर्मणा ॥ ३१ ॥ नर

मा. शु.

१३

कंदारुणं मत्वा पिशाचत्वं च गर्हितं ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पापं नैव समाचरेत् ॥ ३२ ॥ इति चिंता परौ तत्र त्र्यास्तां
दुःखेन कर्षितौ ॥ देवयोगात्तयोः प्राप्ता माघस्यैकादशी सिता ॥ ३३ ॥ जयानाम्नीति विख्याता तिथीनामुत्तमा
तिथिः ॥ तस्मिन्दिने तु संप्राप्ते तावाहारविवर्जितौ ॥ ३४ ॥ आसाते तत्र नृपते जलपानविवर्जितौ ॥ न कृतौ जीव
घातश्च न पत्रफलभक्षणं ॥ ३५ ॥ अश्वत्थस्य समीपे तु पतितौ दुःखसंयुतौ ॥ रविरस्तंगतो राजन् तथैव स्थितयो
स्तयोः ॥ ३६ ॥ प्राप्ता चैव निशाघोरादारुणा शीतधारिणी ॥ वेपमानौ तु तौ तत्र हिमेन च जडीकृतौ ॥ ३७ ॥ पर
स्परेण संलग्नौ गात्रयोर्भुजयोरपि ॥ न निद्रां न रतिं तत्र न च सौख्यमविदतां ॥ ३८ ॥ एव तौ राजशार्दूलशापेनैन्द्र
स्य पीडितौ ॥ इत्थं तयोर्दुःखितयोर्निर्जगाम तदनिशा ॥ ३९ ॥ जयायास्तु ब्रते चीर्णे रात्रौ जागरणे कृते ॥ तयो
र्व्रतप्रभावेण यथा त्यासीत् तथा शृणु ॥ ४० ॥ द्वादशीदिवसे प्राप्ते ताभ्यां चीर्णे जयाव्रते ॥ विष्णोः प्रभावान्नृपते
पिशाचत्वं तयोर्गतं ॥ ४१ ॥ पुष्पवती माल्यवांश्च पूर्व रूपौ बभूवतुः ॥ पुरातनस्नेहयुतौ पूर्वालंकारसंयुतौ ॥ ४२ ॥
विमानमधिरूढौ तावप्सरोगणसेवितौ ॥ स्तूयमानौ तु गंधर्वैस्तुंबुरुप्रमुखैस्तथा ॥ ४३ ॥ हावभावसमायु
क्तौ गतौ नाके मनोरमे ॥ देवैर्द्रस्याग्रतो गत्वा प्रणामं च क्रतुर्मुदा ॥ ४४ ॥ तथा विधौ तु तौ दृष्ट्वा मघवान्विस्मि
तो ब्रवीत् ॥ इन्द्र उवाच वदतं केन पुण्येन पिशाचत्वं विनिर्गतं ॥ ४५ ॥ मम शापवशं प्राप्नो केन देवे

ए. मा.

१३

नमोचितौ ॥ माल्यवानुवाच वासुदेवप्रसादेनजयायाःसुव्रतेनच ॥ ४६ ॥ पिशाचत्वंगतंस्वामिन्स
 त्यंभक्तिप्रभावतः ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यप्रत्युवाचसुरेश्वरः ॥ ४७ ॥ पवित्रौपावनौजातौवंदनीयौममापिच ॥
 हरिवासरकर्तारौविष्णुभक्तिपरायणौ ॥ ४८ ॥ हरिभक्तिरतायेचशिवभक्तिरतास्तथा ॥ अस्माकमपितेम
 र्त्याःपूज्यावंधानसंशयः ॥ ४९ ॥ विहरस्वयथासौख्यंपुष्पवत्यासुरालये ॥ एतस्मात्कारणाद्राजनूकर्तव्योहरि
 वासरः ॥ ५० ॥ जयाव्रतंतुराजेंद्रब्रह्महत्यापहारकं ॥ सर्वदानानिदत्तानियज्ञास्तेनकृतानृप ॥ ५१ ॥ सर्वतो
 र्थेषुसस्नातःकृतंयेनजयाव्रतं ॥ यःकरोतिनरोभक्त्याश्रद्धायुक्तोजयाव्रतं ॥ ५२ ॥ कल्पकोटिशतंयावद्वैकुण्ठमो
 दतेध्रुवं ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ ५३ ॥ इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेमाघशुक्लैकादशी
 जयानाम्यामाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ अथफाल्गुनकृष्णैकादशीकथा
 युधिष्ठिरउवाच फाल्गुनस्यासितेपक्षेकिन्नाम्येकादशीभवेत् ॥ वासुदेवप्रसादेनकथयस्वममाग्रतः ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णउवाच कथयिष्यामिराजेंद्रकृष्णायाफाल्गुनीभवेत् ॥ विजयेतिचसाप्रोक्ताकर्तृणांजयदासदा
 ॥ २ ॥ तस्याश्वव्रतमाहात्म्यंसर्वपापहरंपरं ॥ नारदःपरिपप्रच्छब्रह्माणंकमलासनं ॥ ३ ॥ फाल्गुनस्यासितेप
 क्षेविजयानामयातिथिः ॥ तस्याव्रतंसुरश्रेष्ठकथयस्वप्रसादतः ॥ ४ ॥ इतिपृष्टोनारदेनप्रत्युवाचपितामहः ॥

फा.क.

१४

ब्रह्मोवाच शृणु नारद वक्ष्यामि कथां पापहरां परां ॥ ५ ॥ यन्न कस्यचिदाख्यातं मयैतद्विजयाव्रतं ॥ पुरातनव्र-
तं त्येतत्पवित्रं पापनाशनं ॥ ६ ॥ जयं ददाति विजयानृणां चैव न संशयः ॥ रामस्तपोवनं यातो वर्षाण्येव चतुर्द-
श ॥ ७ ॥ न्यवसत्पंचवत्यां तु स सीतश्च स लक्ष्मणः ॥ तत्रैव वसतस्तस्य राघवस्य महात्मनः ॥ ८ ॥ रावणेन हृता
भार्या सीतानां गीतपस्विनी ॥ तेन दुःखेन रामो सौमोहमभ्यागतस्तदा ॥ ९ ॥ भ्रमन् जटायुषं तत्र ददर्श विगता
युषं ॥ कबंधो निहतः पश्चाद्भूमतारण्यमध्यतः ॥ १० ॥ राज्ञे विज्ञाप्य तत्सर्वं सोऽपि मृत्युवशंगतः ॥ सुग्रीवेण समं
सख्यमजर्यं समजायत ॥ ११ ॥ वानराणामनीकानिरामार्थं संगतानिवै ॥ ततो हनूमता दृष्टालंकोद्याने तु
जानकी ॥ १२ ॥ रामसंज्ञापनं तस्यैदत्तं कर्म महत्कृतं ॥ समेत्य रामेण पुनः सर्वं तत्र निवेदितं ॥ १३ ॥ अथ श्रुत्वा
रामचंद्रो वाक्यं चैव हनूमतः ॥ सुग्रीवानुमते नैव प्रस्थानं समरोचयत् ॥ १४ ॥ स गत्वा वानरैः सार्धं तीरं नदनदी-
पतेः ॥ दृष्ट्वाब्धिदुस्तरं रामो विस्मितो भूत्कपिप्रियः ॥ १५ ॥ प्रोत्पुल्ललोचनो भूत्वा लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥ सौ-
मित्रे केन पुण्येन तीर्यते वरुणालयः ॥ १६ ॥ अगाधसलिलः पूर्णो नैकैर्भूमैः समाकुलः ॥ उपायं नैव पश्यामि ये-
नैव सुतरो भवेत् ॥ १७ ॥ लक्ष्मण उवाच आदिदेव स्वमेवासि पुराणपुरुषोत्तम ॥ बकदांलभ्यो मुनिश्चा-
त्रवर्तते द्वीपमध्यतः ॥ १८ ॥ अस्मात्स्थानाद्योजनार्धमाश्रमस्तस्य राघव ॥ अनेन दृष्टा ब्रह्माणो बहवोरघुनंद-

ए.मा.

१४

न ॥ १९ ॥ तं पृच्छ गत्वाराजेंद्रपुराणमृषिपुंगवं ॥ इति वाक्यं ततः श्रुत्वा लक्ष्मणस्यातिशोभनं ॥ २० ॥ जगाम
राघवो द्रष्टुं वकदालभ्यं महामुनिं ॥ प्रणनाम मुनिं मूर्ध्नि रामो विष्णुमिवामरः ॥ २१ ॥ मुनिर्ज्ञात्वा ततो रामं पुरा
णपुरुषोत्तमं ॥ केनापि कारणेनैव प्रविष्टं मानुषीं तनुं ॥ २२ ॥ उवाच स ऋषिस्तत्र कुतो रामतवागमः ॥ राम
उवाच त्वत्प्रसादाद्दहो विप्रवरुणालयसन्निधिं ॥ २३ ॥ आगतोऽस्मि ससैन्योऽत्र लंकां जेतुं सराक्षसां ॥ भव
तश्चानुकूल्येन तीर्यते धिर्यथामया ॥ २४ ॥ तमुपायं वद मुने प्रसादं कुरु सुव्रत ॥ एतस्मात्कारणादेव द्रष्टुं त्वाम
हमागतः ॥ २५ ॥ मुनिरुवाच कथयिष्याम्यहं रामव्रतानामुत्तमं व्रतं ॥ कृतेन येन सहसा विजयस्ते भवि
ष्यति ॥ २६ ॥ लंकां जित्वा राक्षसांश्च दीर्घां कीर्तिमवाप्स्यसि ॥ एकाग्रमानसो भूत्वा व्रतमेतत्समाचर ॥ २७ ॥
फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजयैकादशी भवेत् ॥ तस्य व्रते कृते रामविजयस्ते भविष्यति ॥ २८ ॥ निःसंशयं समुद्रं च त
रिष्यसि सवानरः ॥ विधिस्तु श्रूयतां रामव्रतस्यास्य फलप्रदः ॥ २९ ॥ दशमीदिवसे प्राप्ते कुंभमेकं चकारयेत् ॥ हैमं
वाराजतं वा पिताम्रं वाप्यथ मृन्मयं ॥ ३० ॥ स्थापयेच्छोभितं कुंभं जलपूर्णं सपल्लवं ॥ तस्योपरि न्यसेद्देवं हैमं ना
रायणं प्रभुं ॥ ३१ ॥ एकादशीदिने प्राप्ते प्रातः स्नानं समाचरेत् ॥ निश्चलं स्थापयेत् कुंभं गंधमाल्यानुलेपनैः ॥ ३२ ॥
दाडिमैर्नारिकेलैश्च पूजयेच्च विशेषतः ॥ सप्तधान्यान् यधस्तत्र यवानुपरिविन्यसेत् ॥ ३३ ॥ गंधैर्धूपैस्तथा दीपैर्नै

फा.कृ.

१५

वेद्यैर्विविधैरपि ॥ कुंभाग्रेतद्दिनंरामनेतव्यंभक्तिभावतः ॥ ३४ ॥ रात्रौजागरणंतत्रतस्याग्रेकारयेद्दुधः ॥ द्वाद
शीदिवसेप्राप्तेमार्तंडस्योदयंप्रति ॥ ३५ ॥ नीत्वाकुंभंजलोद्देशेनघांप्रस्रवणेतथा ॥ तडागेस्थापयित्वावापूज
यित्वायथाविधि ॥ ३६ ॥ दद्यात्सदैवतंकुंभंब्राह्मणेवेदपारगे ॥ कुंभेनसहराजेंद्रमहादानानिदापयेत् ॥ ३७ ॥
अनेनविधिनारामयूथपैःसहसंगतः ॥ कुरुव्रतंप्रयत्नेनविजयस्तेभविष्यति ॥ ३८ ॥ इतिश्रुत्वावचोरामोयथो
क्तमकरोत्तदा ॥ कृतेव्रतेसविजयीबभूवरघुनंदनः ॥ ३९ ॥ अनेनविधिनाराजनयेकुर्वन्तिनराव्रतं ॥ इहलोके
जयस्तेषांपरलोकेतथाक्षयः ॥ ४० ॥ एतस्मात्कारणात्पुत्रकर्तव्यंविजयाव्रतं ॥ विजयायाश्चमाहात्म्यंसर्व
किल्बिषनाशनं ॥ ४१ ॥ पठनाच्छ्रवणात्तस्यवाजपेयफलंलभेत् ॥ ४२ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेफाल्गुनकृष्णौ
कादशीविजयानाम्नीमाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
अथफाल्गुनशुक्लैकादशी मांधातोवाच वदब्रह्मन्महाभागयेनश्रेयोभवेन्मम ॥ ईदृग्ब्रह्मिब्रह्मयोने
यद्यनुग्रहतामयि ॥ १ ॥ सरहस्यंसेतिहासंव्रतानामुत्तमंव्रतं ॥ वसिष्ठउवाच कथयाम्यधुनातुभ्यंसर्वव्र
तफलप्रदं ॥ २ ॥ आमलक्याव्रतराजनमहापातकनाशनं ॥ मोक्षदंसर्वलोकानांगोसहस्रफलप्रदं ॥ ३ ॥ अत्रै
वोदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ यथामुक्तिमनुप्राप्तोव्याधोहिंसासमन्वितः ॥ ४ ॥ वैदिशंनामनगरंलृष्टपुष्टज

ए.मा.

१५

नाकुलं ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समलंकृतं ॥ ५ ॥ रुचिरं नृपशार्दूलब्रह्मघोषनिनादितं ॥ न नास्ति को दुष्कृ-
 तिकस्तस्मिन्पुरवरे सदा ॥ ६ ॥ तत्र सोमान्वये राजा विख्यातः शशविंदुकः ॥ राजा चैत्ररथो नाम धर्मात्मा सत्य-
 संगरः ॥ ७ ॥ नागायुतबलः श्रीमान् शास्त्रशास्त्रार्थपारगः ॥ तस्मिन् शासति धर्मज्ञे धर्मात्मनि धरां प्रभो ॥ ८ ॥
 रूपणो नैव कुत्रापि दृश्यते नैव निर्धनः ॥ सुकालः क्षेममारोग्यं तस्मिन् राज्यं प्रशासति ॥ ९ ॥ विष्णुभक्तिरतालो-
 कास्तस्मिन्पुरवरे सदा ॥ हरिपूजारताश्चैव राजा चापि विशेषतः ॥ १० ॥ न शुक्लानैव रुक्मां च द्वादशीं भुंजते ज-
 नाः ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य हरिभक्तिपरायणाः ॥ ११ ॥ एवं संवत्सराजं मुर्वहवो राजसत्तम ॥ जनस्य सौख्य-
 युक्तस्य हरिभक्तिरतस्य च ॥ १२ ॥ अथ कालेन संप्राप्ता द्वादशी पुण्यसंयुता ॥ फाल्गुनस्य सिते पक्षे नाम्ना ल्याम-
 लकी स्मृता ॥ १३ ॥ तामवाप्य जनाः सर्वे बालकाः स्थविरानृप ॥ नियमं चोपवासं च सर्वे चक्रुर्नरा विभो ॥ १४ ॥
 महाफलं व्रतं ज्ञात्वा स्नानं कृत्वा नदीजले ॥ तत्र देवा लये राजा लोकयुक्तो महाप्रभुः ॥ १५ ॥ पूर्णकुंभमवस्थाप्य
 छत्रोपानहसंयुतं ॥ पंचरत्नसमायुक्तं दिव्यगंधाधिवासितं ॥ १६ ॥ दीपमालान्वितं चैव जामदग्न्यसमन्वितं ॥
 पूजयामासुरव्यग्राधात्रीं च मुनिभिर्जनाः ॥ १७ ॥ जामदग्न्यतमस्ते स्तुरेणुकानंदवर्धन ॥ आमलकीकृतच्छा-
 यभुक्तिमुक्तिवरप्रद ॥ १८ ॥ धात्रिधातृसमुद्भूते सर्वपातकनाशिनि ॥ आमलकिनमस्तु भ्यंगृहाणा धर्योदकं म-

फा.शु.

१६

म ॥ १९ ॥ धात्रिब्रह्मस्वरूपासित्वंतुरामेणपूजिता ॥ प्रदक्षिणविधानेनसर्वपापहराभव ॥ २० ॥ तत्रजागर
णंचक्रुर्जनाःसर्वेसुभक्तितः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुव्याधस्तत्रसमागतः ॥ २१ ॥ क्षुधाश्रमपरिव्याप्तोमहाभारे
णपीडितः ॥ कुटुंबार्थंजीवघातीसर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ २२ ॥ जागरंतत्रसंपश्यदामलक्ष्यांक्षुधातुरः ॥ दीपमा
लाकुलंदृष्ट्वातत्रैवनिपसादसः ॥ २३ ॥ किमेतदितिसंचित्यप्राप्तोविस्मयतांभृशं ॥ ददर्शकुंभंतत्रस्थंदेवंदामो
दरंतथा ॥ २४ ॥ ददर्शामलकीवृक्षंतत्रस्थांश्चैवदीपकान् ॥ वैष्णवंचतथाख्यानंशुश्रावपठतानृणां ॥ २५ ॥
एकादश्याश्रमाहात्म्यंशुश्रावक्षुधितोपिसन् ॥ जाग्रतस्तस्यसारात्रिर्गताविस्मितचेतसः ॥ २६ ॥ ततःप्रभात
समयेविविशुर्नगरंजनाः ॥ व्याधोपिगृहमागत्यबुभुजेप्रीतमानसः ॥ २७ ॥ ततःकालेनमहताव्याधःपंचत्व
मागतः ॥ एकादश्याःप्रभावेणरात्रौजागरणेनच ॥ २८ ॥ राज्यंप्रपेदेसुमहच्चतुरंगबलान्वितं ॥ जयंतीनामनग
रीतत्रराजाविदूरथः ॥ २९ ॥ तस्मात्सतनयोजज्ञेनाम्नावसुरथोबली ॥ चतुरंगबलोपेतोधनधान्यसमन्वितः
॥ ३० ॥ दशायुतानिग्रामाणांबुभुजेभयवर्जितः ॥ तेजसादित्यसदृशःकांत्याचंद्रसमप्रभः ॥ ३१ ॥ पराक्रमे
विष्णुसमःक्षमयापृथिवीसमः ॥ धार्मिकःसत्यवादीचविष्णुभक्तिपरायणः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मज्ञःकर्मशीलश्चप्रजा
पालनतत्परः ॥ यजतेविविधान्यज्ञान्सराजापरदर्पहा ॥ ३३ ॥ दानानिविविधान्येवप्रददातिचसर्वदा ॥ एक

ए.मा.

१६

दाम्गयांयातोदैवान्मार्गपरिच्युतः॥३४॥नदिशंनैवविदिशंवेत्तितत्रमहीपतिः॥उपधायचदोर्मूलमेकाकीगह
 नेवने॥३५॥श्रांतश्चक्षुधितोत्यंतसंविवेशमहीपतिः॥अत्रांतरेम्लेच्छगणःपर्वतांतरवासभाक्॥३६॥आययौ
 तत्रयत्रास्तेराजापरबलार्दनः॥कृतवैरास्तुतेराज्ञासर्वदैवोपतापिताः॥३७॥परिवार्यततस्तस्थूराजानंभूरिद
 क्षिणं॥हन्यतांहन्यतांचायंपूर्ववैरविरुद्धधीः॥३८॥अनेननिहताःपूर्वपितरोभ्रातरःसुताः॥पौत्राश्चभागिनेया
 श्चमातुलाश्चनिपातिताः॥३९॥निष्काशिताश्चस्वस्थानाद्विदिशोदश॥एतावदुक्तातेसर्वेतत्रैनंहंतु
 मुद्यताः॥४०॥पाशैश्चपट्टिशैःखड्गैर्बाणैर्धनुषिसंस्थितैः॥सर्वतोरिगणास्तेचराजानंहंतुमुद्यताः॥४१॥
 सर्वाणिशस्त्राणिसमाद्रवंतिनवैशरीरेप्रविशंतितस्य॥तेचापिसर्वेहतशस्त्रसंधाम्लेच्छावभूवुर्गतदेहजीवाः
 ॥४२॥यदापिचलितुंतत्रनशोकुस्तेऽरयोभृशं॥शस्त्राणिकुंठितांजग्मुःसर्वेषांहतचेतसां॥४३॥दीनावभूवुस्ते
 सर्वेएतंहंतुसमागताः॥एतस्मिन्नेवकालेतुतस्यराज्ञःशरीरतः॥४४॥निःसृताप्रमदाद्येकासर्वावयवशोभ
 ना॥दिव्यगंधसमायुक्तादिव्याभरणभूषिता॥४५॥दिव्यमाल्यांबरधराभृकुटीकुटिलानना॥स्फुलिंगाभ्यां
 चनेत्राभ्यांपावकंवमतीबहु॥४६॥चक्रोद्यतकराचैवकालरात्रिरिवापरा॥अभ्यधावतसंक्रुद्धान्म्लेच्छान
 त्यंतदुःखितान्॥४७॥निहताश्चयदाम्लेच्छास्तेविकर्मरतास्तथा॥ततोराजाविवुद्धःसन्दर्शमहदद्भुतं

फा.शु.

१७

॥ ४८ ॥ हतान्मलेच्छगणान्दृष्ट्वाराजाहर्षमवापसः ॥ इहकेनहताम्लेच्छाअत्यंतवैरिणोमम ॥ ४९ ॥ केनचे
दंमहत्कर्मकृतमस्मद्वितार्थिना ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुवागुवाचाशरीरिणी ॥ ५० ॥ तंस्थितंनृपतिंदृष्ट्वानिका
मंविस्मयान्वितं ॥ शरणंकेशवादन्योनास्तिकोपिद्वितीयकः ॥ ५१ ॥ वनात्तस्मात्सकुशलीसमायातोपिभूमि
भुक् ॥ राज्यंचकारधर्मात्माधरायांदेवतेशवत् ॥ ५२ ॥ वसिष्ठउवाच तस्मादामलकींराजनूयेकुर्वति
नरोत्तमाः ॥ तेयांतिवैष्णवंलोकंनात्रकार्याविचारणा ॥ ५३ ॥ इतिश्रीब्रह्मांडपुराणेफाल्गुनशुक्लैकादशीमा
हात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

अथचैत्रकृष्णैकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच फाल्गुनस्यसितेपक्षेश्रुतासामलकीमया ॥ चैत्रस्यकृष्ण
पक्षेतुकिन्नामैकादशीभवेत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुराजेंद्रवक्ष्यामिअज्ञातपापनाशनं ॥ यल्लोम
शोब्रवीत्पृष्टोमांधात्राचक्रवर्तिना ॥ २ ॥ मांधातोवाच भगवन्श्रोतुमिच्छामिलोकानांहितकाम्यया ॥
चैत्रमास्यसितेपक्षेकिन्नामैकादशीभवेत् ॥ ३ ॥ कोविधिःकिंफलंतस्याःकथयस्वप्रसादतः ॥ लोम
शउवाच श्रूयतांराजशार्दूलकामदांसिद्धिदांतथा ॥ कथांविचित्रांशुभदांपापहांधर्मदायिनीं ॥ ४ ॥ पुरा
चैत्ररथोद्देशोअप्सरोगणसेविते ॥ वसंतसमयेप्राप्तेपुष्पैराकुलितेवने ॥ ५ ॥ गंधर्वकन्यास्तत्रैवरमंतिसहकि

ए.मा.

१७

न्नरैः ॥ पाकशासनमुख्याश्चक्रीडन्तेचदिवौकसः ॥ ६ ॥ नापरंसुंदरं किंचिद्वनाच्चैत्ररथादनं ॥ तस्मिन्वनेतुमुन
 यस्तपन्तिबहुलंतपः ॥ ७ ॥ सहदेवैस्तुमघवारमतेमधुमाधवौ ॥ एकोमुनिवरस्तत्रमेधावीनामनामतः ॥ ८ ॥
 अप्सरास्तमुनिवरंमोहनायोपचक्रमे ॥ मंजुघोषेतिविख्याताभावंतस्यविचिन्वती ॥ ९ ॥ क्रोशमात्रंस्थिता
 तस्यभयादाश्रमसन्निधौ ॥ गायन्तीमधुरंसाधुपीडयन्तीविपंचिकां ॥ १० ॥ गायन्तीतामथालोक्यपुष्पचंदन
 वेष्टितां ॥ कामोपिविजयाकांक्षीशिवभक्तंमुनीश्वरं ॥ ११ ॥ तस्याःशरीरसंसर्गेशिववैरमनुस्मरन् ॥ तुल्यभ्रु
 वौधनुःकोटोगुणंकृत्वाकटाक्षकं ॥ १२ ॥ मार्गणौनयनेकृत्वापक्षयुक्तौयथाक्रमं ॥ कुचौकृत्वापटकुटौविज
 यायोपसंस्थितः ॥ १३ ॥ मंजुघोषाभवत्तत्रकामस्येववरूथिनी ॥ मेधाविनंमुनिंदृष्ट्वासापिकामेनपीडिता ॥
 ॥ १४ ॥ यौवनोद्भिन्नदेहोसौमेधाव्यतिविराजते ॥ सितोपवीतसहितोदंडीस्मरद्वापरः ॥ १५ ॥ मेधावीवसति
 स्मासौच्यवनस्याश्रमेशुभे ॥ मंजुघोषास्थितातत्रदृष्ट्वातंमुनिपुंगवं ॥ १६ ॥ मदनस्यवशंप्राप्तमंदंमंदमगा
 यत ॥ रणद्वलयसंयुक्तासिजन्मपुरमेखला ॥ १७ ॥ गायन्तीभावसंयुक्तांविलोक्यमुनिपुंगवः ॥ मदनेनससै
 न्येननीतोमोहवशंबलात् ॥ १८ ॥ मंजुघोषासमागम्यमुनिंदृष्ट्वातथाविधं ॥ हावभावकटाक्षैस्तुमोहयामा
 सचांगना ॥ १९ ॥ अधःसंस्थाप्यवीणांसासस्वजेतंमुनीश्वरं ॥ वल्लीवाकुलितावृक्षंवातवेगेनवेपिता ॥ २० ॥

चै.क.

१८

सोपिरेमेतयासार्धमेधावीमुनिपुंगवः ॥ तस्मिन्नेववनोद्देशोदध्वातद्देहमुत्तमं ॥ २१ ॥ शिवतत्त्वंगतंतस्यकाम
तत्त्ववशंगतः ॥ ननिशांतदिनंसोपिरमनूजानातिकामुकः ॥ २२ ॥ बहुलश्रगतःकालोमुनेराचारलोपकः ॥
मंजुघोषादेवलोकंगमनायोपचक्रमे ॥ २३ ॥ गच्छंतीप्रत्युवाचाथरमंतंमुनिपुंगवं ॥ आदेशोदीयतांब्रह्मन्
स्वधामगमनायमे ॥ २४ ॥ मेधाव्युवाच अद्यैवत्वंसमायाताप्रदोषादौवरानने ॥ यावत्प्रभातसंध्या
स्यात्तावत्तिष्ठममांतिके ॥ २५ ॥ इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यंभयभीतावभूवसा ॥ पुनर्वैरमयामासतंमुनिमृषिसत्त
मं ॥ २६ ॥ मुनिशापभयाद्भीतावहुलान्परिवत्सरान् ॥ वर्षाणांपंचपंचाशच्छतंमासान्दिनत्रयं ॥ २७ ॥ सारे
मेमुनिनातेननिशार्धमिवचाभवत् ॥ साचतंप्रत्युवाचाथतस्मिन्कालेगतंमुनिं ॥ २८ ॥ आदेशोदीयतांब्रह्मन्
गंतव्यंस्वगृहेमम मेधाव्युवाच प्रातःकालोधुनैवास्तेश्रूयतांवचनंमम ॥ कुर्वेसंध्यांदिनेयावत्तावत्त्वंवै
स्थिराभव ॥ २९ ॥ इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वाभयेनचसमाकुला ॥ स्मितंरुत्वातुसाकिंचित्प्रत्युवाचसुविस्मिता
॥ ३० ॥ अप्सराउवाच कियत्प्रमाणाविप्रेन्द्रतवसंध्यागतानवा ॥ मयिप्रसादंरुत्वातुगतःकालोविचा
र्यतां ॥ ३१ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ सध्यात्वाहृदिविप्रेन्द्रःप्रमाणमकरोत्तदा ॥ ३२ ॥
समाश्रसत्पंचाशद्गताममतयासह ॥ नेत्राभ्यांविस्फुल्लिगान्समुंचमानोतिकोपनः ॥ ३३ ॥ कालरूपांचतां

ए.मा.

१८

दृष्ट्वा तपसः क्षयकारिणीं ॥ दुःखार्जितं ममतपोनीतं तदनया क्षयं ॥ ३४ ॥ सकंपोष्ठो मुनिस्तत्र प्रत्युवाचा कुलेंद्रि
 यः ॥ सतांशशपमेधावीत्वं पिशाची भवेति च ॥ ३५ ॥ धिक्त्वां पापे दुराचारे कुलटे पातकप्रिये ॥ तस्य शापेन सा
 दग्धा विनयावनता स्थिता ॥ ३६ ॥ उवाच वचनं सुभ्रूः प्रसादं वांछती मुनिं ॥ प्रसादं कुरु विप्रेंद्र शापस्यानुग्रहं कुरु ॥
 ॥ ३७ ॥ सतां संगो हि फलति वचोभिः सप्तमे पदे ॥ त्वया सह मम ब्रह्मन् गताः सुबहवः समाः ॥ ३८ ॥ एतस्मात्कारणा
 त्स्वामिन् प्रसादं कुरु सुव्रत ॥ मुनिरुवाच शृणु मे वचनं भद्रेशापा अनुग्रहकारकं ॥ किं करोमि त्वया पापे क्षयं नी
 तं महत्तपः ॥ ३९ ॥ चैत्रस्य कृष्णपक्षे या भवेदेकादशी शुभा ॥ पापमोचनिकानामसर्वपापक्षयं करी ॥ ४० ॥ त
 स्याव्रते कृते सुभ्रु पिशाच त्वं प्रयास्यति ॥ इत्युक्त्वा तां समेधावी जगाम पितुराश्रमं ॥ ४१ ॥ तमागतं समालोक्य व
 चनं प्रत्युवाच ह ॥ किमेतद्विहितं पुत्र त्वया पुण्यक्षयः कृतः ॥ ४२ ॥ मेधाव्युवाच पापं कृतं महत्तातरमिताचाप्स
 रामया ॥ प्रायश्चित्तं ब्रूहि तात येन पापक्षयो भवेत् ॥ ४३ ॥ च्यवन उवाच चैत्रस्य चासिते पक्षे नाम्ना वै पापमो
 चनी ॥ अस्याव्रते कृते पुत्र पापराशिः क्षयं द्राजेत् ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कृतं तेन व्रतोत्तमं ॥ गतं पापं क्षयं त
 स्य पुण्ययुक्तो बभूव सः ॥ ४५ ॥ साप्येवं भंजुषोषाच कृत्वा तद्व्रतमुत्तमं ॥ पिशाच त्वविनिर्मुक्ता पापमोचनिका
 व्रतात् ॥ ४६ ॥ दिव्यरूपधरा सापिगतानां केवराप्सराः लोमश उवाच इत्थं भूतप्रभावं हि पापमोचनिका व्रतं ॥

चै.शु.
१९

॥ ४७ ॥ पापमोचनिकां राजन्ये कुर्वन्ति च मानवाः ॥ तेषां पापं च यत्किंचित् तत्सर्वं क्षयतां व्रजेत् ॥ ४८ ॥ पठनाच्छ्रु-
वणाद्राजन्गोसहस्रफलप्रदा ॥ ब्रह्महाहेमहारी च सुरापो गुरुतल्पगः ॥ ४९ ॥ व्रतस्य चास्य करणात्पापमुक्ता भ-
वन्ति ते ॥ बहुपुण्यप्रदं त्ये तत्करणाद्व्रतमुत्तमं ॥ ५० ॥ इति श्री भविष्यपुराणे चैत्रकृष्णौकादशीपापमोचनीमाहा-
त्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥

अथ चैत्रशुक्लैकादशीकथा सूत उवाच देवकीनन्दनं कृष्णं वासुदेवात्मजं हरिं ॥ नमस्कृत्वा प्रवक्ष्यामि महापात-
कहानितु ॥ १ ॥ युधिष्ठिराय कृष्णेन कथितानि महात्मना ॥ एकादशीमाहात्म्यानि नानापापहराणि च ॥ २ ॥ अष्टा-
दशपुराणेभ्यो विविच्य सुमहात्मना ॥ चतुर्विंशतिसंख्यानि नानाख्यानैर्युतानि च ॥ ३ ॥ तानि वक्ष्यामि भो विप्राः
शृणु ध्वंसु समाहिताः ॥ युधिष्ठिर उवाच वासुदेवनमस्तुभ्यं कथय स्वममाग्रतः ॥ ४ ॥ चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु किन्ना-
मैकादशी भवेत् ॥ श्रीकृष्ण उवाच शृणुष्वैकमनाराजकथां मेतां पुरातनीं ॥ ५ ॥ वसिष्ठो यामकथयत्याग्निद्वितीया-
य पृच्छते ॥ द्वितीया उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि कथय स्वप्रसादतः ॥ ६ ॥ चैत्रे मासि सिते पक्षे किन्नामैकाद-
शी भवेत् ॥ वसिष्ठ उवाच साधु पृष्टं नृपश्रेष्ठ कथयामि तवाग्रतः ॥ चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु कामदानां मनामतः ॥ ७ ॥
एकादशी पुण्यतमा पापैर्धनदवानला ॥ शृणुराजकथां मेतां पापघ्नीं पुण्यदायिनीं ॥ ८ ॥ पुरा भोगिपुरे रम्ये हेमरत्न

ए.मा.

१९

विभूषिते ॥ पुंडरीकमुखानागानिवसंतिमदोल्कटाः ॥ ९ ॥ तस्मिन्पुरेपुंडरीकोराजाराज्यं करोति च ॥ गंधर्वैः किन्न
 रैश्चैव लघुप्सरोभिः सुसेव्यते ॥ १० ॥ वराप्सरास्तुललिता गंधर्वोललितस्तथा ॥ उभौरागेन संयुक्तौ दंपती कामपी
 ढितौ ॥ ११ ॥ रेमातेस्वगृहे रम्ये धनधान्ययुते सदा ॥ ललितायास्तु हृदये पतिर्वसति सर्वदा ॥ १२ ॥ हृदये तस्य ल
 लितानित्यं वसति भामिनी ॥ एकदा पुंडरीकाद्याः क्रीडंतिसदसि स्थिताः ॥ १३ ॥ गीतमानं प्रकुरुते ललितोदयितां
 विना ॥ पदबंधे खलज्जिह्वो बभूव ललितां स्मरन् ॥ १४ ॥ मनोभावं विदित्वा स्य कर्कटो नागसत्तमः ॥ पदबंधच्यु
 तितस्य पुंडरीकेन्यवेदयत् ॥ १५ ॥ शशापललितं तत्र मदनातुरचेतसं ॥ राक्षसो भवदुर्बुद्धे क्रव्यादः पुरुषादकः ॥
 १६ ॥ यतः पत्नी वशो जातो गायमानो ममाग्रतः ॥ वचनात्तस्य राजेंद्ररक्षोरूपो बभूव ह ॥ १७ ॥ रौद्राननो विरू
 पाक्षो दृष्टमात्रो भयंकरः ॥ बहुयोजनविस्तीर्णो मुखं कंदरसन्निभं ॥ १८ ॥ चंद्रसूर्यनिभेनेत्रे ग्रीवापर्वतसन्निभा ॥
 नासारंध्रे तु विवरे अधरौ योजनार्धकौ ॥ १९ ॥ शरीरं तस्य राजेंद्र उच्छ्रितं योजनाष्टकं ॥ ईदृशो राक्षसः सो भूदुंजा
 नः कर्मणः फलं ॥ २० ॥ ललिता तमथा लोक्य स्वपतिं विकृता कृतिं ॥ चिंतयामास मनसा दुःखेन महता द्रिता ॥ २१ ॥
 किं करोमि क्व गच्छामि पतिः पापेन पीडितः ॥ इति संस्मृत्य मनसान शर्मल भते तु सा ॥ २२ ॥ चचार पतिना सार्धं ल
 लिता गहने वने ॥ बभ्राम विपिने दुर्गे कामरूपः सराक्षसः ॥ २३ ॥ निर्घृणः पापनिरतो विरूपः पुरुषादकः ॥ न सुखं

चै.शु.

२०

लभतेरात्रौनदिवापापपीडितः ॥ २४ ॥ ललितादुःखितातीवपतिं दृष्ट्वा तथाविधं ॥ भ्रमंतीतेन सार्धं सारुदंती
गहनेवने ॥ २५ ॥ कदाचिदगमद्विध्यशिखरे बहुकौतुके ॥ ऋष्यशृंगमुनेस्तत्र दृष्ट्वा भ्रमपदं शुभं ॥ २६ ॥ शी
घ्रंजगाम ललिता विनयावनतास्थिता ॥ प्रत्युवाच मुनिर्दृष्ट्वा कालं कस्य सुता शुभे ॥ २७ ॥ किमर्थं हि समाया
तासत्यं वदममाग्रतः ॥ ललितोवाच वीरधन्वेति गंधर्वः सुता तस्य महात्मनः ॥ २८ ॥ ललितां नाम मां
विद्विषत्यर्थमिह चागतां ॥ भर्ता मेशापदोषेण राक्षसो भून्महामुने ॥ २९ ॥ रौद्ररूपो दुराचारस्तं दृष्ट्वा ना
स्ति मे सुखं ॥ सांप्रतं शाधि मां ब्रह्मन्प्रायश्चित्तं वद प्रभो ॥ ३० ॥ येन पुण्येन विप्रेन्द्र राक्षसत्वाद्दिमुच्यते ॥ ऋषिरुवा
च चैत्रमासस्य रंभोरुशुक्लपक्षस्य सांप्रतं ॥ ३१ ॥ कामदैकादशीनाम्नायाकृता कामदानृणां ॥ कुरुष्वत
द्वतं भद्रे विधिपूर्वमयोदितं ॥ ३२ ॥ तस्य व्रतस्य यत्पुण्यं तत्स्वभर्त्रे प्रदीयतां ॥ दत्ते पुण्ये क्षणात्तस्य शापदोषः
प्रशाम्यति ॥ ३३ ॥ इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं ललिता हर्षिता भवत् ॥ उपोष्यैकादशीं राजन्द्वादशीं दिवसे तदा
॥ ३४ ॥ विप्रस्यैव समीपे तु वासुदेवाग्रतः स्थिता ॥ वाक्यमूचे चललिता स्वपत्युस्तारणाय वै ॥ ३५ ॥ मया तु
यद्व्रतं चीर्णं कामदायामुपोषणं ॥ तस्य पुण्यप्रभावेण गच्छत्वस्य पिशाचता ॥ ३६ ॥ ललिता वचनादेव वर्त्तमानो
पितक्षणे ॥ गतपापः स ललितो दिव्यदेहो बभूव ह ॥ ३७ ॥ राक्षसत्वं गतं तस्य प्राप्तो गंधर्वतां पुनः ॥ हेमरत्नसमाकी

ए मा.

२०

णैरेमेललितयासह ॥ ३८ ॥ तौविमानसमारूढौपूर्वरूपाधिकाबुभौ ॥ दंपतीचापिशोभेतांकामदायाःप्रभावतः
 ॥ ३९ ॥ इतिज्ञात्वानृपश्रेष्ठकर्तव्येषाप्रयत्नतः ॥ लोकानांचहितार्थायतवाग्रेकथितामया ॥ ४० ॥ ब्रह्महत्यादि
 पापघ्नीपिशाचत्वविनाशिनी ॥ नातःपरतराकाचित्रैलोक्येसचराचरे ॥ ४१ ॥ पठनाच्छ्रवणाद्वापिवाजपेयफलं
 लभेत् ॥ ४२ ॥ इतिश्रीवराहपुराणेचैत्रशुक्लाकामदानामैकादशीमाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥ ७३ ॥ ॥
 अथवैशाखकृष्णैकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच वैशाखस्यासितेपक्षेकिन्नामैकादशीभवेत् ॥ महिमानं
 कथयमेवासुदेवनमोस्तुते ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच सौभाग्यदायिनीराजन्निहलोकेपरत्रच ॥ वैशाखकृष्णप
 क्षेतुनाम्नाचैववरूथिनी ॥ २ ॥ वरूथिन्याव्रतेनैवसौख्यंभवतिसर्वदा ॥ पापहानिश्चभवतिसौभाग्यप्राप्तिरेवच
 ॥ ३ ॥ दुर्भगापिकरोत्येनांस्त्रीसौभाग्यमवाप्नुयात् ॥ लोकानांचैवसर्वेषांभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ ४ ॥ सर्वपापह
 रानृणांगर्भवासनिकुंतनी ॥ वरूथिन्याव्रतेनैवमांधातास्वर्गतिंगतः ॥ ५ ॥ धुंधुमारादयश्चान्येराजानोबहव
 स्तथा ॥ ब्रह्मकपालनिर्मुक्तोबभूवभगवान्भवः ॥ ६ ॥ दशवर्षसहस्राणितपस्तप्यतियोनरः ॥ तत्तुल्यंफलमा
 प्रोतिवरूथिन्याव्रतादपि ॥ ७ ॥ श्रद्धावान्यस्तुकुरुतेवरूथिन्याव्रतंनरः ॥ वांछितंलभतेसोपिइहलोकेपरत्रच
 ॥ ८ ॥ पवित्रापावनीत्येषामहापातकनाशिनी ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदात्येषाकर्तृणांनृपसत्तम ॥ ९ ॥ अश्वदानानृप

वै.कृ.

२३

श्रेष्ठगजदानंविशेषतः ॥ गजदानाद्भूमिदानंतिलदानंततोधिकं ॥ १० ॥ ततःसुवर्णदानंतुअन्नदानंततोधिकं ॥
अन्नदानात्परंदानंनभूतंनभविष्यति ॥ ११ ॥ पितृदेवमनुष्याणांतृप्तिरन्नेनजायते ॥ तत्समंकविभिःप्रोक्तंकन्या
दानंनृपोत्तम ॥ १२ ॥ धेनुदानंचतत्तुल्यमित्याहभगवान्स्वयं ॥ प्रोक्तेभ्यःसर्वदानेभ्योविद्यादानंविशिष्यते ॥ १३ ॥
तत्फलंसमवाप्नोतिनरःकृत्वावरूथिनीं ॥ कन्यावित्तेनजीवंतियेनराःपापमोहिताः ॥ १४ ॥ तेनरानरकेयांति
यावदाभूतसंप्लवं ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननग्राह्यंकन्यकाधनं ॥ १५ ॥ यश्चगृह्णातिलोभेनकन्यांक्रीत्वाचतद्धनं ॥
सोन्यजन्मनिराजेंद्रओतुर्भवतिनिश्चितं ॥ १६ ॥ कन्यांवित्तेनयोदद्याद्यथाशक्तिस्वलंकृतां ॥ तत्पुण्यसंख्यां
कर्तुंहिचित्रगुप्तोभवत्यलं ॥ १७ ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिनरःकृत्वावरूथिनीं ॥ कांस्यंमांसंसमसूरान्नंचणकान्को
द्रवांस्तथा ॥ १८ ॥ शाकंसधुपरान्नंचपुनर्भोजनमैथुने ॥ वैष्णवोव्रतकर्त्ताचदशम्यांदशवर्जयेत् ॥ १९ ॥ द्यूत
क्रीडांचनिद्रांचतांबूलंदंतधावनं ॥ परापवादंपैशुन्यंपतितैःसहभाषणं ॥ २० ॥ क्रोधंचैवानृतंवाक्यमेकादश्यां
विवर्जयेत् ॥ कांस्यंमांसंसमसूरांश्चक्षौद्रंवितथभाषणं ॥ २१ ॥ व्यायामंचप्रवासंचपुनर्भोजनमैथुने ॥ क्षौद्रंतैलं
परान्नंचद्वादश्यांपरिवर्जयेत् ॥ २२ ॥ अनेनविधिनाराजनविहितायैवरूथिनी ॥ सर्वपापक्षयंकृत्वादद्यात्प्रांतेऽ
क्षयांगतिं ॥ २३ ॥ रात्रौजागरणंकृत्वापूजितोयैर्जनार्दनः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तास्तेयांतिपरमांगतिं ॥ २४ ॥

ए.मा.

२९

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यापापभीरुभिः ॥ क्षपारितनयाद्भीतैर्नरदेववरूथिनी ॥ २५ ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजनृगो
सहस्रफलं लभेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥ २६ ॥ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे वैशाखकृष्णवरू
थिनीनाम्नैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अथ वैशाखशुक्लेकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच वैशाखशुक्लपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् ॥ किं फलं कोविधिस्त
स्याः कथयस्व जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच कथयामि कथामेतां शृणु ध्वं धर्मनन्दन ॥ वसिष्ठो याम कथयत्पुरा
रामाय पृच्छते ॥ २ ॥ राम उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥ सर्वपापक्षयकरं सर्वदुःखनि
कृंतनं ॥ ३ ॥ मया दुःखानि भुक्तानि सीता विरहजानि वै ॥ ततो हं भयभीतो स्मि पृच्छामित्वां महामुने ॥ ४ ॥ वसि
ष्ठ उवाच साधु पृष्टं त्वयाराम तवैषानैष्ठिकीमतिः ॥ त्वन्नामग्रहणे नैव पूतो भवति मानवः ॥ ५ ॥ तथापि कथयि
ष्यामि लोकानां हितकाम्यया ॥ पवित्रं पावनानां च व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥ ६ ॥ वैशाखस्य सिते पक्षे द्वादशी रामया
भवेत् ॥ मोहिनीनामसा प्रोक्ता सर्वपापहरा परा ॥ ७ ॥ मोहजालात्प्रमुच्येत पातकानां समूहतः ॥ अस्या व्रतप्रभा
वेण सत्यं सत्यं वदाम्यहं ॥ ८ ॥ अतस्तु कारणाद्राम कर्तव्यैषा भवादृशैः ॥ पातकानां क्षयकरी महादुःखविनाशिनी
॥ ९ ॥ शृणुष्वैकमनाराम कथां पुण्यप्रदां शुभां ॥ अस्याः श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति ॥ १० ॥ सरस्वत्यास्तटे

वै.शु.

२२

म्येपुरीभद्रावतीशुभा ॥ द्युतिमान्नामनृपतिस्तत्रराज्यं करोतिवै ॥ ११ ॥ सोमवंशोद्भवो राजा द्युतिमान् सत्यसंग
रः ॥ तत्र वैश्यो निवसति धनधान्यसमृद्धिमान् ॥ १२ ॥ धनपाल इति ख्यातः पुण्यकर्मप्रवर्तकः ॥ प्रपासत्राद्याय
तनतडागारामकारकः ॥ १३ ॥ विष्णुभक्तिरतः शांतस्तस्यासन्पंचपुत्रकाः ॥ सुमना द्युतिमांश्चैव मेधावी सुकृती
तथा ॥ १४ ॥ पंचमो धृष्टबुद्धिश्च महापापरतः सदा ॥ वारस्त्रीसंगनिरतो विटगोष्ठीविशारदः ॥ १५ ॥ द्यूतादिव्यस
नासक्तः परस्त्रीरतिलालसः ॥ स देवानतिथोन्वृद्धान् पितृंश्चैव द्विजानपि ॥ १६ ॥ अन्यायकर्ता दुष्टात्मा पितुर्द्रव्य
क्षयंकरः ॥ अभक्षभक्षकः पापः सुरापानरतः सदा ॥ १७ ॥ वेश्याकंठक्षिप्तबाहुर्भ्रमदृष्टिश्चतुष्पथे ॥ पित्रानिष्का
शितोगेहात्परित्यक्तश्च बांधवैः ॥ १८ ॥ स्वदेहभूषणान्येव क्षयं नीतानितेन वै ॥ गणिकाभिः परित्यक्तो निन्दितश्च ध
नक्षयात् ॥ १९ ॥ ततश्चितापरो जातो वस्त्रहीनः क्षुधार्दितः ॥ किं करोमि क्व गच्छामि केनोपायेन जीव्यते ॥ २० ॥
तस्करत्वं समारब्धं तत्रैव नगरे पुनः ॥ गृहीतो राजपुरुषैर्मुक्तश्च पितृगौरवात् ॥ २१ ॥ पुनर्बद्धः पुनर्मुक्तः पुनर्मुक्तः स
संभ्रमैः ॥ धृष्टबुद्धिर्दुराचारो निबद्धो निगडैर्दृढैः ॥ २२ ॥ कशाघातैस्ताडितश्च पीडितश्च पुनः पुनः ॥ न स्थातव्यं हिमं
दात्मनस्त्वयामद्देशगोचरे ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा ततो राज्ञामोचितो दृढबंधनात् ॥ निर्जगाम भयात्तस्य गतो सौगहनं
वनं ॥ २४ ॥ क्षुत्तृषापीडितश्चायमितश्चेतश्च धावति ॥ सिंहवन्निजघानासौ मृगसूकरचित्तलान् ॥ २५ ॥ आमि

ए.मा.

२२

पाहारनिरतोवनेतिष्ठतिसर्वदा ॥ करेशरासनंकृत्वानिषंगंपृष्ठसंगतं ॥ २६ ॥ अरण्यचारिणोहंतिपक्षिणश्चचतु
 ष्पदान् ॥ चकोरांश्चमयूरांश्चकंकांस्तित्तिरमूषकान् ॥ २७ ॥ एतानन्याहंतिनित्यंधृष्टधीर्निर्गतघृणः ॥ पूर्वजन्म
 कृतैःपापैर्निमग्नःपापकर्दमे ॥ २८ ॥ दुःखशोकसमाविष्टश्चित्तयत्सोप्यहर्निशं ॥ कौण्डिन्यस्याश्रमपदंप्राप्तःपुण्य
 वशात्कचित् ॥ २९ ॥ माधवेमासिजाङ्गव्यांकृतस्नानंतपोधनं ॥ आससादधृष्टबुद्धिःशोकभारेणपीडितः ॥ ३० ॥
 तद्वस्त्रविंदुर्यर्शेनगतपाप्माहताशुभः ॥ कौण्डिन्यस्याग्रतःस्थित्वाप्रत्युवाचकृतांजलिः ॥ ३१ ॥ धृष्टबुद्धिरु
 वाच प्रायश्चित्तंवदब्रह्मन्विनायत्नेनयद्भवेत् ॥ आजन्मकृतपापस्यनास्तिवित्तंममाधुना ॥ ३२ ॥ ऋषिरु
 वाच शृणुष्वैकमनाभूत्वायेनपापक्षयस्तव ॥ वैशाखस्यसितेपक्षेमोहिनीनामनामतः ॥ ३३ ॥ एकादशीव्रतं
 तस्याःकुरुमद्वाक्यनोदितः ॥ मेरुतुल्यानिपापानिक्षयंनयतिदेहिनां ॥ ३४ ॥ बहुजन्मार्जितान्येषामोहिनीसमु
 पोषिता ॥ इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वाधृष्टबुद्धिर्हसनूहदि ॥ ३५ ॥ व्रतंचकारविधिवत्कौण्डिन्यस्योपदेशतः ॥ कृतेव्रतेनृ
 पश्रेष्ठहतपापोबभूवसः ॥ ३६ ॥ दिव्यदेहस्ततोभूत्वागरुडोपरिसंस्थितः ॥ जगामवैष्णवंलोकंसर्वोपद्रववर्जितं
 ॥ ३७ ॥ इतीदृशंरामचंद्रतमोमोहनिकृतनं ॥ नातःपरतरंकिंचित्रैलोक्येसचराचरे ॥ ३८ ॥ यज्ञादितीर्थदानानि

ज्ये.कृ.

२३

कलांनाहंतिषोडशीं ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजनृगोसहस्रफलंलभेत् ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीकूर्मपुराणे वैशाखशुक्लमो
हिनीनामैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
अथ ज्येष्ठशुक्लैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच ज्येष्ठस्य कृष्णपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् ॥ श्रोतुमिच्छामि
माहात्म्यं तद्वदस्व जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच साधु पृष्टं त्वयारजं लोकानां हितकाम्यया ॥ बहुपुण्यप्रदा त्वे
षामहापातकनाशिनी ॥ २ ॥ अपरानामराजेंद्र अपारफलदायिनी ॥ लोके प्रसिद्धतां याति अपरां यस्तु सेवते ॥ ३ ॥
ब्रह्महत्याभिभूतोऽपि गोत्रहाश्रूणहा तथा ॥ परापवादवादी च परस्त्रीरसिकोऽपि च ॥ ४ ॥ अपरासेवनाद्राजन विपा
प्मा भवति ध्रुवं ॥ कूटसाक्ष्यं मानकूटं तुलाकूटं करोति यः ॥ ५ ॥ कूटवेदं पठेद्विप्रः कूटशास्त्रं करोति च ॥ ज्योतिषी कूटग
णकः कूटायुर्वेदकोऽभिषक् ॥ ६ ॥ कूटसाक्षी समात्येते विज्ञेयानरकौकसः ॥ अपरासेवनाद्राजन पापमुक्ता भवं
तिते ॥ ७ ॥ क्षत्रियः क्षात्रधर्मस्य त्वायुद्धात्पलायते ॥ स याति नरकं घोरं स्वीयधर्मबहिष्कृतः ॥ ८ ॥ अपरासेव
नाद्राजन पापं त्यक्त्वा दिवं व्रजेत् ॥ विद्यामधीत्य यः शिष्यो गुरुं निंदां करोति च ॥ ९ ॥ महापातकयुक्तोऽपि निरयं या
ति दारुणं ॥ अपरासेवनात् सोऽपि सद्गतिं प्राप्नुयान्नरः ॥ १० ॥ महिमानं चापरायाः शृणुराजन वदाम्यहं ॥ पुष्कर
त्रितये स्नात्वा कार्तिव्यां यत्फलं लभेत् ॥ ११ ॥ गयायां पिंडदानेन पितॄणां तृप्तिदो यथा ॥ सिंहस्थिते देवगुरौ गौत

ए.मा.

२३

मीस्नातकोनरः ॥ १२ ॥ यत्फलं समवाप्नोति कुंभे केदारदर्शनात् ॥ बदर्याश्रमयात्रायांतत्तीर्थसेवनादपि ॥ १३ ॥
 यत्फलं समवाप्नोति कुरुक्षेत्रे रविग्रहे ॥ गजाश्वहेमदानानियज्ञे रुक्मसुवर्णदः ॥ १४ ॥ यत्फलं समवाप्नोति अप-
 रायाव्रतान्नरः ॥ अर्धप्रसूतांगां दत्त्वा सुवर्णं वसुधांतथा ॥ १५ ॥ नरस्तत्फलमाप्नोति अपराव्रतसेवनात् ॥ पाप-
 द्रुमकुठारो यं पापे धनद्वानलः ॥ १६ ॥ पापांधकारसूर्यो यं पापसारंगकेसरी ॥ बुधुदाइव तोयेषु पुत्तिकाइव जंतुषु
 ॥ १७ ॥ जायंते मरणायैव एकादश्याव्रतं विना ॥ अपरांसमुपोष्यैव पूजयित्वा त्रिविक्रमं ॥ १८ ॥ सर्वपापविनि-
 र्मुक्तो विष्णुलोकं व्रजेन्नरः ॥ लोकानां च हितार्थाय तवाग्रे कथितं मया ॥ १९ ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजनसर्वपापैः प्र-
 मुच्यते ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे ज्येष्ठरुष्णैकादशी अपरानाम्नीमाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 अथ ज्येष्ठशुक्लैकादशीकथा भीमसेन उवाच पितामह महाबुद्धेश्च णु मे परमं वचः ॥ युधिष्ठिरश्च कुंती च तथा द्रुप-
 दनंदिनी ॥ १ ॥ अर्जुनो न कुलश्चैव सह देवस्तथैव च ॥ एकादश्यां न भुंजंति कदाचिदपि सुव्रत ॥ २ ॥ ते मां ब्रुवंति वै नि-
 त्यं मां भुंक्ष्व त्वं वृकोदर ॥ अहं तान् ब्रुवंता तबुभुक्षादुःसहामम ॥ ३ ॥ दानं दास्यामि विधिवत् पूजयिष्यामि केशवं ॥
 विनोपवासं लभ्येत कथमेकादशीव्रतं ॥ ४ ॥ भीमसेन वचः श्रुत्वा व्यासो वचनमब्रवीत् व्यास उवाच यदि स्वर्गो-
 त्यभीष्टस्ते नरकोदुष्ट एव च ॥ ५ ॥ एकादश्यां न भोक्तव्यं पक्षयोरुभयोरपि ॥ भीमसेन उवाच पितामह महाबुद्धे

ज्ये.शु. २४ कथयामितवाग्रतः॥६॥ एकभुक्तेनशक्तोहमुपवासःकुतोमुने॥ वृकनामापियोवक्त्रिःससदाजठरेमम॥७॥ अती ए.मा.
 वान्नयदाश्रामितदासमुपशाम्यति॥ एकंशक्तोस्म्यहंकर्तुंचोपवासंमहामुने॥८॥ येनैवप्राप्यतेस्वर्गस्तत्करोमि
 यथातथं॥तदेकंवदनिश्चित्ययेनश्रेयोहमाप्नुयां॥९॥ व्यासउवाच श्रुतामेमानवाधर्मावैदिकाश्चश्रुतास्त्वया॥
 कलौयुगेनशक्यंतेतेवैकर्तुनराधिप॥१०॥ सुखोपायंचाल्पधनमल्पक्लेशंमहाफलं॥ पुराणानांचसर्वेषांसारभूतं
 वदामिते॥११॥ एकादश्यांनभुंजीतपक्षयोरुभयोरपि॥ एकादश्यांनभुंक्तेयोनयातिनरकंतुसः॥१२॥ व्यासस्यव
 चनंश्रुत्वाकंपितोश्वत्थपत्रवत्॥ भीमसेनोमहाबाहुर्भीतोवाक्यमभाषत॥१३॥ भीमसेनउवाच पितामहन
 शक्तोहमुपवासेकरोमि किं॥ततोबहुफलंब्रूहिब्रतमेकंममप्रभो॥१४॥ व्यासउवाच वृषस्थेमिथुनस्थेवाशुक्ला
 ह्येकादशीभवेत्॥ ज्येष्ठमासेप्रयत्नेनसोपोष्याजलवर्जिता॥१५॥ स्नानेचाचमनेचैववर्जयित्वादकंबुधः॥
 माषमात्रसुवर्णस्ययत्रमज्जतिवैमणिः॥१६॥ एतदाचमनंप्रोक्तंपवित्रंकायशोधनं॥ गोकर्णकृतहस्तेनमा
 षमात्रंजलंपिबेत्॥१७॥ तनूयूनमधिकंपीत्वासुरापानसमंभवेत्॥ उपयुंजीतनैवान्यं ब्रतभंगोन्यथाभवेत्
 ॥१८॥ उदयादुदयंयावद्वर्जयित्वातथोदकं॥ अप्रयत्नादवाप्नोतिद्वादशद्वादशीफलं॥१९॥ प्रभातेविमलेजाते २४
 द्वादश्यांस्नानमाचरेत्॥ जलंसुवर्णंदत्वाचद्विजातिभ्योयथाविधि॥२०॥ भुंजीतकृतकृत्यस्तुब्राह्मणैःसहितोव

शी ॥ एवं कृते तु यत्पुण्यं भीमसेनशृणुष्व तत् ॥ २१ ॥ संवत्सरस्य यामध्ये एकादश्यो भवन्ति वै ॥ तासां फलमाप्नो-
 ति अत्र मे नास्ति संशयः ॥ २२ ॥ इति मां केशवः प्राह शंखचक्रगदाधरः ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं ब्रज-
 ॥ २३ ॥ एकादस्यां निराहारान्नरः पापात्प्रमुच्यते ॥ द्रव्यशुद्धिः कलौ नास्ति संस्कारः स्मार्त एव च ॥ २४ ॥ वैदिकश्च
 कुतश्चास्ते प्राप्ते दुष्टे कलौ युगे ॥ किंतु ते बहुनोक्तेन वायुपुत्रपुनः पुनः ॥ २५ ॥ एकादस्यां न भुंजीत पक्षयो रुभयोर-
 पि ॥ एकादस्यां सिते पक्षे ज्येष्ठस्योदकवर्जितं ॥ २६ ॥ उपोष्य फलमाप्नोति तच्छृणुष्व वक्रोदर ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पु-
 ण्यं सर्वदानेषु यत्फलं ॥ २७ ॥ तत्फलं समवाप्नोति इमां कृत्वा वक्रोदर ॥ संवत्सरे च याश्चस्युः शुक्लाः कृष्णा वक्रोदर-
 ॥ २८ ॥ उपोषितास्ताः सर्वाः स्युरेकादश्यो न संशयः ॥ धनधान्यवहायुर्दाः पुत्रारोग्यफलप्रदाः ॥ २९ ॥ उपोषितानर-
 व्याघ्रइति सत्यं वदामि ते ॥ यमदूता महाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः ॥ ३० ॥ दंडपाशधरारौ द्रानोपसर्पितं नरं ॥ पी-
 तां वरधराः सौम्याश्चक्रहस्ता मनोजवाः ॥ ३१ ॥ अंतकालेन यंत्येव मानवं वैष्णवीं पुरीं ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोपो-
 ष्योदकवर्जिता ॥ ३२ ॥ जलधेनुं तथा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ इति श्रुत्वा तदा चक्रुः पांडवा जनमेजय ॥ ३३ ॥ त-
 था त्वमपि भूपाल सोपवासा च न हरेः ॥ कुरुत्वं च प्रयत्नेन सर्वपापप्रशान्तये ॥ ३४ ॥ करिष्याम्यद्य देवेश जलवर्जमुपो-
 षणं ॥ भोक्ष्ये परेऽह्नि देवेश त्वन्नं वातववासरात् ॥ ३५ ॥ इत्युच्चार्य ततो मंत्रमुपवासपरो भवेत् ॥ सर्वपापविनाशा-

ज्ये. शु.
२५

यश्रद्धादमसमन्वितः ॥ ३६ ॥ मेरुमंदरमानंतुस्त्रियोथपुरुषस्यवा ॥ सर्वतद्भस्मतांयातिएकादश्याःप्रभावतः ॥
॥ ३७ ॥ सकांचनःप्रदातव्योघटोवस्त्रेणसंयुतः ॥ तोयस्यनियमंतस्यांकुरुतेवैसपुण्यभाक् ॥ ३८ ॥ पलकोटिसु
वर्णस्ययामेयामेश्रुतेफलं ॥ स्नानंदानंजपंहोमंयदस्यांकुरुतेनरः ॥ ३९ ॥ तत्सर्वंचाक्षयंप्रोक्तमेतत्कृष्णस्यभा
षितं ॥ किंवापरेणधर्मेणनिर्जलैकादशीनृप ॥ ४० ॥ उपोषिताचविधिवद्वैष्णवंपदमाप्नुयात् ॥ सुवर्णमन्नंवासां
सियदस्यांसंप्रदीयते ॥ ४१ ॥ तस्यैवचकुरुश्रेष्ठसर्वंचाप्यक्षयंभवेत् ॥ एकादशीदिनेयोन्नंभुक्तेपापंभुनक्तिसः
॥ ४२ ॥ इहलोकेसचांडालोमृतःप्राप्नोतिदुर्गतिं ॥ येप्रदास्यंतिदानानिद्वादशींसमुपोष्यच ॥ ४३ ॥ ज्येष्ठमासेसि
तेपक्षेप्राप्स्यंतिपरमंपदं ॥ ब्रह्महामद्यपस्तेनोगुरुद्वेष्टासदानृती ॥ ४४ ॥ मुच्यंतेपातकैःसर्वैर्द्वादशीयैरुपोषिता ॥
विशेषंशृणुकोतेयनिर्जलैकादशीदिने ॥ ४५ ॥ यत्कर्तव्यंनरैःस्त्रीभिःश्रद्धादमसमन्वितैः ॥ जलशायीतुसंपूज्योदे
याधेनुश्चतन्मयी ॥ ४६ ॥ प्रत्यक्षंवानृपश्रेष्ठघृतधेनुमथापिवा ॥ दक्षिणाभिश्चश्रेष्ठाभिर्मृष्टान्नैश्चपृथग्विधैः ॥
॥ ४७ ॥ तोषणीयाःप्रयत्नेनद्विजाधर्मभृतांवर ॥ तुष्टोभवतिवैक्षिप्रंतैस्तुष्टैर्मोक्षदोहरिः ॥ ४८ ॥ आत्मद्रोहःकृतस्तै
स्तुयैर्नैषासमुपोषिता ॥ पापात्मानोदुराचारादुष्टास्तेनात्रसंशयः ॥ ४९ ॥ कुलानांचशतंसाग्रमनाचाररतंसदा ॥
आत्मनासहसन्नीतंवासुदेवस्यमंदिरं ॥ ५० ॥ शांतैर्दानपरैश्चैवअर्चद्भिश्चतथाहरिं ॥ कुर्वद्भिर्जागरंरात्रौयैर्नरैः

ए.मा.

२५

समुपोषिता ॥ ५१ ॥ अन्नं पानं तथा गावो वस्त्रं शय्यासनं शुभं ॥ कमंडलुस्तथा छत्रं दातव्यं निर्जलादिने ॥ ५२ ॥
 उपानहौ च यो दद्यात्पात्रभूते द्विजोत्तमे ॥ स सौवर्णेन यानेन स्वर्गलोके व्रजेद्भुवं ॥ ५३ ॥ यश्चेमांश्च णुयाद्भक्त्या य
 श्चापि परिकीर्तयेत् ॥ उभौ तौ स्वर्गतौ स्यातां नात्र कार्या विचारणा ॥ ५४ ॥ यत्फलं तु सिनीवाल्यां राहुग्रस्ते दिवा क
 रे ॥ कृत्वा श्राद्धं लभेन्मर्त्यस्तदस्याः श्रवणादपि ॥ ५५ ॥ नियमं च प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकं ॥ एकादश्यां निराहारो
 वर्जयिष्यामि वैजलं ॥ ५६ ॥ केशवप्रीणनार्थाय अन्यदा च मना हृते ॥ द्वादश्यां देवदेवेशः पूजनीयस्त्रिविक्रमः
 ॥ ५७ ॥ गंधपुष्पैस्तथा दीपैर्वारिभिः प्रीणयेद्भरिं ॥ पूजयित्वा विधानेन मंत्रमेनमुदीरयेत् ॥ ५८ ॥ देवदेव तृषीके
 शसंसारार्णवतारक ॥ उदकुंभप्रदानेन नयमां परमां गतिं ॥ ५९ ॥ ततः कुंभाः प्रदातव्या ब्राह्मणेभ्यः स्वशक्तितः ॥
 सान्नावस्त्रयुताभीमच्छत्रोपानत्फलान्विताः ॥ ६० ॥ दानान्यन्यानि देयानि जलधेनुर्विशेषतः ॥ भोजयित्वा ततो
 विप्रान् स्वयं भुंजीत वाग्यतः ॥ ६१ ॥ एवं यः कुरुते पूर्णां द्वादशीं पापनाशिनीं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः पदं गच्छत्यना
 मयं ॥ ६२ ॥ ततः प्रभृतिभीमेन कृताद्येकादशी शुभा ॥ पांडवद्वादशी नाम्ना लोके ख्याता बभूव ह ॥ ६३ ॥ ॥ इति
 श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे ज्येष्ठशुक्लनिर्जलैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
 अथाषाढरुणैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच ज्येष्ठशुक्ले निर्जलायामाहात्म्यं वै श्रुतं मया ॥ आषाढरुणप

आ.क.

२६

क्षेतुकिन्नामैकादशीभवेत् ॥ १ ॥ कथयस्वप्रसादेनममाग्रेमधुसूदन ॥ श्रीकृष्णउवाच व्रतानामुत्तमंरा
जनकथयामितवाग्रतः ॥ २ ॥ सर्वपापक्षयकरंभुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ आषाढस्यासितेपक्षेयोगिनीनामनामतः
॥ ३ ॥ एकादशीनृपश्रेष्ठमहापातकनाशिनी ॥ संसारार्णवमग्नानांपोतरूपासनातनी ॥ ४ ॥ जगन्नयेसारभूता
योगिनीतिनराधिप ॥ कथयामिकथांतस्याःपौराणींपापहारिणीं ॥ ५ ॥ अलकाधिपतिर्नाम्नाकुबेरःशिवपूज
कः ॥ तस्यासीत्पुष्पवटुकोहेममालीतिनामतः ॥ ६ ॥ तस्यपत्नीसुरूपाचविशालाक्षीतिनामतः ॥ सतस्यांस्नेहसंयु
क्तःकामपाशवशंगतः ॥ ७ ॥ मानसात्पुष्पनिचयमानीयस्वगृहेस्थितः ॥ ८ ॥ पत्नीप्रेमसमायुक्तोनकुबेरालयंग
तः ॥ कुबेरोदेवसदनेकरोतिशिवपूजनं ॥ मध्याह्नसमयेराजन्पुष्पाणिप्रसमीक्षते ॥ ९ ॥ हेममालीस्वभवनैर
मतेकांतयासह ॥ यक्षराट्प्रत्युवाचाथकालातिक्रमकोपितः ॥ १० ॥ कस्मान्नायातिभोयक्षाहेममालीदुरात्म
वान् ॥ निश्चयःक्रियतामस्यप्रत्युवाचपुनःपुनः ॥ ११ ॥ यक्षाऊचुः वनिताकामुकोगेहेरमतेस्वेच्छयानृ
प ॥ तेषांवाक्यंसमाकर्ण्यकुबेरःकोपपूरितः ॥ १२ ॥ आह्वयामासतंतूर्णंबटुकंहेममालिनं ॥ ज्ञात्वाकालात्ययंसो
पिभयव्याकुललोचनः ॥ १३ ॥ आजगामनमस्कृत्यकुबेरस्याग्रतःस्थितः ॥ तंदृष्ट्वाधनदःक्रुद्धःकोपसंरक्तलो
चनः ॥ १४ ॥ प्रत्युवाचरुषाविष्टःकोपात्स्फुरिताधरः धनदउवाच रेपापदुष्टदुर्वृत्तकृतवान्देवहेलनं ॥ १५ ॥

ए.मा.

२६

अतोभवश्चित्रयुक्तोवियुक्तःकांतयासदा ॥ अस्मात्स्थानादपध्वस्तोगच्छस्थानमथाधमं ॥ १६ ॥ इत्युक्तं वच
 नं तेन तस्मात्स्थानात्पपातसः ॥ महादुःखाभिभूतश्चकुष्ठैःपीडितविग्रहः ॥ १७ ॥ नवैतोयं न भक्ष्यं च वने रौद्रेलभत्य
 सौ ॥ न सुखं दिवसे तस्य न निद्रां लभते निशि ॥ १८ ॥ छायायां पीडिततनुर्निदाघेत्यंतपीडितः ॥ शिवपूजाप्रभावे
 ण स्मृतिस्तस्य न लुप्यते ॥ १९ ॥ पातकेनाभिभूतोपि पूर्वकर्मस्मरत्यसौ ॥ भ्रममाणस्तोगच्छद्दिमाद्रिपर्वतो
 त्तमं ॥ २० ॥ तत्रापश्यन्मुनिवरं मार्कंडेयंतपोनिधिं ॥ यस्यायुर्विद्यते राजन् ब्रह्मणो दिनसप्तकं ॥ २१ ॥ आश्रमं
 सगतस्तस्य ऋषेर्ब्रह्मसदःसमं ॥ ववंदे चरणौ तस्य दूरतः पापकर्मकृत् ॥ २२ ॥ मार्कंडेयो मुनिवरो दृष्ट्वा तं कुष्ठिनं
 तदा ॥ परोपकरणार्थाय समाहूयेदमब्रवीत् ॥ २३ ॥ मार्कंडेय उवाच कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वं कुतो निघत
 रोद्यसि ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचेत्थं मार्कंडेयेन धीमता ॥ २४ ॥ हेममाल्युवाच यक्षराजस्यानुचरो हेममा
 लीति नामतः ॥ मानसात्पुष्पनिचयमानीय प्रत्यहं मुने ॥ २५ ॥ शिवपूजनवेलायां कुबेराय समर्पयत् ॥ एक
 स्मिन्दिवसे काललोपश्च विहितो मया ॥ २६ ॥ पत्नीसौख्यप्रसक्तेन कामव्याकुलचेतसा ॥ ततः क्रुद्धेन शप्तो हं
 राजराजेन वै मुने ॥ २७ ॥ कुष्ठाभिभूतः संजातो विभक्तः कांतया सह ॥ अधुना तव सान्निध्यं प्राप्तोस्मि शुभकर्म
 णा ॥ २८ ॥ सतां स्वभावतश्चित्तं परोपकरणक्षमं ॥ इति ज्ञात्वा मुनिश्रेष्ठशाधिमां च कृतैनसं ॥ २९ ॥ मार्कंडे

आ.शु.

२७

यउवाच त्वयासत्यमिहप्रोक्तं नासत्यं भाषितं यतः ॥ अतो ब्रतोपदेशं ते करिष्यामि शुभप्रदं ॥ ३० ॥ आपाढे
कृष्णपक्षे त्वं योगिनी व्रतमाचर ॥ अस्य व्रतस्य पुण्येन कुष्ठात्वं मुच्यसे ध्रुवं ॥ ३१ ॥ इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा दंडवत्प
तितो भुवि ॥ उत्थापितश्च मुनिना बभूवा तीव्रहर्षितः ॥ ३२ ॥ मार्कण्डेयोपदेशेन कृतं तेन व्रतोत्तमं ॥ तद्व्रतस्य प्रभा
वेण देवरूपो बभूव सः ॥ ३३ ॥ संयोगं कांतया लेभे बुभुजे सौख्यमुत्तमं ॥ ईदृग्विधं नृपश्रेष्ठ कथितं योगिनी व्रतं ॥
॥ ३४ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि द्विजान् भोजयते तु यः ॥ तत्फलं समवाप्नोति योगिनी व्रतकृत् नरः ॥ ३५ ॥ महापाप
प्रशमनी महापुण्यफलप्रदा ॥ शुचौ कृष्णौ कादशी च कथिता योगिनी नृप ॥ ३६ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे आ
षाढकृष्णौकादशीयोगिनीमाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
अथाषाढशुक्लैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच आपाढस्य सिते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् ॥ को देवः को वि
धिस्तस्या एतदाख्याहि केशव ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच कथयामि महीपाल कथामाश्चर्यकारिणीं ॥ कथया
मासयां ब्रह्मानारदाय महात्मने ॥ २ ॥ नारद उवाच कथयस्व प्रसादेन विष्णोरा राधनाय मे ॥ आपाढशुक्ल
पक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच वैष्णवो सिमुनि श्रेष्ठ साधुपृष्ठं कलिप्रिय ॥ नातः परतरं लोके
पवित्रं हरिवासरात् ॥ ४ ॥ कर्तव्यं तु प्रयत्नेन सर्वपापापनुत्तये ॥ तस्मात्ते हं प्रवक्ष्यामि शुक्लैकादशीव्रतं ॥ ५ ॥

ए.मा.

२७

एकादश्याव्रतंपुण्यंपापघ्नं सर्वकामदं ॥ न कृतं यैर्नरैर्लोकैते नरानिरयैषिणः ॥ ६ ॥ पद्मानामेति विख्यातानभस्ये
 कादशीसिता ॥ लृषीकेशप्रीतयेतु कर्तव्यं व्रतमुत्तमं ॥ ७ ॥ कथयामितवाग्नेहं कथांपौराणिकीं शुभां ॥ यस्याः श्रव
 णमात्रेण महापापं प्रणश्यति ॥ ८ ॥ मां धातानामराजर्षिर्विवस्वद्वंशसंभवः ॥ बभूव चक्रवर्ती स सत्यसंधः प्रता
 पवान् ॥ ९ ॥ धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्रानिवौरसान् ॥ न तस्य राज्ये दुर्भिक्षं नाधयो व्याधयस्तथा ॥ १० ॥
 निरातंकाः प्रजास्तस्य धनधान्यसमन्विताः ॥ नान्या यो पार्जितं द्रव्यं कोशे तस्य महीपतेः ॥ ११ ॥ तस्यैवं कुर्वतो
 राज्यं बहु वर्षगणो गतः ॥ अथो कदाचित्संप्राप्ते विपाके पापकर्मणः ॥ १२ ॥ वर्षत्रयंतद्विषयेन ववर्ष बलाहकः ॥
 तेनोद्दिग्नाः प्रजास्तत्र बभूवुः क्षुधया दिताः ॥ १३ ॥ स्वाहा स्वधा वषट्कारवेदाध्ययनवर्जिताः ॥ बभूवुर्विषयास्त
 स्य सस्याभावेन पीडिताः ॥ १४ ॥ अथ प्रजाः समागत्य राजानमिदमब्रुवन् ॥ श्रूयतां वचनं राजन् प्रजानां हित
 कारकं ॥ १५ ॥ आपो नारा इति प्रोक्ताः पुराणेषु मनीषिभिः ॥ अयनं ताभ्यं गवतस्ते न नारायणः स्मृतः ॥ १६ ॥ पर्ज
 न्यरूपी भगवान् विष्णुः सर्वगतः सदा ॥ स एव कुरुते वृष्टिं वृष्टेरन्नंततः प्रजाः ॥ १७ ॥ तदभावेन नृपते क्षयं गच्छंति
 वै प्रजाः ॥ तथा कुरु नृप श्रेष्ठ योगक्षेमो यथा भवेत् ॥ १८ ॥ राजोवाच सत्यमुक्तं भवद्भिश्च न मिथ्याभिहि
 तं वचः ॥ अन्नं ब्रह्म मयं प्रोक्तमन्ने सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ १९ ॥ अन्नाद्भवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्तते ॥ इत्येवं श्रूयते लो

आ.शु.

२८

केपुराणे बहुविस्तरे ॥ २० ॥ नृपाणामपचारेण प्रजानां पीडनं भवेत् ॥ नाहं पश्याम्यात्मकृतं दोषं बुद्ध्या विचार
यन् ॥ २१ ॥ तथापि प्रयतिष्यामि प्रजानां हितकाम्यया ॥ इति कृत्वा मतिं राजा परिमेयबलान्वितः ॥ २२ ॥ नम
स्कृत्य विधातारं जगाम गहनं वनं ॥ चचार मुनिमुख्यान्नामाश्रमांस्तपसैधितान् ॥ २३ ॥ दृष्ट्वाथ ब्रह्मसुतमृषि
मंगिरसं नृपः ॥ तेजसाद्योतितदिशं द्वितीयमिव पद्मजं ॥ २४ ॥ तं दृष्ट्वा हर्षतो राजा अवतीर्य च वाहनात् ॥ नमश्च
क्रेस्य चरणौ कृतांजलिपुटो वशी ॥ २५ ॥ मुनिस्तमश्चिन्तयामास स्वस्तिवाचनपूर्वकं ॥ पप्रच्छ कुशलं राज्ये सप्तस्वंगे
षु भूपतेः ॥ २६ ॥ निवेदयित्वा कुशलं पप्रच्छानामयं नृपः ॥ ततश्च मुनिनाराजा पृष्टागमनकारणः ॥ २७ ॥ अब्र
वीन्मुनिशार्दूलं स्वस्यागमनकारणं ॥ राजोवाच भगवन् धर्मविधिनाममपालयतो महीं ॥ २८ ॥ अना
वृष्टिः संप्रवृत्तानाहं वेद्यत्रकारणं ॥ संशयच्छेदनायै त्रित्यागतो हंतवांतिकं ॥ २९ ॥ योगक्षेमविधानेन प्रजा
नां कुरुनिर्वृतिं ॥ ऋषिरुवाच एतत्कृतयुगं राजन् युगानामुत्तमं स्मृतं ॥ अत्र ब्रह्मोत्तरलोकाधर्मश्चात्र चतु
ष्पदः ॥ ३० ॥ अस्मिन् युगे तपोयुक्ता ब्राह्मणानेतरे जनाः ॥ विषयेतव राजेन्द्र वृषलो यत्तपस्यति ॥ ३१ ॥ अकार्य
करणात्तस्य न वर्षति बलाहकः ॥ कुरुतस्य वधेयत्वं येन दोषः प्रशाम्यति ॥ ३२ ॥ राजोवाच नाहमेनं वधि
ष्यामि तपस्यंतमनागसं ॥ धर्मोपदेशं कथयत्युपसर्गविनाशनं ॥ ३३ ॥ ऋषिरुवाच यद्येवं तर्हि नृपते कुरु

ए.मा.

२८

ष्वैकादशीव्रतं ॥ शुचिमासेसितेपक्षेपद्मानामेतिविश्रुता ॥ ३४ ॥ तस्याव्रतप्रभावेणसुवृष्टिर्भविताध्रुवं ॥
 सर्वसिद्धिप्रदात्येषासर्वोपद्रवनाशिनी ॥ ३५ ॥ अस्याव्रतंकुरुनृपसप्रजःसपरिच्छदः ॥ इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वा
 राजास्वगृहमागतः ॥ ३६ ॥ आषाढमासेसंप्राप्तेपद्माव्रतमथाकरोत् ॥ प्रजाभिःसहसर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यसम
 न्वितः ॥ ३७ ॥ एवंकृतेव्रतेराजन्प्रववर्षबलाहकः ॥ जलेनप्लाविताभूमिरभवत्सस्यमालिनी ॥ ३८ ॥ तृषीकेशप्र
 सादेनजनाःसौख्यंप्रपेदिरे ॥ एतस्मात्कारणादेवकर्तव्यंव्रतमुत्तमं ॥ ३९ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदंचैवलोकानांसुखदा
 यकं ॥ पठनाच्छ्रवणादस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ४० ॥ इयमेकादशीराजनशयनीत्यभिधीयते ॥ विष्णोःप्रसा
 दसिद्ध्यर्थमस्यांचशयनव्रतं ॥ ४१ ॥ कर्तव्यंराजशार्दूलजनैर्मोक्षेऽसुभिःसदा ॥ चातुर्मास्यव्रतारंभोप्यस्यामेव
 विधीयते ॥ ४२ ॥ युधिष्ठिरउवाच कथंरुष्णप्रकर्तव्यंश्रीविष्णोःशयनव्रतं ॥ तद्ब्रूहिहिरण्यदेवचातुर्मास्य
 व्रतानिच ॥ ४३ ॥ श्रीरुष्णउवाच शृणुपार्थप्रवक्ष्यामिगोविंदशयनव्रतं ॥ चातुर्मास्येचयान्युक्तान्यासंस्ता
 निव्रतानिच ॥ ४४ ॥ कर्कराशिगतेसूर्येशुचौशुक्लेतुपक्षके ॥ एकादस्यांजगन्नाथंस्वापयेन्मधुसूदनं ॥ ४५ ॥ तुला
 राशिस्थितेतस्मिन्पुनरुत्थापयेद्दरिं ॥ अधिमासेपिपतितेएषएवविधिःक्रमात् ॥ ४६ ॥ नान्यथास्वापयेद्देवंनचै
 वोत्थापयेद्दरिं ॥ आषाढस्यसितेपक्षेएकादश्यामुपोषितः ॥ ४७ ॥ चातुर्मास्यव्रतानांतुकुर्वीतपरिकल्पनं ॥ एवं

आ.शु.

२९

चप्रतिमांविष्णोःस्थापयित्वायुधिष्ठिर ॥ ४८ ॥ स्नापयेत्प्रतिमांविष्णोःशंखचक्रगदाधरां ॥ पीतांबरधरांसौम्यां
पर्यंकेवैसितेशुभे ॥ सितवस्त्रसमाच्छन्नेसोपधानेयुधिष्ठिर ॥ ४९ ॥ इतिहासपुराणज्ञोब्राह्मणोवेदपारगः ॥ स्नाप
यित्वादधिक्षीरघृतक्षौद्रसितादिभिः ॥ ५० ॥ समालेप्यशुभैर्गंधैर्धूपैर्दीपैश्चभूरिशः ॥ पूजयेत्कुसुमैःशस्त्रैर्मंत्रे
णानेनपांडव ॥ ५१ ॥ शायितस्त्वंलृषीकेशपूजयित्वाश्रियासह ॥ प्रसादंकुरुदेवेशलक्ष्म्यासहजनार्दन ॥ ५२ ॥
सुप्तेत्वयिजगन्नाथजगत्सुप्तंचराचरं ॥ एवतांप्रतिमांविष्णोःस्थापयित्वायुधिष्ठिर ॥ ५३ ॥ तस्याएवाग्रतःस्थि
त्वागृहीयान्नियमान्नरः ॥ चत्वारोवार्षिकान्मासान्देवस्योत्थापनावधि ॥ ५४ ॥ प्रातःसंध्यादिकंसर्वेनित्य
कर्मसमाप्यच ॥ गृहीष्येनियमान्शुद्धान्निर्विघ्नंकुरुमेप्रभो ॥ ५५ ॥ इतिसंप्रार्थ्यदेवेशंप्रद्वःसंशुद्धमानसः ॥ स्त्री
वानरोवामद्भक्तो धर्मार्थंचधृतव्रतः ॥ ५६ ॥ गृहीयान्नियमानेतान्दंतधावनपूर्वकं ॥ व्रतप्रारंभकालास्तुप्रोक्ताः
पंचैवविष्णुना ॥ ५७ ॥ उपक्रमंचतुर्मासव्रतानांचनरैःशुचौ ॥ एकादशीद्वादशीचपूर्णिमाचतथाष्टमी ॥ ५८ ॥
कर्कटाचैवसंक्रांतिस्तेषुकुर्याद्यथाविधि ॥ चतुर्धागृह्यवैचीर्णंचातुर्मास्यव्रतंनरः ॥ ५९ ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षेतुद्वा
दश्यांतत्समापयेत् ॥ तेषांफलानिवक्ष्यामिकर्तृणांतेपृथक्पृथक् ॥ ६० ॥ आषाढेशुक्लपक्षेतुएकादश्यामुपोषि
तः ॥ चातुर्मास्यव्रतंकुर्याद्यत्किंचिदवनीपते ॥ ६१ ॥ नान्यथाचाब्दकंपापंविनिहंतिप्रयत्नतः ॥ नशैशवंनमौढ्यं

ए.मा.

२९

चशुक्रगुर्वोर्नवार्धकं ॥ ६२ ॥ खंडत्वेचितयेदादौचातुर्मास्यविधौनरः ॥ खंडांगव्यापीमार्तंडोयद्यखंडाभवेत्ति
 थिः ॥ ६३ ॥ अशुचिर्वाशुचिर्वापियदिस्रीयदिवापुमान् ॥ व्रतमेकंनरःकृत्वामुच्यतेसर्वपातकैः ॥ ६४ ॥ असंक्रां
 तंतथामासंदैवेपित्र्येचकर्मणि ॥ मलरूपमशौचंचवर्जयेन्मतिमान्नरः ॥ ६५ ॥ प्रतिवर्षंतुयःकुर्याद्व्रतंवैसंस्मर
 न्हरिं ॥ देहांतेतिप्रदीप्तेनविमानेनार्कतेजसा ॥ ६६ ॥ मोदतेविष्णुलोकेसौयावदाभूतसंप्लवं ॥ देवतायतनेनित्यं
 मार्जनंजलसेचनं ॥ ६७ ॥ प्रलेपनंगोमयेनरंगवल्ल्यादिकंतथा ॥ यःकरोतिनरश्रेष्ठचातुर्मास्यमतंद्रितः ॥ ६८ ॥
 समाशौचयथाशक्त्याकृत्वाब्राह्मणभोजनं ॥ सप्तजन्मसुविप्रेन्द्रःसत्यधर्मपरोभवेत् ॥ ६९ ॥ दध्नाक्षीरेणचाज्येनक्षौ
 द्रेणसितयातथा ॥ स्नापयेद्विधिनादेवंचातुर्मास्येजनाधिप ॥ ७० ॥ सयातिविष्णुसारूप्यंसुखमक्षय्यमश्रुते ॥
 नृपेणभूमिर्दातव्यायथाशक्त्याचक्रांचनं ॥ ७१ ॥ विप्रायदेवमुद्दिश्यसफलंचसक्षिणं ॥ अक्षय्याल्लभतेभोगान्
 स्वर्गद्वंद्ववापरः ॥ ७२ ॥ लोकंचसमवाप्नोतिविष्णोरन्नसंशयः ॥ देवायहेमपद्मंतुदद्यान्नैवेद्यसंयुतं ॥ ७३ ॥ गं
 धपुष्पाक्षताद्यैर्योदेवब्राह्मणयोरपि ॥ पूजांयःकुरुतेनित्यंचातुर्मास्येव्रतीनरः ॥ ७४ ॥ अक्षय्यंसुखमाप्नोतिपुरंद
 रपुरंब्रजेत् ॥ यस्तुवैचतुरोमासान्तुलस्यांहरिमर्चयेत् ॥ ७५ ॥ तुलसीकांचनीकृत्वाब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ कांच
 नेनविमानेनवैष्णवींलभतेगतिं ॥ ७६ ॥ देवायगुग्गुलंयोवैदीपंचार्पयतेनरः ॥ सभोगीजायतेश्रीमान्तथासौ

आ.शु.

३०

भाग्यवानपि ॥ ७७ ॥ समाप्तौ धूपिकांदद्यादीपिकांच महामते ॥ प्रदक्षिणांतु यः कुर्यान्नमस्कारं विशेषतः ॥ ७८ ॥
अश्वत्थस्याथवा विष्णोः कार्तिक्यामवधिर्भवेत् ॥ पादं पादांतरेन्यस्य करौ कृत्वा च संयुतौ ॥ ७९ ॥ स्तुतिं वाचित्वादि
ज्ञानं चतुरंगं प्रदक्षिणां ॥ संध्यादीपप्रदो यस्तु प्रांगणे द्विजदेवयोः ॥ ८० ॥ समाप्तौ दीपकंदद्याद्वस्त्रं चैलं च कांचनं ॥
वायुमालभते यस्तु तेजस्वी स भवेदिह ॥ ८१ ॥ वैमानिको भवेद्देवो गंधर्वाप्सरसेवितः ॥ विष्णुपादोदकं यस्तु पिबेच्छ्रु
द्धा समन्वितः ॥ ८२ ॥ विष्णोर्लोकमवाप्नोति न चास्मिन् जायते नरः ॥ शतमष्टोत्तरं यस्तु गायत्री जपमाचरेत् ॥ ८३ ॥
त्रिकालं वैष्णवे हर्म्ये स न पापेन लिप्यते ॥ अक्षसूत्रं पुस्तकं च धत्ते पद्मं कंठमंडलं ॥ चतुर्वक्त्रा तु गायत्री श्रोत्रियाणां गृ
हे स्थिता ॥ ८४ ॥ सर्वलोकमयी देवी गायत्री यात्रयी मयी ॥ नित्याशास्त्रसमाख्याता लोकान्या तु प्रबोधयेत् ॥ ८५ ॥
व्यासस्तु प्यतितस्या शुविष्णुलोकं स गच्छति ॥ अत्र चोद्यापने शास्त्रपुस्तकं दानमेव च ॥ ८६ ॥ सर्वविद्यासमंशांत
करणं ललिताक्षरं ॥ पुस्तकं संप्रयच्छामि प्रीता भवतु भारती ॥ ८७ ॥ पुराणं शृणुयान् नित्यं धर्मशास्त्रमथापि वा ॥
पुण्यवान् धनवान् भोगी सत्यशौचपरायणः ॥ ८८ ॥ ज्ञानवान् लोकविख्यातो बहुशिष्यः सुधार्मिकः ॥ कांचनेन
युतं पुण्यं पुस्तकं च निवेदयेत् ॥ ८९ ॥ नाममंत्रव्रतपरः शंभोर्वीकेशवस्य वा ॥ समाप्तौ प्रतिमां दद्यात्तस्य देवस्य कां
चनीं ॥ ९० ॥ पंचवक्त्रो वृषारूढः प्रतिवक्त्रं त्रिलोचनः ॥ कपालशूलखट्वांगी चंद्रमौलिः सदाशिवः ॥ ९१ ॥ त्वया

ए.मा.

३०

सुराणाममृतं विहाय हालाहलं संलुप्तमेव यस्मात् ॥ तथाऽसुराणां त्रिपुरं च दग्धमेकेषु णालोकहितार्थमीश ॥ ९२ ॥
त्वद्रूपदानाद्बहुपुण्यवांश्च दोषैर्विमुक्तश्च गुणालयो हं ॥ तथा कुरुत्वां शरणं प्रपद्ये मम प्रभो देव वरप्रसीद ॥ ९३ ॥ कृ
तनित्यक्रियो भूत्वा सूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थं देवं ध्यात्वा जनार्दनं ॥ ९४ ॥ समाप्तौ कांचनं दद्याद्र
क्तवस्त्रं च गां तथा ॥ आरोग्यं पूर्णमायुश्च कीर्तिलक्ष्मीं बलं लभेत् ॥ ९५ ॥ तिलहोमं तु यः कुर्याच्चातुर्मास्ये दिने दिने ॥
भक्त्या व्याहृतिभिर्मन्त्रैर्गायत्र्या वा व्रतान्वितः ॥ ९६ ॥ अष्टोत्तरशतं चाथ अष्टाविंशतिरेव वा ॥ तिलपात्रं समा
प्तौ तु दद्याद्विप्राय धीमते ॥ ९७ ॥ बाहुनः कायजनितैः पापैर्मुच्येत संचितैः ॥ नरोगैरभिभूयेत लभेत्संततिमुत्त
मां ॥ ९८ ॥ देवदेव जगन्नाथ वांछितार्थफलप्रद ॥ तिलपात्रं प्रदास्यामितेन पापं व्यपोहतु ॥ ९९ ॥ अन्नहोमं
तु यः कुर्याच्चातुर्मास्यमंतद्रितः ॥ समाप्तौ घृतकुंभं तु वस्त्रकांचनसंयुतं ॥ १०० ॥ आरोग्यं कांतिमतुलां पुत्रसौभा
ग्यसंपदः ॥ शत्रुक्षयं चलभते ब्रह्मणा प्रतिमो भवेत् ॥ १०१ ॥ अश्वत्थसेवां यः कुर्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ वि
ष्णुभक्तो भवेत्पश्चादंते वस्त्रं प्रदापयेत् ॥ २ ॥ सकांचनं ब्राह्मणाय नैव रोगान्सर्विंदते ॥ तुलसीधारयेद्यस्तु विष्णु
प्रीतिकरां शुभां ॥ ३ ॥ विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्विष्णुमुद्विश्य पांडव
॥ ४ ॥ यस्तु सुते लक्ष्मीकेशो दूर्वा ममृतसंभवां ॥ सदा प्रातर्वहेन्मूर्ध्नि शुद्धात्मा चक्रतु द्वये ॥ ५ ॥ मन्त्रेणानेन राजेंद्र

आ.शु.

३९

लक्ष्मीनाथस्यतुष्टये ॥ त्वंदूर्वेमृतजन्मासिवंदितासिसुरासुरैः ॥ ६ ॥ सौभाग्यंसंततिंदत्त्वासद्यः कार्यकरीभव ॥ व्रतां
तेचकुरुश्रेष्ठदूर्वास्वर्णविनिर्मितां ॥ ७ ॥ साग्रसर्वदलोपेतांसवस्त्रां द्विजपुंगवे ॥ दद्याद्दक्षिणयासाः द्वैमंत्रेणानेनसु
व्रत ॥ ८ ॥ यथाशाखाप्रशाखाभिर्विस्तृतासिमहीतले ॥ तथाममापिसंतानंदेहित्वमजरामरं ॥ ९ ॥ एवंव्रतंयःकुर्वी
तचातुर्मास्यमतंद्रितः ॥ नचदुःखभयंतस्यनचरोगभयंभवेत् ॥ १० ॥ नाशुभंप्राप्नुयाज्जातुपापेभ्यःप्रविमुच्य
ते ॥ भुक्त्वातुसकलान्भोगान्सर्वलोकेमहीयते ॥ ११ ॥ गीतंतुदेवदेवस्यकेशवस्यशिवस्यवा ॥ करोतिनित्यमा
प्नोतिनरोजागरणेफलं ॥ १२ ॥ व्रतांतेचव्रतीदद्याद्दंटां देवायसुस्वरां ॥ गुरोरवज्ञयायच्चानध्यायेऽध्ययनंकृतं ॥ १३ ॥
सरस्वतिजगन्नाथेजगज्जाड्यापहारिणी ॥ साक्षाद्ब्रह्मकलत्रंचविष्णुरुद्रादिभिःस्तुता ॥ १४ ॥ तन्ममाध्ययनोत्प
न्नंजाड्यंहरवरानने ॥ घंटादानेनतुष्टात्वंब्रह्माणीलोकपावनी ॥ १५ ॥ विप्रपादविनिर्मुक्तंतोयंयःप्रत्यहंपिबेत् ॥
चातुर्मास्येनरोभक्त्यामद्रूपंब्राह्मणंस्मरन् ॥ १६ ॥ मनोवाक्कायजनितैर्मुक्तोभवतिकिल्बिषैः ॥ व्याधिभिर्नाभि
भूयेतश्रीरायुस्तस्यवर्धते ॥ १७ ॥ समाप्तौगोयुगंदद्याद्दामेकांवापयस्विनीं ॥ तत्राप्यशक्तौराजेंद्रदद्याद्दासोयुगं
व्रती ॥ १८ ॥ ब्राह्मणंवंदतेयस्तुसर्वदेवमयंस्मृतं ॥ कृतकृत्योभवेत्सद्यःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ १९ ॥ अक्षय्यंसुख
माप्नोतिपितृभक्तिपरोनरः ॥ समाप्तौभोजयेद्विप्रानायुर्वित्तंचविंदति ॥ २० ॥ संध्यामानंतरःकृत्वासमाप्तौघृत

ए.मा.

३९

कुंभदः ॥ वसुयुग्मतिलान्घटांब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ २१ ॥ सारस्वतंयातितत्त्वंविद्यावांस्तुभवेदिति ॥ संस्पृशेत्क
 पिलांयोवैनित्यंभक्तिसमन्वितः ॥ २२ ॥ तामेवालंकृतांदद्यात्सर्वाभूमिमथापिवा ॥ सार्वभौमोभवेद्राजादी
 र्घायुश्चप्रतापवान् ॥ २३ ॥ दानशीलःसदारंभःसर्वकंटकवर्जितः ॥ रूपवान्भाग्यसंपन्नोलभतेसुखमक्षयं
 ॥ २४ ॥ सवसेदिंद्रवत्स्वर्गेवत्सरानूरोमसंमितान् ॥ नमस्करोतियःसूर्यगणेशंवापिनित्यशः ॥ २५ ॥ आयु
 रारोग्यमैश्वर्यंलभतेकांतिमुत्तमां ॥ विघ्नराजप्रसादेनप्राप्नुयादीप्सितंफलं ॥ २६ ॥ सर्वत्रविजयंचैवनात्र
 कार्याविचारणा ॥ रविःकार्यःसुवर्णस्यसिंदूरारुणसंनिभः ॥ २७ ॥ निवेदयेद्ब्राह्मणायसर्वकामार्थसिद्धये ॥
 उरसाशिरसादृष्ट्यामनसावचसातथा ॥ २८ ॥ पद्भ्यांकराभ्यांजानुभ्यांप्रणामोष्ठांगउच्यते ॥ अष्टांगसहिते
 नापिनमस्कारेणयोर्चयेत् ॥ २९ ॥ सयांगतिमवाप्नोतिनतांक्रतुशतैरपि ॥ यस्तुरौप्यंशिवप्रीत्यैदद्याद्वर्षाक्र
 तुद्वये ॥ १३० ॥ ताम्रंवाप्रत्यहंदद्यात्स्वशक्त्याशिवतुष्टये ॥ सुरूपाल्लभतेपुत्रान्रुद्रभक्तिपरायणान् ॥ ३१ ॥
 समामौमधुपूर्णंतुपात्रंराजतमुत्तमं ॥ प्रदद्यात्ताम्रदानेतुताम्रपात्रंगुडान्वितं ॥ ३२ ॥ ताम्रंपुष्टिकरंसर्वदेवप्रीति
 करंशुभं ॥ सर्वरक्षाकरंनित्यमतःशांतिप्रयच्छमे ॥ ३३ ॥ यस्तुसुमेतृषीकेशेस्वर्णदानंस्वशक्तितः ॥ वसुयुग्मति
 लैःसार्धंदत्वापापैःप्रमुच्यते ॥ ३४ ॥ इहभुक्कामहाभोगानंतेशिवपुरं व्रजेत् ॥ सुवर्णंरजतंताम्रंनित्यदानंचधान्य

आ.शु.

३२

कं ॥ ३५ ॥ नित्यश्राद्धदेवपूजासर्वमेतत्सदक्षिणं ॥ वस्त्रदानंतुयः कुर्याच्चातुर्मास्येद्विजातये ॥ ३६ ॥ अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैः सविष्णुः प्रीयतामिति ॥ शय्यांदद्यात्समाप्तौ तु वासः कांचनपट्टिकां ॥ ३७ ॥ अक्षय्यं सुखमाप्नोति धनं च धनदोपमं ॥ योगोपी चंदनं दद्यान्नित्यं वर्षासु मानवः ॥ ३८ ॥ श्रीपतिस्तस्य संतुष्टो भुक्तिमुक्तिं ददाति च ॥ यद्वै देवांगसंलग्नं कुंकुमादिविलेपनं ॥ ३९ ॥ जलक्रीडासु गोपीनां द्वारवत्यामृदान्वितं ॥ गोपीचंदनमित्युक्तं मुनीन्द्रैः किल्बिषापहं ॥ १४० ॥ तस्माद्देयं प्रयत्नेन विष्णुर्दिशति वांछितं ॥ समाप्तावपि तद्दद्यात्तुलापरिमितं शुभं ॥ ४१ ॥ तदर्धं वा तदर्धं वा सवस्त्रं च सदक्षिणं ॥ यस्तु सुमेहृषीकेशे प्रत्यहं तु व्रतान्वितः ॥ ४२ ॥ दद्याद्दक्षिणया सार्धं शर्करामपि वा गुडं ॥ अमृतस्य कलाप्रोक्ता इक्षुसारजशर्करा ॥ ४३ ॥ तस्यादानेन संतुष्टो भानुर्दिशति वांछितं ॥ एवं व्रते तु संपूर्णं कुर्यादुद्यापनं बुधः ॥ ४४ ॥ कारयेत्ताम्रपात्राणि प्रत्येकं तु पलाष्टकं ॥ वित्तशाठ्यमकुर्वाणो यद्वापलचतुष्टयं ॥ ४५ ॥ अष्टौ च त्वार्यथैकं वा प्रत्येकं च सशर्करं ॥ दक्षिणाफलवस्त्रेण प्रत्येकं वेष्टितानि च ॥ ४६ ॥ सहधान्यानि विप्रेभ्यः श्रद्धया प्रतिपादयेत् ॥ ताम्रपात्रं सवस्त्रं च शर्कराहेमसंयुतं ॥ ४७ ॥ सूर्यप्रीतिकरं यस्माद्रोगघ्नं पापनाशनं ॥ पुष्टिदं कीर्तिदं नृणां नित्यं संतानकारकं ॥ ४८ ॥ सर्वकामप्रदं स्वर्ग्यमायुर्वर्धनमुत्तमं ॥ तस्मादस्य प्रदानेन कीर्तिरस्तु सदा मम ॥ ४९ ॥ एवं व्रतं तु यः कुर्यात्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ गंधर्वविद्यासंपन्नः सर्वयो

ए.मा.

३२

षिस्त्रियोभवेत् ॥ १५० ॥ राजापिलभतेराज्यं पुत्रार्थं लिभते सुतान् ॥ अर्थार्थी प्राप्नुयादर्थं निष्कामो मोक्षमाप्नु
 यात् ॥ ५१ ॥ यस्तु वै चतुरो मासान् शाकमूलफलादिकं ॥ नित्यं ददाति विप्रेभ्यः शक्त्या यत्संभवे द्विजः ॥ ५२ ॥
 व्रतांते वस्त्रयुग्मं च शक्त्या दद्यात्सदक्षिणं ॥ सुखी भूत्वा चिरं कालं राजयोगी भवेन्नरः ॥ ५३ ॥ सर्वदेवप्रियं यस्मा
 द्छाकं तृप्तिकरं नृणां ॥ देवर्षिप्रीतिदं कंदमूलपत्रसपुष्पकं ॥ ५४ ॥ ददामितेन देवाद्याः सदा कुर्वन्तु मंगलं ॥ यस्तु
 सुमेतृषी केशो प्रत्यहं तु कृतुद्वये ॥ ५५ ॥ दद्यात्कटुत्रयं मर्त्यो गृहपर्याप्तमादरात् ॥ ब्राह्मणाय सुशीलाय दिनेशप्री
 तयेनघ ॥ ५६ ॥ दक्षिणा सहितं विप्रमंत्रेणानेन सुव्रत ॥ कटुत्रयमिदं यस्माद्रोगघ्नं सर्वदेहिनां ॥ ५७ ॥ तस्मा
 दस्य प्रदानेन प्रीतो भवतु भास्करः ॥ एवं कृत्वा व्रतं सम्यक् कुर्यादुद्यापनं बुधः ॥ ५८ ॥ कृत्वा स्वर्णमयीं शुंठिं मरीचीं
 मागधीमपि ॥ सवस्त्रां दक्षिणायुक्तां दद्याद्विप्राय धीमते ॥ ५९ ॥ एवं व्रतं यः कुरुते स जीवेच्छरदांशतं ॥ प्राप्नुया
 दीप्सितानर्थान्ते स्वर्गं व्रजेदिति ॥ १६० ॥ मुक्ताफलानियो नित्यं दद्याद्विप्राय सन्मतिः ॥ अन्नवान् कीर्तिमान् श्री
 मान् जायते वसुधाधिप ॥ ६१ ॥ चातुर्मास्ये प्रत्यहं तु क्षीरकुंभं प्रदापयेत् ॥ वेषयित्वा सुवस्त्रेण फलैर्दक्षिणया
 सह ॥ ६२ ॥ सुवासिनीं श्रियं मत्वा गंधपुष्पैरथार्चयेत् ॥ तां बूलं फलमेकं वा दद्याच्छ्रीपतये पुनः ॥ ६३ ॥ समा
 नौ योषितं विप्रं सूक्ष्मवस्त्रविभूषणैः ॥ मिथुनं पूजयित्वा तु जातीपुष्पैः सुशोभनैः ॥ ६४ ॥ पुमांस्तु स्त्रियमाप्नोति ना

आ.शु.

३३

रीभर्तारमाप्नुयात् ॥ पुमांस्तुश्रियमाप्नोतिकमलामिवमाधवः ॥ ६५ ॥ तांबूलदानंयःकुर्याद्वर्जयेद्वाजितेंद्रि
यः॥रक्तवस्त्रद्वयंदद्यात्करकंचसदक्षिणं ॥ ६६ ॥ महालावण्यमाप्नोतिसर्वरोगविवर्जितः ॥ मेधावीसुभगःप्रा
ज्ञोरक्तकंठश्चजायते ॥ ६७ ॥ गंधर्वत्वमवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति ॥ तांबूलंश्रीकरंभद्रंब्रह्मविष्णुशिवात्मकं
॥ ६८ ॥ अस्यप्रदानाद्ब्रह्माद्याःश्रियंददतुपुष्कलां ॥ पूगेब्रह्माहरिःपत्रेचूर्णेसाक्षान्महेश्वरः ॥ ६९ ॥ एतेषांसंप्रदा
नेनसंतुमेभाग्यसंपदः ॥ पूरितंपूगचूर्णेननागवल्लीदलान्वितं ॥ ७० ॥ सचूर्णखादिरंचैवपत्रीफलसमन्वितं ॥ ए
लालवंगसंमिश्रंगंधर्वाप्सरसांप्रियं ॥ ७१ ॥ कनकत्वंनिरातंकत्वंप्रसादात्कुरुष्वमे ॥ चातुर्मास्यव्रतोपेतःसुवा
सिन्यैद्विजायच ॥ ७२ ॥ नारीवापुरुषोवापिहरिद्रांसंप्रयच्छति ॥ लक्ष्मीमुद्दिश्यगौरींवातत्पात्रंदक्षिणान्वितं
॥ ७३ ॥ प्रदद्याद्भक्तिसंयुक्तंदेवीमेप्रीयतामिति ॥ भर्त्रासहसुखंभुंक्तेनारीनार्यातिथापुमान् ॥ ७४ ॥ सौभाग्यम
क्षयंधान्यंधनपुत्रसमुन्नतिं ॥ संप्राप्यरूपलावण्येदेवीलोकेमहीयते ॥ ७५ ॥ उमामहेशमुद्दिश्यचातुर्मास्येदिने
दिने ॥ संपूज्यविप्रमिथुनंतस्मैविप्रायशक्तिः ॥ ७६ ॥ दद्यात्सदक्षिणंहेमउमेशःप्रीयतामिति ॥ उमेशप्रतिमांहै
मींदद्यादुद्यापनेबुधः ॥ ७७ ॥ पंचोपचारैःसंपूज्यधेन्वाचवृषभेणच ॥ भोजयेदपिमिष्टान्नंतस्यपुण्यफलंशृणु
॥ ७८ ॥ सौभाग्यंपूर्णमायुष्यंसंपत्तिश्चानपायिनी ॥ संपत्तिरक्षयाकीर्तिर्जायतेव्रतवैभवात् ॥ ७९ ॥ इहभुक्ता

ए.मा.

३३

खिलान्कामानंते शिवपुरं व्रजेत् ॥ तत्र स्थित्वा चिरं कालमुपभुज्य सुखं महत् ॥ १८० ॥ पुण्यशेषादिहा गत्य जायते
 धरणीपतिः ॥ फलदानं तु यः कुर्याच्चातुर्मास्यमतं द्रितः ॥ ८१ ॥ समाप्तौ कालधौ तानि तानि दद्याद्दिजातये ॥ सर्वा
 न्मनोरथान् प्राप्य संततिं चानपायिनीं ॥ ८२ ॥ फलदानस्य माहात्म्यान्मोदते नन्दने वने ॥ पुष्पदानव्रते चापि स्वर्णं
 पुष्पादिदापयेत् ॥ ८३ ॥ ससौभाग्यं परं प्राप्य गन्धर्वपदमाप्नुयात् ॥ वासुदेवे प्रसुप्ते तु चातुर्मास्यमतं द्रितः ॥ ८४ ॥
 नित्यं वामनमुद्दिश्य दध्यन्नं स्वादुषट्सैः ॥ भोजयेदथ वा दद्यादेकादश्यां न भोजयेत् ॥ ८५ ॥ दानमेव प्रकुर्वीत ग्र
 हणादौ तथैव च ॥ अशक्तौ नित्यदाने तु कुर्यात्पंचसुपर्वसु ॥ ८६ ॥ भूताष्टम्या ममायां च पूर्णिमायां तथापि च ॥ प्र
 त्यर्कवारमथ वा प्रतिभार्गववासरं ॥ ८७ ॥ पक्षद्वयेऽपि दद्यात्सामवश्यं दानमिष्यते ॥ एवं कृत्वा समाप्तौ तु यथाशक्ति म
 हीं ददेत् ॥ ८८ ॥ अशक्तौ भूमिदाने तु धेनुं दद्यादलंकृतं ॥ तत्राप्यशक्तौ वा सश्वसरुक्मं पादुके तथा ॥ छत्रोपानद्वस्त्रयुतं
 दानं सर्वं प्रशस्यते ॥ ८९ ॥ द्विजाणां भोजनं चैव क्षत्रियस्य यथा सुखं ॥ भूम्यादिमुनिशार्दूलवैश्यस्य वसुधां विना ९०
 ब्राह्मणस्यापि शक्तस्य शूद्रस्यापि तथा मतं ॥ कुबेरेण पुरा चीर्णं शंकरस्योपदेशतः ॥ ९१ ॥ जङ्गुना गौतमेनापि शुक्रे
 णापि कृतं पुरा ॥ अक्षय्यमन्नमाप्नोति पुत्रपौत्रादिसंपदं ॥ ९२ ॥ दृढांगः पूर्णमायुष्यं लभते वैरिनाशनं ॥ सुस्थिरां वि
 ण्णुभक्तिं च प्रयाति हरि मंदिरं ॥ ९३ ॥ आरोग्यं सौख्यमतुलं रूपसंपत्तिमेव च ॥ अवंध्या कर्तृकं चेदमनंतफलदायकं

आ.शु.

३४

॥९५॥ नित्यं पयस्विनीं दद्यात्सालंकारां शुभावहां ॥ दत्त्वा तु दक्षिणां शक्त्या स सर्वज्ञानवान्भवेत् ॥ ९५ ॥ न परप्रेष्यतां
याति ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ अक्षय्यं सुखमाप्नोति पितृभिः सहितो नरः ॥ ९६ ॥ वार्षिकान् चतुरो मासान् प्राजापत्यं
चरेन्नरः ॥ समाप्तौ गोयुगं दद्यात्कृत्वा ब्राह्मणभोजनं ॥ ९७ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्मसनातनं ॥ एकांतरोपवा
से तु सीराण्यष्टौ प्रदापयेत् ॥ ९८ ॥ वस्त्रकांचनयुक्तानि शय्यासहभामिनि ॥ अनदुद्वयसंयुक्तं लांगलं कर्षणक्षमं
॥ ९९ ॥ सर्वोपस्करसंयुक्तं ददामि प्रीयतां हरिः ॥ शाकमूलफलैर्वापि चातुर्मास्यं नयेन्नरः ॥ २०० ॥ समाप्तौ गोप्र
दानेन स गच्छेद्विष्णुमंदिरं ॥ पयोव्रती तथाप्नोति ब्रह्मलोकं सनातनं ॥ १ ॥ व्रतांते च तथा दद्याद्दामेकांच पयस्वि
नीं ॥ रंभायाश्च पलाशेषु यो भुंक्ते च क्रतुद्वये ॥ २ ॥ वस्त्रयुग्मं च कांस्यं च शक्त्या दद्यात्सुखो भवेत् ॥ कांस्ये ब्रह्माशि
वो लक्ष्मीः कांस्यमेव विभावसुः ॥ ३ ॥ कांस्यं विष्णुमयं यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ नित्यं पलाशभोजी च तैलाभ्यं
गविवर्जितः ॥ ४ ॥ सदहृत्यतिपापानि तूलराशिमिवानलः ॥ ब्रह्मघ्नश्च सुरापश्च बालघातकरश्च यः ॥ ५ ॥ असत्य
वादिनो ये च स्त्रीघाती व्रतघातकः ॥ अगम्यागामिनश्चैव विधवागामिनस्तथा ॥ ६ ॥ चांडालीगामिनश्चैव विप्र
स्त्रीगामिनस्तथा ॥ ते सर्वे पापनिर्मुक्ता व्रतेनानेन केशव ॥ ७ ॥ समाप्तौ कांस्यपात्रं तु चतुःषष्टिपलैर्युतं ॥ सवत्सां
गांच यो दद्यात्सालंकारां पयस्विनीं ॥ ८ ॥ अलंकृताय विदुषे सुवस्त्राय सुवेषिणे ॥ भूमौ विलिप्य यो भुंक्ते देवं नाराय

ए.मा.

३४

णंस्मरन् ॥ ९ ॥ दद्याद्भूमियथाशक्तिरुष्यांबहुजलांतिके ॥ आरोग्यपुत्रसंपन्नो राजा भवति धार्मिकः ॥ २१० ॥
 शत्रोर्भयं न लभते विष्णुलोकं स गच्छति ॥ अयाचिते त्वनङ्गाहं सहिरण्यं स चंदनं ॥ ११ ॥ षड्संभोजनं दद्यात्सया
 तिपरमां गतिं ॥ यस्तु सुते लक्ष्मीकेशेन कंच कुरुते व्रतं ॥ १२ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाच्छिवलोके महीयते ॥ एक
 भुक्तं नरः कृत्वा मिताशी च दृढव्रतः ॥ १३ ॥ यो र्चयेच्चतुरो मासान् वा सुदेवं स नाकभाक् ॥ समाप्तौ भोजयेद्द्विप्रान् श
 क्त्या दद्याच्च दक्षिणां ॥ १४ ॥ यस्तु सुते लक्ष्मीकेशे क्षितिशायी भवेन्नरः ॥ शय्यां सोपस्करां दद्याच्छिवलोके महीय
 ते ॥ १५ ॥ पादाभ्यंगं नरो यस्तु वर्जयेच्च क्रतुद्वये ॥ पादाभ्यंगं नरः कुर्याद्ब्राह्मणानां च भोजनं ॥ १६ ॥ दक्षिणां च य
 थाशक्त्या स गच्छेद्द्विष्णुमंदिरं ॥ आपाढादिचतुर्मासान् वर्जयेन्न खकंतनं ॥ १७ ॥ आरोग्यपुत्रसंपन्नो राजा भवति
 धार्मिकः ॥ पायसं लवणं चैव मधुसर्पिः फलानि च ॥ १८ ॥ चातुर्मास्ये वर्जयति गौरीशं करतुष्टये ॥ कार्तिक्यां च पुनस्ता
 नि ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ १९ ॥ सरुद्रलोकमाप्नोति रुद्रव्रतनिषेवणात् ॥ यवान्नं भक्षयेद्यस्तु अथवा शालयः शुभाः
 ॥ २० ॥ पुत्रपौत्रादिभिः सार्धं शिवलोके महीयते ॥ तैलाभ्यंगपरित्यागी विष्णुभक्तः सदा प्रती ॥ २१ ॥ वर्षासु विष्णुम
 भ्यर्च्य वैष्णवीं लभते गतिम् ॥ समाप्तौ कांस्यपात्रं च सुवर्णेन समन्वितं ॥ २२ ॥ तैलेन पूरितं कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदये
 त् ॥ वार्षिकान् चतुरो मासान् शाकादिपरिवर्जयेत् ॥ २३ ॥ विष्णुलोकमवाप्नोति पितृवृत्तिः प्रजायते ॥ व्रतांते हरिमुद्दि

आ.शु.

३५

श्यापात्रं राजतमेव हि ॥ २४ ॥ वस्त्रेण वेषयेद्दधपत्रपुष्पैः समर्चयेत् ॥ मूलपत्रकरीराग्रफलकांडादिरूढकः ॥ २५ ॥
त्वक्पुष्पंकवचंचेति शाकमष्टविधं स्मृतं ॥ समभ्यर्च्य यथाशक्त्या ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ २६ ॥ दद्याद्दक्षिणया
सार्धं व्रतसंपूर्णहेतवे ॥ शिवसायुज्यमाप्नोति प्रसादाच्छूलपाणिनः ॥ २७ ॥ अपूपवर्जनं कृत्वा भोजनव्रतमाचरे
त् ॥ कार्तिकेस्वर्णगोधूमान्वस्त्रं दत्वा श्वमेधकृत् ॥ २८ ॥ गोधूमाः सर्वजंतूनां बलपुष्टिविवर्धनाः ॥ मुख्याश्च हव्य
कव्येषु तस्मान्मेददतु श्रियं ॥ २९ ॥ आषाढादिचतुर्मासान्वृता कं वर्जयेन्नरः ॥ कारवल्लीफलं वापि अलावुं पटु
लंतथा ॥ ३० ॥ यद्यत्फलं प्रियं वापि वर्जयित्वा तु तत्फलं ॥ चातुर्मास्येततो वृत्ते रौप्या न्येतानि कारयेत् ॥ ३१ ॥
मध्ये विद्रुमयुक्तानि लघ्वर्चयित्वा तु शक्तिः ॥ दद्याद्दक्षिणया सार्धं ब्राह्मणायतिभक्तिः ॥ ३२ ॥ अभीष्टं देवमुद्दि
श्य देवो मे प्रीयतामिति ॥ सदीर्घमायुरारोग्यं पुत्रपौत्रान्सरूपतां ॥ ३३ ॥ अक्षय्यां संततिं कीर्तिलब्ध्वा स्वर्गं म
हीयते ॥ फलत्यागी भवेद्यस्तु विष्णुलोके स पूज्यते ॥ ३४ ॥ समानौ कलधौ तानि तानि दद्याद्द्विजातये ॥ श्रावणे
वर्जयेच्छाकं दधिभाद्रपदे तथा ॥ ३५ ॥ दुग्धमाश्वयुजे मासि कार्तिके द्विदलं त्यजेत् ॥ चत्वार्येतानि नित्यानि
चतुराश्रमवर्तिनां ॥ ३६ ॥ प्रथमे मासि कर्त्तव्यं नित्यं शाकव्रतं नरैः ॥ द्वितीये मासि कर्त्तव्यं दधिव्रतं मनुत्तमं ॥ ३७ ॥
पयोव्रतं तृतीये तु चतुर्थे द्विदलं तथा ॥ कूर्मांडं राजमाषांश्च मूलकं गृजं तथा ॥ ३८ ॥ करमर्दं चेक्षुदं च चातुर्मास्ये

ए.मा.

३५

त्यजेन्नरः ॥ मसूरं बहुबीजं च वृंताकं चैव वर्जयेत् ॥ ३९ ॥ नित्यान्येतानि विप्रैर्द्रवतान्याहुर्मनीषिणः ॥ विशेषा
 द्दृशीं धात्रीमलाबुं चिचिणीं त्यजेत् ॥ २४० ॥ जीर्णं धात्रीफलं ग्राह्यं जीर्णं ग्राह्या च चिचिणी ॥ वार्षिकान् चतुरो
 मासान् प्रसुते च जनार्दने ॥ ४१ ॥ मंचखट्वादिशयनं वर्जयेद्भक्तिमान्नरः ॥ अनर्तौ वर्जयेद्धार्यां क्रतौ गच्छेन्नदु
 प्यति ॥ ४२ ॥ मधुवल्लीं च शिग्रुं च चातुर्मास्येत्यजेन्नरः ॥ वृंताकं च कलिंगं च बिल्वोदुंबरभिः सटाः ॥ ४३ ॥ उदरे य
 स्य जीर्यते तस्य दूरतरो हरिः ॥ उपवासस्तथानक्तमेकभक्तमयाचितं ॥ ४४ ॥ अशक्तस्तु यथा कुर्यात्सायं प्रातरखं
 डितं ॥ स्नानपूजादिसंयुक्तः स नरो हरिः लोकभाक् ॥ ४५ ॥ गीतवाद्यकरो विष्णोर्गांधर्वलोकमाप्नुयात् ॥ मधुभुक्
 च भवेद्राजा पुरुषो गुडवर्जनात् ॥ ४६ ॥ लभेच्च संततिं दीर्घां पुत्रपौत्रादिवर्धिनीं ॥ तैलस्य वर्जनाद्राजनसुदर्शां
 गः प्रजायते ॥ ४७ ॥ कौसुंभतैलसं त्यागाच्छत्रुनाशमवाप्नुयात् ॥ मधूकतैलत्यागाच्च सुसौभाग्यफलं लभेत्
 ॥ ४८ ॥ पुष्पादिभोगत्यागेन स्वर्गं विद्याधरो भवेत् ॥ योगाभ्यासी भवेद्यस्तु स ब्रह्मपदवीमियात् ॥ ४९ ॥ कटुति
 क्तं च मधुरकषायलवणान् रसान् ॥ वर्जयेत्स च वैरूप्यं दौर्गन्ध्यं नाप्नुयात्सदा ॥ २५० ॥ तांबूलवर्जनाद्रोगी सद्यो
 मुक्तमयो भवेत् ॥ पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिरोभ्यंगस्य पार्थिव ॥ ५१ ॥ दीप्तिमान् दीप्तिकरणो यक्षद्रव्यपतिर्भ
 वेत् ॥ दधिदुग्धपरित्यागी गोलोकं लभते नरः ॥ ५२ ॥ इहलोकमवाप्नोति स्थालीपाकविवर्जनात् ॥ एकांत

आ.शु.

३६

रोपवासेनब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ५३ ॥ चतुरोवार्षिकान्मासान्नखरोमाणिधारयेत् ॥ कल्पस्थायीभवेद्राज
नूसनरोनात्रसंशयः ॥ ५४ ॥ नमोनारायणायेतिजपित्वानंतकंफलं ॥ विष्णुपादांबुजस्पर्शाल्लुप्तकृत्योभवेन्न
रः ॥ ५५ ॥ लक्षप्रदक्षिणांयस्तुकरोतिहरिमव्ययं ॥ हंसयुक्तविमानेनसयातिवैष्णवींपुरीं ॥ ५६ ॥ त्रिरात्रभो
जनत्यागान्मोदतेदिविदेववत् ॥ परान्नवर्जनाद्राजनूदेवोवैमानुषोभवेत् ॥ ५७ ॥ प्राजापत्यंचरेद्योवैचातुर्मा
स्यव्रतंनरः ॥ मुच्यतेपातकैःसर्वैस्त्रिविधैर्नात्रसंशयः ॥ ५८ ॥ तप्तकृच्छ्रातिकृच्छ्राभ्यांयःक्षिपेच्छयनंहरेः ॥ सया
तिपरमंस्थानंपुनरावृत्तिर्वर्जितं ॥ ५९ ॥ चांद्रायणेनयोर्राजनूक्षिपेन्मासचतुष्टयं ॥ दिव्यदेहोभवेत्सोथशिवलो
कंचगच्छति ॥ ६० ॥ चातुर्मास्येनरोयोवैत्यजेदन्नादिभक्षणं ॥ सगच्छेद्हरिसायुज्यंनभूयस्तुप्रजायते ॥ ६१ ॥
भिक्षाभोजीनरोयोहिसभवेद्देदपारगः ॥ पयोव्रतेनयोर्राजनूक्षिपेन्मासचतुष्टयं ॥ ६२ ॥ तस्यवंशसमुच्छेदः
कदाचिन्नोपपद्यते ॥ पंचगव्याशनःपार्थचांद्रायणफलंलभेत् ॥ ६३ ॥ दिनत्रयंजलत्यागान्नरोगैरभिभूयते ॥
एवमादिब्रतैःपार्थतुष्टिमायातिकेशवः ॥ ६४ ॥ सूतउवाच शृणुध्वंऋषयःसर्वेश्रावणेव्रतमुत्तमं ॥ सर्वदुः
खोपशमनंसर्वसंपत्प्रदायकं ॥ ६५ ॥ यमस्यदंडनंयस्मादूरीकृतमनुत्तमं ॥ सुवासिनीनांसौभाग्यंपुत्रपौत्रप्रव
र्धनं ॥ ६६ ॥ ऋषयउचुः कस्मिन्मासिकथंकृत्वाकिंफलंकस्यपूजनं ॥ कोविधिःकेचनियमास्तत्सर्वंकथय

ए.मा.

३६

स्वनः ॥ ६७ ॥ सूतउवाच श्रावणेशुक्लपक्षस्यप्रतिपद्यांविशेषतः ॥ तदारभ्यचदर्शांतिमाचरेद्व्रतमुत्तमं
 ॥ ६८ ॥ युधिष्ठिरउवाच यत्कृत्वामुच्यतेजंतुर्महापातकपंचकात् ॥ तत्सर्वंब्रूहिगोविंदयदितुष्टोसिकेशव
 ॥ ६९ ॥ श्रीकृष्णउवाच श्रावणस्यविधिवक्ष्येसम्यक्शृणुयुधिष्ठिर ॥ यच्छ्रुत्वासादरंभूयोननरोजायतेभुवि
 ॥ ७० ॥ पुण्यमासेसितेपक्षेप्रतिपद्यारभेद्व्रतं ॥ एतेष्वन्यतमंपक्षंसमारभ्यव्रतंचरेत् ॥ ७१ ॥ नभमासेप्रियंदेवम
 र्कगणपतिंशिवां ॥ उमापतिंचसहितंमाधवंपूजयेन्नरः ॥ ७२ ॥ पंचामृतैर्गंधपुष्पैर्नैवेद्यैर्धूपदीपकैः ॥ नपुष्पैःपूज
 येद्यस्तुमाधवंचशिवापतिं ॥ ७३ ॥ कुलनाशोभवेत्तस्यपुण्यंतस्यविनश्यति ॥ श्रावणेपूजयेद्देवंबिल्वपत्रैश्चपु
 ष्पकैः ॥ ७४ ॥ कुलकोटिसमायुक्तोमोदतेविष्णुमंदिरे ॥ मौल्यादानीयपुष्पाद्यंस्त्रीशूद्राद्यैर्नृपोत्तम ॥ ७५ ॥ ब्राह्मणैः
 कारयेत्पूजांमासमेकंनिरंतरं ॥ माधवंतुलसीपत्रैःकर्कटस्थेदिवाकरे ॥ ७६ ॥ सकृदभ्यर्च्यदेवेशंनपुनर्जायते
 भुवि ॥ यःकुर्यात्तुलसीहीनांश्रावणोसिंहगेरवौ ॥ ७७ ॥ कुलानांचशतंस्वस्यनरकेपातयत्यसौ ॥ योर्चयेद्बिल्वपत्रै
 णशिवंगणपतिंशिवां ॥ ७८ ॥ कुलकोटिसमायुक्तोशिवलोकेमहीयते ॥ पितृन्गुरून्समुद्दिश्यतुलसीविष्णवेपि
 तां ॥ ७९ ॥ ब्रह्महत्याकोटिशतमगम्यानांसहस्रकं ॥ यःपूजयतिदेवेशंकमलैःकमलेक्षणं ॥ ८० ॥ तस्यपुण्यफलंवक्तुं
 कःशक्तोदिविवाभुवि ॥ श्रावणेमासियोदयाज्जातीपुष्पमुमापतिं ॥ ८१ ॥ जन्मकोटिसहस्रेषुनदरिद्रोभवेन्नरः ॥

आ.शु.

३७

वैधव्यं नैव प्राप्नोति नारी जन्मशतेष्वपि ॥ ८२ ॥ नारी वा पुरुषो वापि न भेषु पुष्पं सुगन्धि च ॥ दत्त्वा चैकं महाविष्णोर्ब्र
ह्महत्यां व्यपोहति ॥ ८३ ॥ दशांगं गुग्गुलुं धूपं समर्पयति विष्णवे ॥ न तस्य संततेर्हानिर्न पापी जायते कुले ॥ ८४ ॥
घंटानादंतु यः कुर्यात्पूजा काले महात्मनः ॥ स्तूयमानो मुनिगणैर्विष्णुलोके महीयते ॥ ८५ ॥ घंटानादविहीनंतु यः
कुर्याद्देवतार्चनं ॥ स भुक्तानरकान् घोरान्समूको बधिरो भवेत् ॥ ८६ ॥ दीपदानंतु यः कुर्याद्देवाय परमात्मने ॥
अज्ञानां धतमो भित्त्वा साक्षात्पश्यति तं हरिं ॥ ८७ ॥ दीपाय तैलं वर्त्ति वा पात्रं वा यो ददाति च ॥ स्त्री नरो वा पुनः क
र्मलेशमात्रं न विद्यते ॥ ८८ ॥ तैलं पात्रं तथा वर्त्ति न ददाति स्वशक्तिः ॥ अभावे सर्वथा कुर्यात्परदीपप्रबोधनं ॥
॥ ८९ ॥ भूत्वा पश्चाद्विजकुले जन्मसोऽपि महायशः ॥ कर्पूरस्यार्तिकं भक्त्या विष्णोर्यस्तु निवेदयेत् ॥ ९० ॥ ब्र
ह्मलोकं समासाद्य भुक्त्वा भोगान् मनोरथान् ॥ न भेमासि शिवं विष्णुं कुर्याद्यदि प्रदक्षिणं ॥ ९१ ॥ पदे पदेश्वमेध
स्य फलं प्राप्नोति नित्यशः ॥ एवं संपूज्य देवेशं कथां श्रुत्वा हरेरिमां ॥ ९२ ॥ एवं स्नात्वा मासमेकमर्चयेन्माधवं शि
वं ॥ इमाः कथास्तथा श्रुत्वा न गर्भे वसति ध्रुवं ॥ ९३ ॥ युधिष्ठिर उवाच तव वागमृतं पीत्वा तृप्तिर्नासीन्म
मात्मनः ॥ विना जडमतिं लोकेश्वरणात्को नु तृप्यति ॥ ९४ ॥ भूयः श्रावणमाहात्म्यं तात विस्तरतो वद ॥ श्री
भगवानुवाच शृणुराजेंद्र वक्ष्यामि न भो माहात्म्यमुत्तमं ॥ ९५ ॥ यज्ज्ञात्वा जायते शुद्धिर्मनसो महदंहसः ॥

ए.मा.

३७

श्रावणे तु सुखेतिष्ठ नयः स्नायादुष्णवारिणा ॥ ९६ ॥ वहिराशौ महाघोरे पतत्याशु न संशयः ॥ श्रावणे माधवं दे
वं पयसा स्नापयेद्यदि ॥ ९७ ॥ स्नापयेत्पंचगव्येन स कोटिकुलमुद्धरेत् ॥ रुद्रसूक्तेन देवेशं स्नापयेन्माधवं शिवं ॥ ९८ ॥
कल्पकोटि सहस्राणि मोदतेशिवमंदिरे ॥ श्रावणे मासिराजेंद्रयः कुर्यान्नक्तभोजनं ॥ ९९ ॥ अश्वमेधफलं प्राप्य
शिवलोकं च गच्छति ॥ यः कुर्याच्छ्रावणे मासि मुनिपत्रेषु भोजनं ॥ ३०० ॥ ब्रह्मलोकं समासाद्य मोदते ब्रह्मवर्च
सा ॥ शिवं विष्णुं समुद्दिश्य ब्राह्मणान् भोजयेद्यदि ॥ १ ॥ श्रावणेशु क्लृप्ता दक्षां मुच्यते चक्रणत्रयात् ॥ श्रावणे
मासि कर्तव्यं फलराशि विमोक्षणं ॥ २ ॥ तस्य वै संततेर्हानिराकल्पं नैव जायते ॥ यो दद्याच्छ्रावणे मासि मातुलिं
गं द्विजातये ॥ ३ ॥ तस्य पुत्रो भवेद्राजन् सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ श्रावणे तु व्यतीपाते ब्राह्मणान् भोजयेद्यदि ॥ ४ ॥ पा
यसेन घृताक्तेन वंध्या पुत्रमवाप्नुयात् ॥ ये च विष्णुकथासक्ता ये च तद्यजनाशयाः ॥ ५ ॥ गायत्री जापनिरतान
ते यांतियमालयं ॥ सहस्रनाम पठने निरताः स्तोत्रपाठकाः ॥ ६ ॥ गीतापाठे तु निरतास्ते न यांतियमालयं ॥ गो
दानस्य प्रदातारः शिवयात्रा परायणाः ॥ ७ ॥ गोपीचंदनलिप्ता गानते यांतियमालयं ॥ येषां गृहे अग्निहोत्रं पुस्तं
भागवतस्य च ॥ ८ ॥ गीतायाः पुस्तकं वापि न ते यांतियमालयं ॥ रुद्राक्षं च प्रवालं च हेममुक्ता गले स्थिताः ॥ ९ ॥
धारयंतः खड्गपात्रं न ते यांतियमालयं ॥ श्रावणे मासि कर्तव्यं सोमवारव्रतं शुभं ॥ ३१० ॥ नक्तव्रतं प्रदोषं च कर्त

आ.शु.

३८

व्यंविधिपूर्वकं ॥ इत्यादिष्टाभगवताऋषयःसंशितव्रताः ॥ ११ ॥ सदाविष्णुकथासक्तचेतसांभावितात्मनां ॥
कर्मलोपंपूरयंतिकृत्वाकृत्वाप्यहर्निशं ॥ १२ ॥ स्नात्वाविष्णुकथांश्रुत्वातथासंपूज्यमाधवं ॥ सर्वबंधाद्विनिर्मुक्तो
विष्णोःसायुज्यमाप्नुयात् ॥ १३ ॥ आदावंतेतथामध्येयथाशक्तियथारुचि ॥ उद्यापनंविनाराजनफलंनैवभवे
त्कचित् ॥ १४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनउद्यापनविधिंचरेत् ॥ पंचाशद्वाशतंवापिब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ १५ ॥ ए
तच्छास्त्रप्रवक्तारंयथाविभवमर्चयेत् ॥ अपूजयित्वावक्तारंयःशृणोतिकथामिमां ॥ १६ ॥ इक्षुयंत्रेचिरंस्थित्वा
भुविव्यालोहिजायते ॥ नशृणोतिकथांयस्तुवाच्यमानामिमांद्विजः ॥ १७ ॥ अरण्येनिर्जलेदेशेभवतिब्रह्मरा
क्षसः ॥ धर्मशास्त्रप्रवक्तारंशांतंदांतंजितेंद्रियं ॥ १८ ॥ मिष्टान्नैर्भोजयेद्यस्तुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ अनेनविधिना
यस्तुचातुर्मास्यव्रतंचरेत् ॥ १९ ॥ तस्यपुण्यफलंवक्तुंविष्णुर्ब्रह्माशिवोयमः ॥ नेंद्रोनसूर्योवरुणोमन्वाद्याःकिमु
तापरे ॥ ३२० ॥ व्रतैरनेकैर्नियमैःपांडवश्रेष्ठभावनः ॥ कल्पस्थायीविष्णुलोकेवसतेनात्रसंशयः ॥ २१ ॥ ततोवि
वाहयेद्देवंशंखचक्रगदाधरं ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षस्यत्येकादश्यांपृथासुत ॥ २२ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठदेवेशयोगनिद्रांवि
हायच ॥ लक्ष्मींविस्तृज्यलोकेत्वमलक्ष्मींनुदकेशव ॥ २३ ॥ शृणोतिध्यातियःस्तौतिजुहोत्याख्यातियोनरः ॥ हरे
र्भक्तिकरःपार्थसगच्छेद्द्वैष्णवंपदं ॥ २४ ॥ दुग्धाब्धिवीचिशयनेभगवाननंतोयस्मिन्दिनेस्वपितिचाथविबुध्यते

ए.मा.

३८

च ॥ तस्मिन्ननन्यमनसामुपवासभाजांपुंसांददातिचगतिंगरुडासनोसौ ॥ ३२५ ॥ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे वि
ष्णोः शयन्येकादशीचातुर्मास्यमाहात्म्येश्रावणकृत्यं संपूर्णं ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

अथ श्रावणकृष्णैकादशीकथा ॥ युधिष्ठिर उवाच आपादशुक्लपक्षेतुयद्देवशयनव्रतं ॥ तन्मया श्रुतपूर्वं हि
पुराणे बहुविस्तरं ॥ १ ॥ श्रावणेकृष्णपक्षेतुकिन्नामैकादशी भवेत् ॥ एतत्कथय गोविंद वासुदेवनमोस्तुते ॥ २ ॥
श्रीकृष्ण उवाच शृणुराज न प्रवक्ष्यामि व्रतं पापप्रणाशनं ॥ नारदाय पुराराज नृपृच्छते च पितामहः ॥ ३ ॥ परं यदु
क्तवान्तात तदहं ते वदामि च ॥ नारद उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोहं कमलासन ॥ ४ ॥ श्रावणस्या
सिते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् ॥ को देवः को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कथय प्रभो ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच शृणु नार
द ते वच्मि लोकानां हितकाम्यया ॥ श्रावणैकादशी कृष्णा कामिकेति च नामतः ॥ ६ ॥ तस्याः श्रावणमात्रेण वा ज
पेयफलं लभेत् ॥ तस्यां यः पूजयेद्देवं शंखचक्रगदाधरं ॥ ७ ॥ श्रीधराख्यं हरिं विष्णुं माधवं मधुसूदनं ॥ यजते ध्या
यते यो वै तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ८ ॥ नगंगायां नकाश्यां वै नैमिषे न च पुष्करे ॥ तत्फलं समवाप्नोति यत्फलं विष्णुपू
जनात् ॥ ९ ॥ केदारे च कुरुक्षेत्रे राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ न तत्फलमवाप्नोति यत्फलं कृष्णपूजनात् ॥ १० ॥ ससाग
रवनोपेतां यो ददाति वसुंधरां ॥ गोदावर्यां गुरौ सिंहे व्यतीपाते च गंडके ॥ ११ ॥ न तत्फलमवाप्नोति यत्फलं कृष्ण

श्रा.कृ. ३९ पूजनात् ॥ कामिकाव्रतकारीचत्तुर्भौफलसमौस्मृतौ ॥ १२ ॥ प्रसूयमानांयोधेनुंदद्यात्सोपस्करांनरः ॥ तत्फ ए.मा.
 लंसमवाप्नोतिकामिकाव्रतकारकः ॥ १३ ॥ श्रावणेश्रीधरंदेवंपूजयेद्योनरोत्तमः ॥ तेनैवपूजितादेवागंधर्वोरग
 पन्नगाः ॥ १४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकामिकादिवसेहरिः ॥ पूजनीयोयथाशक्त्यामनुष्यैःपापभीरुभिः ॥ १५ ॥
 संसारार्णवमग्रायेपापपंकसमाकुलाः ॥ तेषामुद्धरणार्थायकामिकाव्रतमुत्तमं ॥ १६ ॥ नातःपरतराकाचित्प
 वित्रापापहारिणी ॥ एवंनारदजानीहिस्वयमाहपुराहरिः ॥ १७ ॥ अध्यात्मविद्यानिरतैर्यत्फलंप्राप्यतेनरैः ॥ त
 तोबहुतरंविद्विकामिकाव्रतसेवनात् ॥ १८ ॥ रात्रौजागरणंकुर्यात्कामिकाव्रतकृन्नरः ॥ नपश्यतियमंरौद्रंनै
 वपश्यतिदुर्गतिं ॥ १९ ॥ नपश्यतिकुर्यान्निचकामिकाव्रतसेवनात् ॥ कामिकायाव्रतेनैवकैवल्यंयोगिनोगताः
 ॥ २० ॥ सर्वैःसर्वप्रयत्नेनकर्तव्यानियतात्मभिः ॥ तुलसीप्रभवैःपत्रैर्योनरःपूजयेद्धरिं ॥ नवैसलिप्यतेपापैःप
 द्रपत्रमिवांभसा ॥ २१ ॥ सुवर्णभारमेकंतुरजतंचचतुर्गुणं ॥ तत्फलंसमवाप्नोतितुलसीदलपूजनात् ॥ २२ ॥
 रत्नमौक्तिकवैदूर्यप्रवालादिभिरर्चितः ॥ नतुष्यतितथाविष्णुस्तुलसीपूजनाद्यथा ॥ २३ ॥ तुलसीमंजरीभिस्तुपू
 जितोयेनकेशवः ॥ आजन्मकृतपापस्यतेनसंमार्जितालिपिः ॥ २४ ॥ यादृष्टानिखिलाघसंघशमनीस्पृष्टावपुः
 पावनीरोगाणामभिवंदितानिरसनीसिक्तांतकत्रासिनी ॥ प्रत्यासत्तिविधायिनीभगवतःकृष्णस्यसंरोपितान्य

स्तातच्चरणेविमुक्तिफलदातस्यैतुलस्यैनमः ॥ २५ ॥ दीपंददातियोमर्त्योदिवारात्रौहरेर्दिने ॥ तस्यपुण्यस्यसंख्या
 नंचित्रगुप्तोपिवेत्तिन ॥ २६ ॥ कृष्णाग्रेदीपकोयस्यज्वलेदेकादशीदिने ॥ पितरस्तस्यतृप्यंतिअमृतेनदिविस्थि
 ताः ॥ २७ ॥ घृतेनदीपंप्रज्वाल्यतिलतैलेनवापुनः ॥ प्रयातिसूर्यलोकेसौदीपकोटिशतैर्वृतः ॥ २८ ॥ अयंतवाग्रे
 कथितःकामिकामहिमामया ॥ अतो नरैःप्रकर्तव्यासर्वपातकहारिणी ॥ २९ ॥ ब्रह्महत्यापहरणीभ्रूणहत्यावि
 नाशिनी ॥ त्रिदिवस्थानदात्रीचमहापुण्यफलप्रदा ॥ ३० ॥ श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्यानरःश्रद्धासमन्वितः ॥ विष्णु
 लोकमवाप्नोतिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३१ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तपुराणेश्रावणकृष्णैकादशीकामिकानाम्नीमाहा
 त्म्यंसंपूर्णं ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

अथश्रावणशुक्लैकादशीकथा ॥ युधिष्ठिरउवाच श्रावणस्यसितेपक्षेकिन्नामैकादशीभवेत् ॥ कथयस्वप्र
 सादेनममाग्रेमधुसूदन ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुष्वावहितोराजनकथांपापहरांपरां ॥ यस्याःश्रावण
 मात्रेणवाजपेयफलंलभेत् ॥ २ ॥ द्वापरस्ययुगस्यादौपुरामाहिष्मतीपुरे ॥ राजामहीजिदाख्यातोरारज्यंपालय
 तिस्रयं ॥ ३ ॥ पुत्रहीनस्यतस्यैवनतद्राज्यंसुखप्रदं ॥ अपुत्रस्यसुखंनास्तिइहलोकेपरत्रच ॥ ४ ॥ यततोस्यसुत
 प्राप्तौकालोबहुतरोगतः ॥ नप्राप्तश्चसुतोराज्ञासर्वसौख्यप्रदो नृणां ॥ ५ ॥ दृष्ट्वात्मानंप्रवयसंराजाचिंतापरोभ

श्रा.शु.

४०

वत् ॥ सदोगतः प्रजामध्ये दृढं वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ इह जन्मनि भोलोकानमया पातकं कृतं ॥ ७ ॥ अन्यायो पाजि
तं वित्तं क्षिप्तं कोशे मयान हि ॥ ब्रह्मस्वदेवद्रविणं न गृहीतं मया क्वचित् ॥ ८ ॥ न्यासापहारो न कृतः परस्य बहुपापदः ॥
सुतवत्पालितालोका धर्मेण विजिता मही ॥ ९ ॥ दुष्टेषु पातितो दंडो बंधुपुत्रोपमेष्वपि ॥ शिष्टाः सुपूजिता लोका द्वे
ष्याश्चापि महाजनाः ॥ १० ॥ इत्येवं व्रजतो मार्गे धर्मयुक्ते द्विजोत्तमाः ॥ कस्मान्मम गृहे पुत्रो न जातस्तद्विचार्यतां
॥ ११ ॥ इति वाक्यं द्विजाः श्रुत्वा सप्रजाः सपुराहिताः ॥ मंत्रयित्वा नृपहितं जग्मुस्ते गहनं वनं ॥ १२ ॥ इतस्ततश्च प
श्यंतश्चाश्रमानृपिसेवितान् ॥ नृपतेर्हितमिच्छंतो ददृशुर्मुनिसत्तमं ॥ १३ ॥ तप्यमानं तपोघोरं चिदानंदं निरामयं
निराहारं जितात्मानं जितक्रोधं सनातनं ॥ १४ ॥ लोमशं धर्मतत्त्वज्ञं सर्वशास्त्रविशारदं ॥ दीर्घायुषं महात्मानमने
कब्रह्मसंमितं ॥ १५ ॥ कल्पे गते यस्य एकमेकं लोमविशीर्यते ॥ अतो लोमशनामानं त्रिकालज्ञं महामुनिं ॥ १६ ॥
तं दृष्ट्वा हर्षिताः सर्वे आजग्मुस्तस्य सन्निधौ ॥ यथान्यायं यथार्हं तेन मश्चक्रुर्यथोदितं ॥ १७ ॥ विनयावनताः सर्वे
ऊचुश्चैव परस्परं ॥ अस्मद्भाग्यवशादेव प्राप्तो यं मुनिसत्तमः ॥ १८ ॥ तांस्तथा प्रणतान् दृष्ट्वा त्र्युवाच मुनिसत्तमः ॥
लोमश उवाच किमर्थमिह संप्राप्ताः कथयध्वं स्वकारणं ॥ १९ ॥ मद्दर्शनाल्हादगिरः स्तुवंत इव मां किमु ॥ असंश
यं करिष्यामि भवतां यद्वितं भवेत् ॥ २० ॥ परोपकृतये जन्ममादृशानां न संशयः ॥ जना ऊचुः श्रूयतामभिधा

ए.मा.

४०

स्यामोवयमागमकारणं ॥ २१ ॥ संशयच्छेदनार्थाय तव संनिधिमागताः ॥ पद्मयोनेः परतरस्वत्तः श्रेष्ठो न विद्यते
 ॥ २२ ॥ अतः कार्यवशात्प्राप्ताः समीपं भवतो वयं ॥ महीजिन्नाम राजासौ पुत्रहीनोऽस्ति सांप्रतं ॥ २३ ॥ वयंतस्य प्र
 जाब्रह्मन्पुत्रवत्तेन पालिताः ॥ तं पुत्ररहितं दृष्ट्वा तस्य दुःखेन दुःखिताः ॥ २४ ॥ तपः कर्तुमिहायातामतिं कृत्वा तु नैष्ठिकीं
 तस्य भाग्यवशाद्दृष्ट्वामस्माभिर्द्विजोत्तम ॥ २५ ॥ महतां दर्शनेनैव कार्यसिद्धिर्भवेन्नृणां ॥ उपदेशं वद मुने राज्ञः
 पुत्रो यथा भवेत् ॥ २६ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा मुहूर्तं ध्यानमास्थितः ॥ प्रत्युवाच मुनिर्ज्ञात्वा तस्य जन्मपुरातनं ॥ २७ ॥
 लोमश उवाच पूर्वजन्मनि वैश्यो यं धनहीनो नृशंसकृत् ॥ वाणिज्यकर्मनिरतो ग्रामाद्ग्रामांतरं भ्रमन् ॥ २८ ॥ ज्ये
 ष्ठमासि सिते पक्षे दशमी दिवसे तथा ॥ मध्याह्नेद्युमणौ प्राप्ते ग्रामसीम्नि जलाशयं ॥ २९ ॥ कूपिकांसजलां दृष्ट्वा ज
 लपाने मनो दधौ ॥ सद्यः सूता सवत्सा च धेनुस्तत्र समागता ॥ ३० ॥ तृषातुरा निदाघात्ता तस्यामापः पपौ तु सा ॥
 पिबंतीं वारयित्वा तामसौ तोयं स्वयं पपौ ॥ ३१ ॥ कर्मणस्तस्य पाकेन स पुत्ररहितो नृपः ॥ पूर्वजन्मकृतात्पुण्यात्प्रा
 प्तराज्यमकंठकं ॥ ३२ ॥ जना ऊचुः पुण्यात्पापं क्षयं याति पुराणे श्रूयते मुने ॥ पुण्योपदेशं कथय येन पापक्षयो
 भवेत् ॥ ३३ ॥ यथा भवत्प्रसादेन पुत्रोऽस्य भविता तथा ॥ लोमश उवाच श्रावणेशुक्लपक्षे तु पुत्रदानामविश्रु
 ता ॥ एकादशी तिथिश्चास्ति कुरुध्वं तद्व्रतं जनाः ॥ ३४ ॥ यथाविधि यथान्यायं यथोक्तं जागरान्वितं ॥ तस्याः पुण्यं

भा.क.

४९

सुविमलंददंतुनृपतेर्जनाः ॥ ३५ ॥ एवंकृतेसुनियतराज्ञःपुत्रोभविष्यति ॥ श्रुत्वैतल्लोमशवचस्तंप्रणम्यद्विजोत्त
मं ॥ ३६ ॥ प्रजग्मुःस्वगृहान्सर्वेहर्षोत्फुल्लविलोचनाः ॥ श्रावणंतुसमासाद्यश्रुत्वालोमशभाषितं ॥ ३७ ॥ राज्ञा
सहव्रतंचक्रुःसर्वेश्रद्धासमन्विताः ॥ द्वादशीदिवसेपुण्यंददुर्नृपतयेजनाः ॥ ३८ ॥ दत्तेपुण्येतदाराज्ञीगर्भमाधत्त
शोभनं ॥ प्रातेप्रसवकालेसासुषुवेपुत्रमूर्जितं ॥ ३९ ॥ एवमेषानृपश्रेष्ठपुत्रदानामविश्रुता ॥ कर्तव्यासुखमि
च्छद्भिरिहलोकेपरत्रच ॥ ४० ॥ श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ इहपुत्रसुखंप्राप्यपरत्रस्वर्गतिल
भेत् ॥ ४१ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेश्रावणशुक्लैकादशीपुत्रदामाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
अथभाद्रपदकृष्णैकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच भाद्रस्यकृष्णपक्षेतुकिन्नामैकादशीभवेत् ॥ एतदिच्छा
म्यहंश्रोतुंकथयस्वजनार्दन ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुष्वैकमनाराजनकथयिष्यामिविस्तरात् ॥ अजे
तिनामतःप्रोक्तासर्वपापप्रणाशिनी ॥ २ ॥ पूजयित्वाहृषीकेशंव्रतंतस्याःकरोतियः ॥ पापानितस्यनश्यंति
व्रतस्यश्रवणादपि ॥ ३ ॥ नातःपरतराराजनलोकद्वयहितावहा ॥ सत्यमुक्तंमयात्थेतन्नासत्यंभाषितंमम
॥ ४ ॥ हरिश्चंद्रइतिख्यातोबभूवनृपतिःपुरा ॥ चक्रवर्तीसत्यसंधोसमस्तायाभुवःपतिः ॥ ५ ॥ कस्यापिकर्मणो
योगाद्राज्यभ्रष्टोबभूवसः ॥ विक्रीत्वावनितांपुत्रंसचकारात्मविक्रयम् ॥ ६ ॥ पुल्कसस्यचदासत्वंगतोराजास

ए.मा.

४९

पुण्यकृत् ॥ सत्यमालंब्यराजेंद्रमृतचैलापहारकः ॥ ७ ॥ सोभवन्नुपतिश्रेष्ठो न सत्याच्चलितस्तथा ॥ एवंगतस्य नृ
 पतेर्बहवो वत्सरागताः ॥ ८ ॥ ततश्चितापरो राजा बभूवात्यंतदुःखितः ॥ किंकरोमिक्कगच्छामि निष्कृतिर्मे कथं भ
 वेत् ॥ ९ ॥ इति चिंतयतस्तस्य मग्नस्य वृजिनार्णवे ॥ आजगाम मुनिः कश्चिज्ज्ञात्वा राजानमातुरं ॥ १० ॥ परोप
 करणार्थाय निर्मितो ब्रह्मणा द्विजः ॥ स तं दृष्ट्वा द्विजवरं न नाम नृपसत्तमः ॥ ११ ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा गौतमस्या
 ग्रतः स्थितः ॥ कथयामास वृत्तांतमात्मनो दुःखसंयुतं ॥ १२ ॥ श्रुत्वानृपतिवाक्यानि गौतमो विस्मयान्वितः ॥ उ
 पदेशं नृपतये ब्रतस्यास्य मुनिर्ददौ ॥ १३ ॥ मासि भाद्रपदे राजन कुरु णपक्षे तु शोभना ॥ एकादशी समायाता अ
 जानाभ्यतिपुण्यदा ॥ १४ ॥ तस्याः कुरु ब्रतं राजन पापनाशो भविष्यति ॥ तव भाग्यवशाद्देवाः सप्तमे हि समागता
 ॥ १५ ॥ उपवासपरो भूत्वा रात्रौ जागरणं कुरु ॥ एवं तस्या ब्रते चीर्णे सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १६ ॥ तव पुण्यप्रभावेण
 चागतो हं नृपोत्तम ॥ इत्येवं कथयित्वा तु मुनिरंतरधीयत ॥ १७ ॥ मुनिवाक्यं नृपः श्रुत्वा चकार ब्रतमुत्तमं ॥ कृते त
 स्मिन् ब्रते राज्ञः पापस्यांतो भवत्क्षणात् ॥ १८ ॥ श्रूयतां राजशार्दूलप्रभावोऽस्य ब्रतस्य च ॥ यदुःखं बहुभिर्वर्षैर्भोक्त
 व्यंतक्षयो भवेत् ॥ १९ ॥ निस्तीर्णदुःखो राजा सीद्व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥ पत्न्या सह समायोगं पुत्रजीवनमापसः
 ॥ २० ॥ देवदुंदुभयो नेदुःपुष्पवर्षमभूद्विवः ॥ एकादश्याः प्रभावेण प्राप्तं राज्यमकंटकं ॥ २१ ॥ स्वर्गलेभे हरिश्चंद्रः स

भा.शु.

४२

पुरःसपरिच्छदः ॥ इदं विधं व्रतं राजन्ये कुर्वन्ति द्विजोत्तमाः ॥ २२ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तास्त्रिदिवं यांतिते ध्रुवं ॥
पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नश्वमेधफलं लभेत् ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे भाद्रपदकृष्णजानाश्वयेकादशी
माहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
अथ भाद्रपदशुक्लैकादशी कथा प्रारभ्यते ॥ युधिष्ठिर उवाच नभस्य सितपक्षेतु किन्नामैकादशी भवेत् ॥
को देवः को विधिस्तस्याः किं पुण्यं च वदस्व नः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच कथयामि महापुण्यां स्वर्गमोक्षप्रदायि
नीं ॥ वामनैकादशीं राजन्ये सर्वपापहरां परां ॥ २ ॥ इमामेव जयंत्याख्यां प्रादुरेकादशीं नृप ॥ यस्याः श्रवणमात्रे
ण सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ ३ ॥ वाजपेयफलं प्रोक्तं नातः परतरं नृणां ॥ पापिनां पापनाशाय जयंती व्रतमुत्तमं ॥ ५ ॥
नातः परतरा राजन्नैव मोक्षप्रदायिनी ॥ एतस्मात्कारणाद्राजन्ये कर्तव्या गतिमिच्छता ॥ ५ ॥ वैष्णवैर्मम भक्तैस्तु म
नुजैर्मत्परायणैः ॥ नभस्येवामनोयैस्तु पूजितस्तैर्जगन्नयं ॥ ६ ॥ पूजितं नात्र संदेहस्ते यांति हरि सन्निधिं ॥ वामनः
पूजितो येन कमलैः कमलेक्षणः ॥ ७ ॥ नभस्य सितपक्षेतु जयंत्येकादशी दिने ॥ तेनार्चितं जगत्सर्वं त्रयो देवाः सना
तनाः ॥ ८ ॥ एतस्मात्कारणाद्राजन्ये कर्तव्यो हरि वासरः ॥ अस्मिन्कृतेन कर्तव्यं किंचिदस्ति जगन्नये ॥ ९ ॥ अस्यां
प्रसुप्तो भगवानेत्यंगपरिवर्तनं ॥ तस्मादेतां जनाः सर्वे वदन्ति परिवर्तिनीं ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच संशयो

ए.मा.

४२

स्तिमहान्मल्यं श्रूयतां च जनार्दन ॥ कथं सुतोसि देवेश कथं यास्यंगवर्तनं ॥ ११ ॥ किमर्थं देव देवेश बलिर्वद्धस्त्व
 याऽसुरः ॥ संतुष्टाः पृथिवी देवाः किमकुर्वन् जनार्दन ॥ १२ ॥ कोविधिः किं व्रतं चैव चातुर्मास्यमुपास्यतां ॥ त्वयि
 सुप्ते जगन्नाथ किं कुर्वति जनाः प्रभो ॥ १३ ॥ एतद्विस्तरतो ब्रूहि संशयं हर मे प्रभो ॥ श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां
 राजशार्दूल कथां पापहरां परां ॥ १४ ॥ बलिर्वैदानवः पूर्वमासीत्त्रेतायुगे नृप ॥ अपूजयंश्च मां नित्यं मद्भक्तो मत्प
 रायणः ॥ १५ ॥ जपैस्तु विविधैः सूक्तैर्यजते मां स नित्यशः ॥ द्विजानां पूजको नित्यं यज्ञकर्मरुताशयः ॥ १६ ॥ परं
 त्विद्रुतद्वेषी देव लोकमजीजयत् ॥ मद्दत्तमिह लोकं वै जितं तेन महात्मना ॥ १७ ॥ विलोक्य च ततः सर्वे देवाः संहत्य
 मंत्रयन् ॥ सर्वैर्मिलित्वा गंतव्यं देवं विज्ञापितुं प्रभुं ॥ १८ ॥ ततश्च देव ऋषिभिः साकमिन्द्रो गतः प्रभुं ॥ शिरसा लब्धव
 नीं गत्वास्तु तद्ग्रेण सूक्तिभिः ॥ १९ ॥ गुरुणा देवतैः सार्धं बहुधा पूजितो लब्धहं ॥ ततो वामनरूपेण लब्धवतीर्णश्च पंच
 मे ॥ २० ॥ अत्युग्ररूपेण तदा सर्वब्रह्मांडरूपिणा ॥ बालकेन जितः सो वै सत्यमालंब्य तस्थिवान् ॥ २१ ॥ युधि
 ष्ठिर उवाच त्वया वामनरूपेण सोऽसुरश्च जितः कथम् ॥ एतत्कथय देवेश मल्यं भक्ताय विस्तरात् ॥ २२ ॥ श्री
 कृष्ण उवाच मया लीकेन सबलिः प्रार्थितो बटुरूपिणा ॥ पदत्रयमितां भूमिं देहि मे भुवनत्रयं ॥ २३ ॥ दत्तं भव
 तिते राजन्नात्र कार्या विचारणा ॥ इत्युक्तश्च मया राजा दत्तवांस्त्रिपदां भुवं ॥ २४ ॥ संकल्पमात्राद्वदधे देहस्रैर्विक्र

भा.शु.

४३

मःपरं ॥ भूर्लोकैतुक्रतौपादौभुवर्लोकैतुजानुनी ॥ २५ ॥ स्वर्लोकैतुकटिन्यस्यमहर्लोकैतथोदरं ॥ जनलोकेतुह
दयंतपोलोकेचकंठकं ॥ २६ ॥ सत्यलोकेमुखंस्थाप्यउत्तमांगंतथोर्ध्वतः ॥ चंद्रसूर्यग्रहाश्चैवभगणोयोगसंयुतः
॥ २७ ॥ सेंद्राश्चैवतदादेवानागाःशेषादयःपरे ॥ स्तुवंतोवेदसंभूतैःसूक्तैश्चविविधैस्तुमां ॥ २८ ॥ करेगृहीत्वातु
बलिमब्रुवंवचनंतदा ॥ एकेनपूरितापृथ्वीद्वितीयेनत्रिविष्टपं ॥ २९ ॥ तृतीयस्यतुपादस्यस्थानंदेहिममानघ ॥
एवमुक्तेमयासोपिमस्तकंदत्तवान्बलिः ॥ ३० ॥ ततोवैमस्तकेत्येकंपदंन्यस्तंमयातदा ॥ क्षिप्तोरसातलेराजनूदा
नवोममपूजकः ॥ ३१ ॥ विनयावनतंदृष्ट्वाप्रसन्नोस्मिजनार्दनः ॥ बलेवसामिसततंसन्निधौतवमानद ॥ ३२ ॥
इत्यवोचंमहाभागंबलिंवैरोचनितदा ॥ नभस्यशुक्लपक्षेतुपरिवर्तिनिवासरे ॥ ३३ ॥ ममैकातत्रमूर्तिश्चबलिमा
श्रित्यतिष्ठति ॥ द्वितीयाशेषपृष्ठेवैक्षीराब्धौसागरोत्तमे ॥ ३४ ॥ सुप्यतेचलृषीकेशोयावच्चायातिकार्तिकी ॥ ताव
द्भवतितत्पुण्यंसर्वपुण्योत्तमोत्तमं ॥ ३५ ॥ एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्येषाप्रयत्नतः ॥ एकादशीमहापुण्यापवि
त्रापापहारिणी ॥ ३६ ॥ अस्यांप्रसुप्तोभगवानेत्यंगपरिवर्तनं ॥ एतस्यांपूजयेद्देवंत्रैलोक्यस्यपितामहं ॥ ३७ ॥ द
धिदानंप्रकर्तव्यंरौप्यतंदुलसंयुतं ॥ रात्रौजागरणंरुत्वामुक्तोभवतिमानवः ॥ ३८ ॥ एवंयःकुरुतेराजन्नेकादश्या
व्रतंशुभं ॥ सर्वपापहरंचैवभुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ ३९ ॥ सदेवलोकंसंप्राप्यभ्राजतेचंद्रमायथा ॥ शृणुयाच्चैवयो

ए.मा.

४३

मर्त्यः कथां पापहरां परां ॥ ४० ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ४१ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे भाद्रपदशुक्ल
परिवर्तिनीनामैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
अथाश्विनकृष्णैकादशीकथा ॥ युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादेन ममाग्रे मधुसूदन ॥ आश्विने कृष्णपक्षे
तु किन्नामैकादशी भवेत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच आश्विनस्यासिते पक्षे इंदिरानामनामतः ॥ तस्याव्रतप्रभा
वेण महापापं प्रणश्यति ॥ २ ॥ अधो योनिगतानां च पितॄणां गतिदायिनी ॥ शृणुष्व अवहितो राजन् कथां पापहरां
परां ॥ ३ ॥ यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेय फलं लभेत् ॥ पुराकृतयुगे राजा बभूव रिपुसूदनः ॥ ४ ॥ इंद्रसेन इति ख्या
तः पुरीं माहिष्मतीं प्रति ॥ सराज्यं पालयामास धर्मेण यशसा न्वितः ॥ ५ ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वितः ॥
माहिष्मत्यधिपो राजा विष्णुभक्तिपरायणः ॥ ६ ॥ जपन् गोविंदनामानि मुक्तिदानिनराधिपः ॥ कालं नयति वि
धिवदध्यात्मस्य विचिंतकः ॥ ७ ॥ एकस्मिन् दिवसे राज्ञि सुखासीने सदोगते ॥ अवतीर्या गमद्भीमानं बरान्नारदो
मुनिः ॥ ८ ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य प्रत्युत्थाय कृतांजलिः ॥ पूजयित्वा र्घ्यविधिना चासने संन्यवेशयत् ॥ ९ ॥ सुखो
पविष्टः समुनिः प्रत्युवाच नृपोत्तमं ॥ कुशलं तव राजेन्द्र सप्तस्वंगेषु वर्तते ॥ १० ॥ धर्मे मतिर्वर्तते ते विष्णुभक्तिरत
स्तथा ॥ इति वाक्यं तु देवर्षेः श्रुत्वा राजा तमब्रवीत् ॥ ११ ॥ राजोवाच त्वत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठ सर्वत्र कुशलं मम ॥

आ.क.
४४

अद्यक्रतुक्रियाः सर्वाः सफलास्तवदर्शनात् ॥ १२ ॥ प्रसादंकुरुविप्रर्षे ब्रूयागमनकारणं ॥ इति राजोवचः श्रुत्वा
देवर्षिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ नारद उवाच श्रूयतां राजशार्दूलमद्वचो विस्मयप्रदं ॥ ब्रह्मलोकादहंप्राप्तो यम
लोकं नृपोत्तम ॥ १४ ॥ शमनेनार्चितो भक्त्या उपविष्टो वरासने ॥ धर्मशीलः सत्यवांस्तु भास्करिं समुपासते ॥
॥ १५ ॥ बहुपुण्यप्रकर्ता च व्रतवैकल्यदोषतः ॥ सभायां श्राद्धदेवस्य मया दृष्टः पिता तव ॥ १६ ॥ कथितस्तेन संदेश
स्तं निबोध जनेश्वर ॥ इंद्रसेन इति ख्यातो राजा माहिष्मतीप्रभुः ॥ १७ ॥ तस्याग्रे कथय ब्रह्मन् स्थितं मां यमसन्निधौ ॥
केनापि चांतरायेण पूर्वजन्मोद्भवेन वै ॥ १८ ॥ स्वर्गप्रेषय मां पुत्र इंदिरा व्रतदानतः ॥ इत्युक्तो हं समायातः समी
पंतव पार्थिव ॥ १९ ॥ पितुः स्वर्गतये राजन्निंदिरा व्रतमाचर ॥ तेन व्रतप्रभावेण स्वर्गयास्यति ते पिता ॥ २० ॥
राजोवाच कथय स्वप्रसादेन भगवन्निंदिरा व्रतं ॥ विधिना केन कर्तव्यं कस्मिन्पक्षेति थौ तथा ॥ २१ ॥ नारद
उवाच शृणुराजन् हितं वच्मि व्रतस्यास्य विधिं शुभं ॥ आश्विनस्यासिते पक्षे दशमीदिवसे शुभे ॥ २२ ॥ प्रातः
स्नानं प्रकुर्वीत श्रद्धायुक्तेन चेतसा ॥ ततो मध्याह्नसमये स्नानं कृत्वा बहिर्जले ॥ २३ ॥ पितॄणां प्रीतये श्राद्धं कुर्याच्छ्रु
द्धा समन्वितः ॥ एकभुक्तिं ततः कृत्वा रात्रौ भूमौ शयीत च ॥ २४ ॥ प्रभाते विमले जाते प्राप्ते चैकादशीदिने ॥ मुख
प्रक्षालनं कुर्यादंतधावनपूर्वकं ॥ २५ ॥ उपवासस्य नियमं गृहीयाद्भक्तिभावतः ॥ अद्य स्थित्वानिराहारः सर्वभो

ए.मा.

४४

गविवर्जितः ॥ २६ ॥ श्वोभोक्ष्येपुंडरीकाक्षशरणंमेभवाच्युत ॥ इत्येवंनियमंकृत्वामध्याह्नसमयेतथा ॥ २७ ॥
 शालग्रामशिलाग्रेतुश्राद्धं कृत्वायथाविधि ॥ भोजयित्वा द्विजान् शुद्धान् दक्षिणाभिः सुपूजितान् ॥ २८ ॥ पितृशेषं
 समाधाय गवेदद्याद्विचक्षणः ॥ पूजयित्वा लृषीकेशंधूपगंधादिभिस्तथा ॥ २९ ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यात्केशवस्य स
 मीपतः ॥ ततः प्रभातसमये संप्राप्ते द्वादशीदिने ॥ ३० ॥ अर्चयित्वा हरिं भक्त्या भोजयित्वा द्विजान् तथा ॥ बंधुदौहि
 त्रपुत्राद्यैः स्वयं भुंजीत वाग्यतः ॥ ३१ ॥ अनेन विधिनाराजन् कुरुव्रतमतंद्रितः ॥ विष्णुलोकं प्रयास्यंति पितरस्तव
 भूपते ॥ ३२ ॥ इत्युक्तानृपतिराजन्मुनिरंतरधीयत ॥ यथोक्तविधिनाराजाचकारव्रतमुत्तमं ॥ ३३ ॥ अंतःपुरे
 ण सहितः पुत्रभृत्यसमन्वितः ॥ कृतेव्रते तु कौंतेय पुष्पवृष्टिरभूद्विवः ॥ ३४ ॥ तत्पिता गरुडारूढो जगाम हरि मंदिरं ॥
 इंद्रसेनोपिराजर्षिः कृत्वा राज्यमकंटकं ॥ ३५ ॥ राज्ये निवेश्य तनयं जगाम त्रिदिवं स्वयं ॥ इंद्रिराव्रतमाहात्म्यं तवा
 ग्रेकथितं मया ॥ ३६ ॥ पठनाच्छ्रवणाच्चास्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ भुक्ते हनि खिलान् भोगान् विष्णुलोके वसेच्चिरं
 ॥ ३७ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे आश्विनकृष्णौकादशींदिरामाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 अथाश्विनशुक्लैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादेन भगवन्मधुसूदन ॥ इषस्य शुक्लपक्षे तु कि
 न्नामैकादशी भवेत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच शृणुराजेंद्र वक्ष्यामि माहात्म्यं पापनाशनं ॥ शुक्लपक्षे चाश्वयु

आ.शु.

४५

जिभवेदेकादशीतुया ॥ २ ॥ पाशांकुशेतिविख्यातासर्वपापहरापरा ॥ पद्मनाभाभिधानंतुपूजयेत्तत्रमानवः
॥ ३ ॥ सर्वाभीष्टफलप्राप्त्यैस्वर्गमोक्षप्रदं नृणां ॥ तपस्तप्तवानरस्तीव्रचिरं सुनियतेन्द्रियः ॥ ४ ॥ तत्फलं समवाप्नो-
तितं न त्वागरुदध्वजं ॥ कृत्वापि बहुशः पापं नरो मोहसमन्वितः ॥ ५ ॥ नयाति नरकं घोरं न त्वापापहरं हरिं ॥ अथि-
व्यांयानि तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ॥ ६ ॥ तानि सर्वाणि प्राप्नोति विष्णोर्नामानुकीर्तनात् ॥ देवं शार्ङ्गधरं विष्णुं
ये प्रपन्ना जनार्दनं ॥ ७ ॥ न तेषां यमलोकश्च नृणां वै जायते क्वचित् ॥ उपोष्यैकादशीमेकां प्रसंगेनापि मानवाः
॥ ८ ॥ न यांति यातनां यामीं पापं कृत्वा तिदारुणं ॥ वैष्णवः पुरुषो भूत्वा शिवं निंदां करोति यः ॥ ९ ॥ यो निंदे द्वैष्णवं
लोकं स याति नरकं ध्रुवं ॥ अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानि च ॥ १० ॥ एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं
एकादशीसमं पुण्यं किंचिद्भोकेन विद्यते ॥ ११ ॥ नेदृशं पावनं किंचिच्चिषु लोकेषु विद्यते ॥ यादृशं पद्मनाभस्य दिनं
पातकहानिदं ॥ १२ ॥ तावत्पापानि तिष्ठन्ति देहे स्मिन्मनुजाधिप ॥ यावन्नोपोष्यते जंतुः पद्मनाभदिनं शुभं ॥ १३ ॥
व्याजेनापि कृताराजन्नदर्शयति भास्करिं ॥ स्वर्गमोक्षप्रदात्येषा शरीरारोग्यदायिनी ॥ १४ ॥ सुकलत्रप्रदात्ये-
षा धनपुत्रप्रदायिनी ॥ नगंगानगयाराजन्नकाशीनचपुष्करं ॥ १५ ॥ न चापि कौरवं क्षेत्रं पुण्यं भूपहरेर्दिनात् ॥
रात्रौ जागरणं कृत्वा समुपोष्य हरेर्दिनं ॥ १६ ॥ अनायासेन भूपाल प्राप्यते वैष्णवं पदं ॥ दशवैमातृके पक्षे दशरा-

ए.मा.

४५

जेंद्रपैतके ॥ १७ ॥ प्रियायादशपक्षेतुपुरुषानुद्धरेन्नरः ॥ चतुर्भुजादिव्यरूपानागारिकृतकेतनाः ॥ १८ ॥ स्रग्वि
 णःपीतवस्त्राश्चप्रयांतिहरिमंदिरं ॥ बालत्वेयौवनत्वेचवृद्धत्वेचनृपोत्तम ॥ १९ ॥ उपोष्यद्वादशींनूननैतिपापोपि
 दुर्गतिं ॥ पाशांकुशामुपोष्यैवआश्विनस्यासितेतरे ॥ २० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोहरिलोकंसगच्छति ॥ दत्त्वाहेम
 तिलान्भूमिङ्गामन्नमुदकंतथा ॥ २१ ॥ उपानद्वस्त्रछत्रादिनपश्यतियमन्नरः ॥ यस्यपुण्यविहीनानिदिनान्यपगता
 निच ॥ २२ ॥ सलोहकारभस्त्रेवश्वसन्नपिमृतोहिवै ॥ नवंध्यंदिवसंकुर्याद्हरिद्रोपिनृपोत्तम ॥ २३ ॥ समाचरन्यथा
 शक्तिस्नानदानादिकाःक्रियाः ॥ तडागारामसौधानांसत्राणांपुण्यकर्मणां ॥ २४ ॥ कर्तारोनैवपश्यंतिधीरास्तांय
 मयातनां ॥ दीर्घायुषोधनाढ्याश्चकुलीनारोगवर्जिताः ॥ २५ ॥ दृश्यंतेमानवालोकेपुण्यकर्तारिर्दृशाः ॥ किमत्र
 बहुनोक्तेनयांत्यधर्मेणदुर्गतिं ॥ २६ ॥ आरोहंतिदिवंधर्मेर्नात्रकार्याविचारणा ॥ इतितेकथितंराजनूयत्पृष्टोहं
 त्वयानघ ॥ २७ ॥ पाशांकुशायामाहात्म्यंकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तपुराणेआश्वि
 नशुक्लैकादशीपाशांकुशानाम्नीमाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अथकार्तिककृष्णैकादशीकथा ॥ युधिष्ठिरउवाच कथयस्वप्रसादेनममस्नेहाज्जनार्दन ॥ कार्तिकस्यासितेपक्षे
 किन्नामैकादशीभवेत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच श्रूयतांराजशार्दूलकथयामितवाग्रतः ॥ कार्तिकेकृष्णपक्षेतुर

का.क.

४६

मानाग्नीसुशोभना ॥ २ ॥ एकादशीसमाख्यातामहापापहरापरा ॥ अस्याःप्रसंगतोराजन्माहात्म्यं प्रवदामिते
॥ ३ ॥ मुचुकुंदइतिख्यातो बभूव नृपतिः पुरा ॥ देवेन्द्रेण समं यस्य मित्रत्वमभवत्प ॥ ४ ॥ यमेन वरुणेनैव कुबेरेण
समं तथा ॥ विभीषणेन एतस्य सखित्वमभवत्सह ॥ ५ ॥ विष्णुभक्तः सत्यसंधो बभूव नृपतिः सदा ॥ तस्यैवं शासतो
राजनृराज्यं निहतकंटकं ॥ ६ ॥ बभूव दुहितागेहे चंद्रभागासरिद्वरा ॥ शोभनाय च सादत्ता चंद्रसेनसुताय वै ॥ ७ ॥
सकदाचित्समायातः श्वशुरस्य गृहे नृप ॥ एकादशीव्रतमिदं समायातं सुपुण्यदं ॥ ८ ॥ समायाते व्रतदिने चंद्रभागा
त्वचिंतयत् ॥ किं भविष्यति देवेश मम भर्ता पि दुर्बलः ॥ ९ ॥ क्षुधां न सहते सोढुं पिता चैवोग्रशासनः ॥ पटहस्ताब्ज
ते यस्य संप्राप्ते दशमीदिने ॥ १० ॥ न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं हरेर्दिने ॥ श्रुत्वा पटहनिर्घोषं शोभनस्त्वब्रवीत्प्रि
यां ॥ ११ ॥ किं कर्तव्यं मया कांते देहि शिक्षां सुशोभने ॥ कृतेन येन मे सम्यक् जीवितं न विनश्यति ॥ १२ ॥ चंद्रभा
गोवाच मत्पितुर्वैश्वमनि विभो भोक्तव्यं नापि केनचित् ॥ गजैरश्वैस्तथा चोष्टैरन्यैः पशुभिरेव च ॥ १३ ॥ तृणमन्नं त
था वारि न भोक्तव्यं हरेर्दिने ॥ मानवैश्च कुतः कांतं भुज्यते हरिवासरे ॥ १४ ॥ यदित्वं भोक्ष्यसे कांतं ततो गेहात्प्रयास्य
तां ॥ एवं विचार्य मनसा सुदृढं मानसं कुरु ॥ १५ ॥ शोभन उवाच सत्यमेतत्त्वयैवोक्तं करिष्ये हमुपोषणं ॥ देवेन
विहितं यद्वै तत्तथैव भविष्यति ॥ १६ ॥ इति दिष्टे मतिं कृत्वा चकार व्रतमुत्तमं ॥ क्षुत्तृषापीडिततनुः सबभूवातिदुःखि

ए.मा.

४६

तः ॥ १७ ॥ इति चिंतयतस्तस्य आदित्योस्तमगाद्विरिम् ॥ वैष्णवानां नराणां सानिशाहर्षविवर्द्धिनी ॥ १८ ॥ हरिपू
 जारतानां च जागरासक्तचेतसां ॥ बभूव नृपशार्दूलशोभनस्यातिदुःसहा ॥ १९ ॥ रवेरुदयवेलायां शोभनः पंच
 तांगतः ॥ दाहयामास राजा तं राजयोग्यैश्च दारुभिः ॥ २० ॥ चंद्रभागानात्मदेहं ददाह पितृवारिता ॥ कृत्वौर्ध्वदैहि
 कं तस्य तस्थौ जनकवेश्मनि ॥ २१ ॥ शोभनेन नृपश्रेष्ठरमाव्रतप्रभावतः ॥ प्राप्तं देवपुरं रम्यं मंदराचलसानुनि ॥
 ॥ २२ ॥ अनुत्तममनाधृष्यमसंख्येयगुणान्वितं ॥ हेमस्तंभमयैः सौधैरत्नवैदूर्यमंडितैः ॥ २३ ॥ स्फाटिकैर्विविधा
 कारैर्विचित्रैरुपशोभितं ॥ सिंहासनसमारूढः सुश्वेतच्छत्रचामरः ॥ किरीटकुंडलयुतो हारकेयूरभूषितः ॥ २४ ॥
 स्तूयमानश्च गंधर्वैरस्परोगणसेवितः ॥ शोभनः शोभते तत्र देवराट्परो यथा ॥ २५ ॥ सोमशर्मैति विख्यातो मुचु
 कुंदपुरे वसन् ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेन भ्रमन्विप्रो ददर्शितं ॥ २६ ॥ नृपजामातरं ज्ञात्वा तत्समीपं जगाम सः ॥ आसना
 दुत्थितः शीघ्रं नमश्चक्रे द्विजोत्तमं ॥ २७ ॥ चकार कुशलप्रश्नं च श्वशुरस्य नृपस्य च ॥ कांतायाश्चंद्रभागायास्तथैव न
 गरस्य च ॥ २८ ॥ सोमशर्मो वाच कुशलं वर्तते राजन् श्वशुरस्य गृहे तव ॥ चंद्रभागा कुशलिनी सर्वतः कुश
 लं पुरे ॥ २९ ॥ स्ववृत्तं कथ्यतां राजन् आश्चर्यं परमं मम ॥ पुरं विचित्रं रुचिरं न दृष्टं केनचित्कचित् ॥ ३० ॥ एतदा च
 क्ष्वनृपते कुतः प्राप्तमिदं त्वया ॥ शोभन उवाच कार्तिकस्यासिते पक्षे नाम्ना चैकादशी रमा ॥ ३१ ॥ तामुपोष्य

का.रु.

४७

मया प्राप्तं द्विजैन्द्रपुरमधुवं ॥ ध्रुवं भवति येनैव तत्कुरुष्व द्विजोत्तम ॥ ३२ ॥ द्विजैन्द्र उवाच कथमधुवमेतद्विकथं हि
भवति ध्रुवं ॥ तत्त्वं कथय राजैन्द्र तत्करिष्यामि नान्यथा ॥ ३३ ॥ शोभन उवाच मयैतत्कथितं विप्रश्रद्धाहीनं व्रतो
त्तमं ॥ तेनाहमधुवं मन्ये ध्रुवं भवति तच्छृणु ॥ ३४ ॥ मुचुकुन्दस्य दुहिता चन्द्रभागा सुशोभना ॥ तस्यैकथय वृत्तांतं
ध्रुवमेतद्विष्यति ॥ ३५ ॥ तच्छ्रुत्वाथ द्विजवरस्तस्यै सर्वं न्यवेदयत् ॥ श्रुत्वाथ सा द्विजवचो विस्मयोत्फुल्ललोचना
॥ ३६ ॥ प्रत्यक्षमथ वास्वप्नस्त्वयैतत्कथ्यते द्विज ॥ सोमशर्मा उवाच प्रत्यक्षं पुत्रितेकांतो मया दृष्टो महावने ॥ ३७ ॥
देवतुल्यमना धृष्यं दृष्टं तस्य पुरं मया ॥ अध्रुवं तेन तत्प्रोक्तं ध्रुवं भवति तत्कुरु ॥ ३८ ॥ चन्द्रभागो वाच तत्र मां नय
विप्रर्षेपतिदर्शनलालसां ॥ आत्मनो व्रतपुण्येन करिष्यामि पुरं ध्रुवं ॥ ३९ ॥ आवयोर्द्विजसंयोगो यथा भवति तत्कुरु
॥ प्राप्य ते हि महत्पुण्यं कृत्वा योगं वियुक्तयोः ॥ ४० ॥ इति श्रुत्वा सह तया सोमशर्मा जगाम ह ॥ आश्रमं वामदेव
स्य मंदराचलसन्निधौ ॥ ४१ ॥ वामदेवो शृणोत् सर्वं वृत्तांतं कथितं तयोः ॥ अभ्यर्षिचच्चन्द्रभागां वेदमंत्रैरथोज्ज्व
लां ॥ ४२ ॥ ऋषिमंत्रप्रभावेण विष्णुवासरसेवनात् ॥ दिव्यदेहावभूवासौ दिव्यांगतिमवाप ह ॥ ४३ ॥ पत्युः स
मीपमगमत्सहर्षोत्फुल्ललोचना ॥ सहर्षः शोभनोतीव दृष्ट्वा कांतां समागतां ॥ ४४ ॥ समाहूय स्वके वामे पार्श्वे तां सं
न्यवेशयत् ॥ सा चोवाच प्रियं हर्षाच्चन्द्रभागा शुभं वचः ॥ ४५ ॥ शृणु कांतहितं वाक्यं यत्पुण्यं विद्यते मयि ॥ अष्टव

ए.मा.

४७

षाधिकाजातायदाहंपितृवेरमनि ॥ ४६ ॥ मयाततःप्रभृतिचकृतमेकादशीव्रतं ॥ यथोक्तविधिसंयुक्तंश्रद्धायुक्ते
 नचेतसा ॥ ४७ ॥ तेनपुण्यप्रभावेणभविष्यतिपुरंध्रुवं ॥ सर्वकामसमृद्धंचयावदाभूतसंप्लवं ॥ ४८ ॥ एवंसानृ
 पशार्दूलरमतेपतिनासह ॥ दिव्यभोगादिव्यरूपादिव्याभरणभूषिता ॥ ४९ ॥ शोभनोपितयासार्धरमतेदिव्य
 विग्रहः ॥ रमाव्रतप्रभावेणमंदराचलसानुनि ॥ ५० ॥ चिंतामणिसमाख्येषाकामधेनुसमाथवा ॥ रमा
 भिधानानृपतेतवाग्रेकथितामया ॥ ५१ ॥ ईदृशंचव्रतराजनूयेकुर्वन्तिनरोत्तमाः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिनाशंयां
 तिनसंशयः ॥ ५२ ॥ एकादशीव्रतानांचपक्षयोरुभयोरपि ॥ यथाशुक्लातथाकृष्णातिथिभेदंनकारयेत् ॥ ५३ ॥
 सेवितैकादशीनृणांभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ धेनुःकृष्णातथाश्वेताउभयोःसदृशंपयः ॥ ५४ ॥ तथैवतुल्यफलदंस्मृ
 तमेकादशीव्रतं ॥ एकादशीव्रतानांचमाहात्म्यंशृणुयान्नरः ॥ ५५ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ ५६ ॥
 इतिश्रीब्रह्मवैवर्तपुराणेकार्तिककृष्णैकादशीरमानाम्नीमाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥

अथकार्तिकशुक्लैकादशीकथा ब्रह्मोवाच प्रबोधिन्याश्वमाहात्म्यंपापघ्नंपुण्यवर्धनं ॥ मुक्तिप्रदंसुबुद्धीनां
 शृणुष्वमुनिसत्तम ॥ १ ॥ तावद्दर्जतिविप्रेन्द्रगंगाभागीरथीक्षितौ ॥ यावन्नायातिपापघ्नीकार्तिकेहरिबोधिनी
 ॥ २ ॥ तावद्दर्जतितीर्थानिसमुद्रादिसरांसिच ॥ यावत्प्रबोधिनीविष्णोस्तिथिर्नायातिकार्तिकी ॥ ३ ॥ अश्वमेध

का.शु.

४८

सहस्राणिराजसूयशतानिच॥एकेनैवोपवासेनप्रबोधिन्यालभेन्नरः॥४॥ नारदउवाच एकभुक्तेनकिंपुण्यंकिं
पुण्यंनक्तभोजने॥उपवासेनकिंपुण्यंतन्मेब्रूहिपितामह॥५॥ ब्रह्मोवाच एकभुक्तेनजन्मोत्थंनक्तेनद्विज
नुर्भवं॥सप्तजन्मभवंपापमुपवासेननश्यति॥६॥ यदुर्लभंयदप्राप्यत्रैलोक्येनतुगोचरं॥यदप्यप्रार्थितंपुत्रद
दातिहरिबोधिनी॥७॥ मेरुमंदरमात्राणिपापान्युग्राणियानितु॥एकेनैवोपवासेनदहतेपापहारिणी॥८॥
पूर्वजन्मसहस्रैस्तुयदुष्कर्मउपार्जितं॥जागरेणप्रबोधिन्यांदहतेतूलराशिवत्॥९॥ उपवासंप्रबोधिन्यांयःकरो
तिस्वभावतः॥विधिवन्मुनिशार्दूलयथोक्तंलभतेफलं॥१०॥ यथोक्तंसुकृतंयस्तुविधिवत्कुरुतेनरः॥स्वल्पंमु
निवरश्रेष्ठमेरुतुल्यंभवेत्फलं॥११॥ विधिहीनंतुयःकुर्यात्सुकृतंमेरुमात्रकं॥अणुमात्रंनचाप्नोतिफलंधर्मस्य
नारद॥१२॥ संध्याहीनेव्रतभ्रष्टेनास्तिकेहैतुकेशठे॥नैतेषांतिष्ठतेदेहेधर्मशास्त्रविदूषके॥१३॥ परदाररतेमूर्ख
कृतघ्नेवंचकेतथा॥धर्मो नतिष्ठतेदेहेएतेषामपिदेहिनां॥१४॥ ब्राह्मणोवापिशूद्रोवासेवतेपरयोषितं॥ब्राह्मणीं
चविशेषेणचांडालसदृशावुभौ॥१५॥ सभर्तृकांवाविधवांब्राह्मणोब्राह्मणीयदि॥सेवतेमुनिशार्दूलसान्वयो
यातिसंक्षयं॥१६॥ परदाराभिगमनंकुरुतेयोद्विजाधमः॥संततिर्नभवेत्तस्यफलंजन्मार्जितंनहि॥१७॥ गु
रुणासहविप्रैश्चयोहंकारेणवर्तते॥सुकृतान्नश्यतेशीघ्रंधनंनाप्नोतिसंततिं॥१८॥ आचारभ्रष्टदेहानांवृषली

ए.मा.

४८

गामिनांसुत ॥ यस्तुतैःसैव्यमानोपिधर्मस्तेषांपराङ्मुखः ॥ १९ ॥ पापिनस्तेनरालोकेसंगतिंपतितैःसह ॥ येकुर्वं
 तिनृपश्रेष्ठतेगच्छंतियमालयं ॥ २० ॥ धर्मोनष्टोनृणांयेषांस्वागतासनभोजनः ॥ तेषांवैनश्यतेस्वर्गःकीर्तिरायुः
 प्रजासुखं ॥ २१ ॥ साधूनामपमानंतुयेकुर्वंतिनराधमाः ॥ त्रिवर्गफलहीनास्तेदत्तंतेनरकाग्निना ॥ २२ ॥
 कृत्वावमानंसाधूनांयेदृश्यंतिनराधमाः ॥ वारयंतिनयेमूढास्तेपश्यंतिकुलक्षयं ॥ २३ ॥ आचारभ्रष्टदेहस्यहै
 तुकस्यशठस्यच ॥ ददतो जुद्धतोवापिगतिस्तस्यनविद्यते ॥ २४ ॥ तस्मान्नत्वाचरेत्किंचिदशुभंलोकगर्हितम् ॥
 सदाचारवताभाव्यंयथाधर्मोननश्यति ॥ २५ ॥ येध्यायंतिमनोवृत्त्याकरिष्यामःप्रबोधिनीं ॥ तेषांविलीयते
 पापंपूर्वजन्मशतोद्भवं ॥ २६ ॥ समतीतंभविष्यंचवर्तमानंकुलायुतं ॥ विष्णुलोकंनयत्याशुप्रबोधिण्यां
 तुजागरे ॥ २७ ॥ वसंतिपितरोल्लृष्टाविष्णुलोकेत्यलंकृताः ॥ विमुक्तानारकैर्दुःखैःपूर्वकर्मसमुद्भवैः ॥ २८ ॥
 कृत्वातुपातकंधोरंब्रह्महत्यादिकंनरः ॥ कृत्वातुजागरंविष्णोर्धौतपापोभवेन्मुने ॥ २९ ॥ दुष्प्राप्यंयत्फलंविप्रैरश्व
 मेधादिभिर्मखैः ॥ प्राप्यतेतत्सुखेनैवप्रबोधिण्यांतुजागरे ॥ ३० ॥ आपुत्यसर्वतीर्थेषुदत्वागाःकांचनंमहीं ॥ न
 तत्फलमवाप्नोति यत्कृत्वाजागरंहरेः ॥ ३१ ॥ जातःसएवसुकृतीकुलंतेनैवपावितं ॥ कार्तिकेमुनिशार्दूलकृताये
 नप्रबोधिनी ॥ ३२ ॥ यथाध्रुवंनृणांमृत्युर्धननाशस्तथाध्रुवं ॥ इतिज्ञात्वामुनिश्रेष्ठकर्तव्यंवैष्णवंदिनं ॥ ३३ ॥ या

का.शु.

४९

निकानिचतीर्थानि त्रैलोक्ये संभवन्ति च ॥ तानितस्य गृहे सम्यक् कृत्यः करोति प्रबोधिनीं ॥ ३४ ॥ सर्वकृत्यं परित्यज्य
तत्स्यर्थं चक्रपाणिनः ॥ उपोष्यैकादशीं रम्यां कार्तिके हरिबोधिनीं ॥ ३५ ॥ स ज्ञानी स च योगी च स तपस्वी जितेन्द्रियः ॥
भोगो मोक्षश्च तस्यास्तित्युपास्ते हरिबोधिनीं ॥ ३६ ॥ विष्णुप्रियतराल्येषा धर्मसारस्य दायिनी ॥ सकृदेनामुपोष्यैव
मुक्तिभाक् भवेन्नरः ॥ ३७ ॥ प्रबोधिनीमुपोषित्वानगर्भं विशते नरः ॥ सर्वधर्मान् परित्यज्य तस्मात्कुर्वीत नारद
॥ ३८ ॥ कर्मणामनसा वाचा पापं यत्समुपाजितं ॥ तत्क्षालयति गोविन्दः प्रबोधिनीं तु जागरे ॥ ३९ ॥ स्नानं दानं
जपो होमः समुद्दिश्य जनार्दनं ॥ नरैर्यत्क्रियते वत्स प्रबोधिनीं तदक्षयं ॥ ४० ॥ ये च यन्ति नरास्तस्यां भक्त्या देवं च
माधवं ॥ समुपोष्य प्रमुच्यन्ते पापैस्तेशतजन्मजैः ॥ ४१ ॥ महाव्रतमिदं पुत्रमहापापौघनाशनं ॥ प्रबोधवासरं वि
ष्णोर्विधिवत्समुपोषयेत् ॥ ४२ ॥ व्रतेनानेन देवेशं परितोष्य जनार्दनं ॥ विराजयन्दिशः सर्वाः प्रयाति भवनं हरेः
॥ ४३ ॥ कर्तव्यैषा प्रयत्नेन नरैः कांतिमभीप्सुभिः ॥ द्वादशी द्विपदां श्रेष्ठकार्तिके तु प्रबोधिनी ॥ ४४ ॥ बाल्ये यच्चाजि
तं वत्स यौवने वार्धके तथा ॥ शतजन्मकृतं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ ४५ ॥ शुष्कमार्द्रमुनिश्रेष्ठस्वगुह्यमपि नारद ॥
तत्क्षालयति गोविन्दो ह्यस्यामभ्यर्च्य भक्तितः ॥ ४६ ॥ धनधान्यवहा पुण्या सर्वपापहरा परा ॥ तामुपोष्य हरेर्भ
क्त्या दुर्लभं न भवेत्कचित् ॥ ४७ ॥ चंद्रसूर्योपरागे च यत्फलं परिकीर्तितं ॥ तत्सहस्रगुणं प्रोक्तं प्रबोधिनीं तु जागरे

ए.मा.

४९

॥ ४८ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःस्वाध्यायोभ्यर्चनंहरेः ॥ तत्सर्वंकोटिगुणितंप्रबोधिन्यांतुयत्कृतं ॥ ४९ ॥ जन्मप्रभृति
 यत्पुण्यंनरेणाभ्यर्जितंभवेत् ॥ वृथाभवतितत्सर्वमकृत्वाकार्तिकव्रतं ॥ ५० ॥ अकृतवानियमंविष्णोःकार्तिकंयः
 क्षिपेन्नरः ॥ जन्मार्जितस्यपुण्यस्यफलंनाप्नोतिनारद ॥ ५१ ॥ तस्मात्त्वयाप्रयत्नेनदेवदेवोजनार्दनः ॥ उपासनी
 योविप्रेन्द्रसर्वकामफलप्रदः ॥ ५२ ॥ परान्नवर्जयेद्यस्तुकार्तिकेविष्णुतत्परः ॥ परान्नवर्जनाद्वत्सचांद्रायणफलंलभे
 त् ॥ ५३ ॥ नित्यंशास्त्रविनोदेनकार्तिकंयःक्षिपेन्नरः ॥ निर्दहेत्सर्वपापानियज्ञायुतफलंलभेत् ॥ ५४ ॥ नतथातु
 ष्यतेयज्ञैर्नदानैर्वागजादिभिः ॥ यथाशास्त्रकथालापैःकार्तिकेमधुसूदनः ॥ ५५ ॥ येकुर्वंतिकथांविष्णोर्येशृण्वं
 तिसमाहिताः ॥ श्लोकार्धंश्लोकमेकंवाकार्तिकेगोशतंफलं ॥ ५६ ॥ सर्वधर्मान्परित्यजकार्तिकेकेशवाग्र
 तः ॥ शास्त्रावधारणंकार्येश्रोतव्यंचमहामुने ॥ ५७ ॥ श्रेयसांलोभबुद्ध्यावायःकरोतिहरेःकथां ॥ कार्तिकेमु
 निशार्दूलकुलानांतारयेच्छतं ॥ ५८ ॥ नियमेननरोयस्तुशृणुतेवैष्णवींकथां ॥ कार्तिकेतुविशेषेणगोसहस्र
 फलंलभेत् ॥ ५९ ॥ प्रबोधवासरेविष्णोःकुरुतेयोहरेःकथां ॥ सप्तद्वीपवतीदानेतत्फलंलभतेमुने ॥ ६० ॥ श्रु
 त्वाविष्णुकथांदिव्यांयेर्चयंतिकथाविदं ॥ स्वशक्त्यामुनिशार्दूलतेषांलोकाःसनातनाः ॥ ६१ ॥ ब्रह्मणोवचनं
 श्रुत्वानारदःपुनरब्रवीत् ॥ नारदउवाच विधानंब्रूहिमेस्वामिन्नेकादश्याःसुरोत्तम ॥ ६२ ॥ चीर्णेनयेनभगव

का.शु.

५०

न्यादृशंफलमाप्नुयात् ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तचोत्थायत्येकादश्यां द्विजो
त्तम ॥ स्नानंचैवप्रकर्तव्यंदंतधावनपूर्वकं ॥ ६४ ॥ नद्यांतडागेकूपेवावाप्यांगेहेतथैवच ॥ केशवश्चैवसंपूज्यःकथा
याःश्रवणंतथा ॥ ६५ ॥ नियमार्थेमहाभागइमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाहनिपरेत्यहं ॥ ६६ ॥
भोक्ष्यामिपुंडरीकाक्षशरणंमेभवाच्युत ॥ अमुंमंत्रंसमुच्चार्यदेवदेवस्यचक्रिणः ॥ ६७ ॥ भक्तिभावेनतुष्टात्माद्यु
पवासंसमर्पयेत् ॥ रात्रौजागरणंकुर्याद्देवदेवस्यसन्निधौ ॥ ६८ ॥ गीतंनृत्यंचवाद्यंचतथाकृष्णकथांमुने ॥ यःकरो
तिसपुण्यात्मात्रैलोक्योपरिसंस्थितः ॥ ६९ ॥ बहुपुण्यैर्बहुफलैःकर्पूरागुरुकुंकुमैः ॥ हरेःपूजाविधातव्याकार्ति
क्यांबोधवासरे ॥ ७० ॥ वित्तशाठ्यंनकर्तव्यंसंप्राप्तेहरिवासरे ॥ यस्मात्पुण्यमसंख्यातंप्राप्यतेमुनिसत्तम
॥ ७१ ॥ फलैर्नानाविधैर्दिव्यैःप्रबोधिन्त्यांतुजागरे ॥ शंखेतोयंसमादायत्यर्घोदेयोजनार्दने ॥ ७२ ॥ य
त्फलंसर्वतीर्थेषुसर्वदानेषुयत्फलं ॥ तत्फलंकोटिगुणितंदत्त्वार्घ्यबोधवासरे ॥ ७३ ॥ अगस्तिकुसुमैर्देवंपूज
येद्योजनार्दनं ॥ देवेन्द्रोपिमुनिश्रेष्ठकरोतिकरसंपुटं ॥ ७४ ॥ नतत्करोतिविप्रेन्द्रतपसातोषितोहरिः ॥ यत्क
रोतिलक्ष्मीकेशोमुनिपुष्पैरलंकृतः ॥ ७५ ॥ बिल्वपत्रैश्चयेकृष्णंकार्तिकेकलिवर्द्धन ॥ पूजयन्तिमहाभक्त्यामु
क्तिस्तेषांमयोदिता ॥ ७६ ॥ तुलसीदलपुष्पैश्चपूजयन्तिजनार्दनं ॥ कार्तिकेसकलंवत्सपापंजन्मायुतंदहेत्

ए.मा.

५०

॥ ७७ ॥ दृष्टास्पृष्टाथवाध्याताकीर्तितानमितास्तुता ॥ रोपितासिंचितानित्यंपूजितातुलसीशुभा ॥ ७८ ॥
 नवधातुलसीभक्तियेकुर्वन्तिदिनेदिने ॥ युगकोटिसहस्राणितेवसन्तिहरेर्गृहे ॥ ७९ ॥ रोपितातुलसीयावत्कुरुते
 मूलविस्तरं ॥ तावद्युगसहस्राणितनोतिसुकृतंमुने ॥ ८० ॥ यावच्छाखाप्रशाखाभिर्बीजपुष्पदलैर्मुने ॥ रोपिता
 तुलसीपुंभिर्वर्ततेवसुधातले ॥ ८१ ॥ कुलेतेषांतुयेजातायेभविष्यंतियेगताः ॥ आकल्पयुगसाहस्रंतेषांवासोहरे
 र्गृहे ॥ ८२ ॥ कदंबकुसुमैर्देवंयेर्चयन्तिजनार्दनं ॥ तेषांयमालयोनैवप्रसादाच्चक्रपाणिनः ॥ ८३ ॥ दृष्ट्वाक
 दंबकुसुमंप्रीतोभवतिकेशवः ॥ किंपुनःपूजितोविप्रसर्वकामप्रदोहरिः ॥ ८४ ॥ यःपुनःपाटलापुष्पैर्वसन्तेगरुडध्व
 जं ॥ अर्चयेत्परयाभक्त्यामुक्तिभागीभवेद्विसः ॥ ८५ ॥ बकुलाशोककुसुमैर्येर्चयन्तिजगत्पतिं ॥ विशोकास्तेभ
 विष्यंतियावच्चंद्रोदिवाकरः ॥ ८६ ॥ येर्चयन्तिजगन्नाथंकरवीरैःसितासितैः ॥ चतुर्युगानिविप्रेन्दप्रीतोभवतिकेश
 वः ॥ ८७ ॥ मंजरींसहकारस्यकेशवोपरियेनराः ॥ यच्छ्रुतितेमहाभागागोकोटिफलभागिनः ॥ ८८ ॥ दूर्वाकुरैर्हरे
 र्यस्तुपूजांकालेप्रयच्छति ॥ पूजाफलंशतगुणंसम्यगाप्नोतिमानवः ॥ ८९ ॥ शमीपत्रैस्तुयेदेवंपूजयन्तिसुखप्रदं ॥
 यममार्गोमहाघोरोनिस्तीर्णस्तैस्तुनारद ॥ ९० ॥ वर्षाकालेतुदेवेशंकुसुमैश्चंपकोद्भवैः ॥ येर्चयन्तिनतेमर्त्याःसंस
 रेयुःपुनर्भवे ॥ ९१ ॥ कुंभीपुष्पंतुविप्रर्षयेयच्छ्रुतिजनार्दने ॥ सुवर्णपलमात्रंतेलभन्तेवैफलंमुने ॥ ९२ ॥ सुवर्णके

का.शु.

५९

तकीपुष्पं यो ददाति जनार्दने ॥ कोटिजन्मा जितं पापं दहते गरुडध्वजः ॥ ९३ ॥ कुंकुमारुणवर्णांच गंधाढ्यांशतप
त्रिकाम् ॥ यो ददाति जगन्नाथे श्वेतद्वीपालये वसेत् ॥ ९४ ॥ एवं संपूज्य रात्रौ च केशवं भुक्तिमुक्तिदं ॥ प्रातरुत्था
य च ब्रह्मन् गत्वा तु सजलानदीं ॥ ९५ ॥ तत्र स्नात्वा जपित्वा च कृत्वा पूर्वाह्निकाः क्रियाः ॥ गृहे गत्वा च संपूज्यः केशवो
विधिवन्नरैः ॥ ९६ ॥ व्रतस्य पूरणार्थाय ब्राह्मणान् भोजयेत् सुधीः ॥ क्षमापयेच्च शिरसा भक्तियुक्तेन चेतसा ॥ ९७ ॥
गुरुपूजा ततः कार्या भोजनाच्छादनादिभिः ॥ दक्षिणा गौश्च दातव्या तुष्ट्यर्थं चक्रपाणिनः ॥ ९८ ॥ भूयसी चैव संदे
या ब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः ॥ नियमश्चैव संत्याज्यो ब्राह्मणाग्रे प्रयत्नतः ॥ ९९ ॥ कथयित्वा द्विजेभ्यस्तद्व्याच्छक्त्या च
दक्षिणां ॥ नक्तभोजीनरो राजन् ब्राह्मणान् भोजयेच्छुभान् ॥ १०० ॥ अयाचिते बलीवर्दे सहिरण्यं प्रदापयेत् ॥
अमांसाशीनरो यस्तु प्रददेद्गांसदक्षिणां ॥ १ ॥ धात्री स्नायीनरो दद्याद्दधिमाक्षिकमेव च ॥ फलानां नियमे राजन्
फलदानं समाचरेत् ॥ २ ॥ तैलस्थाने घृतं देयं घृतस्थाने पयः स्मृतं ॥ धान्यानां नियमे राजन् दीयं तेशालितंदुलाः ॥
॥ ३ ॥ दद्याद्भूशयने शय्यांसतूलांसपरिच्छदां ॥ पत्रभोजीनरो राजन् भाजनं घृतसंयुतं ॥ ४ ॥ मौने घंटां तिलांश्चै
व सहिरण्यं प्रदापयेत् ॥ दंपत्योर्भोजनं देयं निःस्नेहं सर्पिंसात्कृतं ॥ ५ ॥ धारणे च स्वकेशानामादर्शं दापयेद्बुधः ॥ उपा
नहौ प्रदातव्या वुपानत्परिवर्जनात् ॥ ६ ॥ लवणस्य च संत्यागे शर्करां च प्रदापयेत् ॥ नित्यं दीपप्रदो यस्तु विष्णोर्वा

ए.मा.

५९

विबुधालये ॥ ७ ॥ सदीपं सघृतं ताम्रं कांचनीवर्तिकायुतं ॥ प्रदद्याद्विष्णुभक्ताय संपूर्णव्रतहेतवे ॥ ८ ॥ एकांतरोप
 वासे तु कुंभानष्टौ प्रदापयेत् ॥ सवस्त्रान्कांचनोपेतान्सर्वान्सालंकृतान् शुभान् ॥ ९ ॥ सर्वेषामप्यलाभेतु यथो
 क्तकरणं विना ॥ द्विजवाक्यं स्मृतं राजन्संपूर्णव्रतसिद्धिदं ॥ ११० ॥ नत्वा विसर्जयेद्विप्रान् ततो भुंजीत च स्वयं ॥
 यत्त्यक्तं चतुरो मासान्समाप्तिं तस्य चाचरेत् ॥ ११ ॥ एवं य आचरेत्पार्थ सो नंत फलमाप्नुयात् ॥ अवसाने तुरा
 जेंद्रवासुदेवपुरं वजेत् ॥ १२ ॥ यश्चाविघ्नं समाप्यैव चातुर्मास्यव्रतं नृप ॥ स भवेत्कृतकृत्यस्तु न पुनर्मानुषो भवेत्
 ॥ १३ ॥ एतत्कृत्वामहीपालपरिपूर्णं व्रतं भवेत् ॥ व्रतवैकल्यमासाद्य त्थं धः कुष्ठी प्रजायते ॥ १४ ॥ एतत्ते सर्वमा
 ख्यातं यत्पृष्टो ह मिह त्वया ॥ पठनाच्छ्रवणाद्वापि लभेद्भोदानं जंफलं ॥ ११५ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे कार्तिकशुक्ल
 कादशीप्रबोधिनीमाहात्म्यं संपूर्णं ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अथाधिकशुक्लैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच मलिम्लुचस्य मासस्य कावा एकादशी भवेत् ॥ किं नाम कोविधि
 स्तस्याः कथयस्व जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच मम मासस्य या पुण्या प्रोक्तानाम्ना च पद्मिनी ॥ सोपोषिता प्रयत्ने
 न पद्मनाभपुरं नयेत् ॥ २ ॥ मम मासे महापुण्या कीर्तिता कल्मषापहा ॥ तस्याः फलं कथयितुं न शक्तश्चतुराननः ॥ ३ ॥
 नारदाय पुरा प्रोक्तं विधिना व्रतमुत्तमं ॥ पद्मिन्याः पापराशिघ्नं भुक्तिमुक्तिफलप्रदं ॥ ४ ॥ श्रुत्वा वाक्यं मुरारेस्तु प्रो

अ.शु.

५२

वाचातिमुदान्वितः॥ युधिष्ठिरो जगन्नाथं विधिं प्रच्छधर्मवित् ॥ ५ ॥ श्रुत्वा राज्ञस्तु वचनं प्रीत्युत्फुल्लं बुजक्षणः॥
श्रीकृष्ण उवाच शृणुराज न प्रवक्ष्यामि मुनीनामप्यगोचरं ॥ ६ ॥ दशमी दिवसे प्राप्ते व्रतारं भो विधीयते ॥ कांस्यं मां
संमसूराश्च चणकाः कोद्रवास्तथा ॥ ७ ॥ शाकं मधुपरान्नं च दशम्यां दशवर्जयेत् ॥ हविष्यान्नं च भुंजीत अक्षारलवणं
तथा ॥ ८ ॥ भूमि शायी ब्रह्मचारी भवेच्च दशमी दिने ॥ एकादशी दिने प्राप्ते प्रातरुत्थाय सादरं ॥ ९ ॥ विधाय च मलोत्सर्गं
न कुर्याद्विधौ धावनं ॥ गंडूषान् द्वादशान् कृत्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ १० ॥ सूर्योदये शुभे तीर्थे स्नानार्थं प्रव्रजेत् सुधीः ॥
गोमयं मृत्तिकां गृह्य तिलान्दधानं शुचिस्थलात् ॥ ११ ॥ चूर्णैरामलकीभूतैर्विधिना स्नानमाचरेत् ॥ उद्धृतासिव
राहेण कृष्णेन शतबाहुना ॥ १२ ॥ मृत्तिके ब्रह्मदत्तासिकाश्वपेनाभिर्मंत्रिता ॥ त्वं मे कुरु पवित्रांगं लग्नाने त्रे शिरो
रुहे ॥ १३ ॥ हरिपूजनयोग्यं मां मृत्तिके कुरु ते नमः ॥ सर्वौषधिसमुत्पन्नं गवोदरमधिष्ठितं ॥ १४ ॥ पवित्रकरणं भू
मेर्मां पावयतु गोमयं ॥ ब्रह्मष्ठीवनसंभूता धात्री भुवनपावनी ॥ १५ ॥ संस्पृष्टा पावयांगं मे निर्मलं कुरु ते नमः ॥
देवदेव जगन्नाथ शंखचक्रगदाधर ॥ १६ ॥ देहिविष्णो ममानुज्ञां तव तीर्थावगाहने ॥ वारुणांश्च जपेन्मंत्रान् स्ना
नं कुर्याद्विधानतः ॥ १७ ॥ गंगादितीर्थं संस्मृत्य यत्र कुत्र जलाशये ॥ पश्चात्संमार्जयेद्वात्र विधिनानृपसत्तम ॥
॥ १८ ॥ मुखे पृष्ठे च हृदये बाह्वोः शिरसि चाप्यधः ॥ परिधाय सुखं वासो शुक्लं शुचित्यखंडितं ॥ ततः कुर्याद्वरेः पृ

ए.मा.

५२

जांमहापापंविनश्यति ॥ १९ ॥ संध्यामुपास्यविधिनातर्पयित्वापितृनुसुरान् ॥ हरैर्मंदिरमागम्यपूजयेत्कम
 लापति ॥ २० ॥ स्वर्णमाषकृतं देवं राधिकासहितं हरिं ॥ पार्वत्या सहितं देवं पूजयेद्विधिपूर्वकं ॥ २१ ॥ कुं
 भोपरिन्यसेद्देवं ताम्रपात्रेथ मृन्मये ॥ दिव्यवस्त्रसमायुक्ते दिव्यगंधानुवासिते ॥ २२ ॥ तस्योपरिन्यसेत्पात्रं
 ताम्ररौप्यं हिरण्यमयं ॥ तस्मिन्संस्थापयेद्देवं विधना पूजयेत्ततः ॥ २३ ॥ संस्त्राप्यसलिलैः श्रेष्ठैर्गंधधूपादि
 वासितैः ॥ चंदनागुरुकर्पूरैः पूजयेद्देवमीश्वरं ॥ २४ ॥ नानाकुसुमकस्तूरीकुंकुमेन सितांबुजैः ॥ तत्काल
 जातैः कुसुमैः पूजयेत्परमेश्वरं ॥ २५ ॥ नैवेद्यैर्विविधैः शक्त्या तथा नीराजनादिभिः ॥ धूपैर्दीपैः सकर्पूरैः पूजयेत्के
 शवं शिवं ॥ २६ ॥ नृत्यंगीतं तदग्रे तु कुर्याद्भक्तिपुरःसरं ॥ नालपेत्पतितान् पापान् तस्मिन् न हनिनस्पृशेत् ॥ २७ ॥ ना
 नृतं हिवदेद्वाक्यं सत्यपूतं वचो वदेत् ॥ रजस्वलां न पश्येत्तन्निन्देद्ब्राह्मणं गुरुं ॥ २८ ॥ पुराणं पुरतो विष्णोः शृणुयात्सह
 वैष्णवैः ॥ निर्जला सा प्रकर्तव्या या च शुक्ले मलिम्लुचे ॥ २९ ॥ जलपानेन वा कुर्याद्दुग्धाहारेण नान्यथा ॥ रात्रौ
 जागरणं कुर्याद्भीतवादिन्न संयुतं ॥ ३० ॥ प्रथमे प्रहरे पूजानारिकेलार्घ्यमुत्तमं ॥ द्वितीये श्रीफलैश्चैव तृतीये बीज
 पूरकैः ॥ ३१ ॥ चतुर्थे पूजयेत्पूगैर्नारिगैश्च विशेषतः ॥ प्रथमे प्रहरे पुण्यमग्निष्टोमस्य जायते ॥ ३२ ॥ द्वितीये वाज
 पेयस्य तृतीये हयमेधजं ॥ चतुर्थे राजसूयस्य जाग्रतो जायते फलं ॥ ३३ ॥ नातः परतरं पुण्यं नातः परतरा मखाः ॥

अ.शु.

५३

नातः परतराविद्यानातः परतरंतपः ॥ ३४ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ॥ तत्स्नातानि च दृष्टानि
येनाकारिहरेर्व्रतं ॥ ३५ ॥ एवं जागरणं कुर्याद्यावत्सूर्योदयो भवेत् ॥ सूर्योदये शुभे तीर्थे गत्वा स्नानं समाचरेत्
॥ ३६ ॥ स्नात्वैवागत्य भवने पूजयेद्देवमीश्वरं ॥ पूर्वोदितेन विधिना भोजयेद्ब्राह्मणान् शुभान् ॥ ३७ ॥ कुंभादिकं
च यत्सर्वं प्रतिमां केशवस्य च ॥ पूजयित्वा विधानेन ब्राह्मणाय समर्पयेत् ॥ ३८ ॥ एवं विधं व्रतं यो वै कुरुते भुवि मा
नवः ॥ सफलं जायते तस्य व्रतं मुक्तिफलप्रदं ॥ ३९ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पृष्टो हं त्वयानृतप ॥ मलिम्लुचस्य मा
सस्य शुक्लाया विधिमुत्तमं ॥ ४० ॥ पद्मिन्याः प्रीतियुक्तो यः कुरुते व्रतमुत्तमं ॥ व्रतानितेन चीर्णानि सर्वाणि नृप नंद
न ॥ ४१ ॥ कृष्णायामलमासस्य विधिस्तस्यापि तादृशः ॥ परमासा तु विज्ञेया सर्वपापक्षयं करी ॥ ४२ ॥ अत्र ते क
थयिष्यामि कथामेकां मनोरमां ॥ नारदाय पुलस्त्येन विस्तरेण निवेदितां ॥ ४३ ॥ कार्तवीर्येण कारायां निक्षिप्तं वी
क्ष्य रावणं ॥ विमोचितः पुलस्त्येन याचयित्वा महीपतिं ॥ ४४ ॥ तदा श्रुत्वा नारदो दिव्यदर्शनः ॥ पप्रच्छ च
यथा भक्त्या पुलस्त्यं मुनिपुंगवं ॥ ४५ ॥ दशाननेन विजिताः सर्वे देवाः सवासवाः ॥ कार्तवीर्येण विजितः कथं रण
विशारदः ॥ ४६ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा पुलस्त्यो मुनिरब्रवीत् ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि कार्तवीर्यसमुद्भवं ॥ ४७ ॥
पुरा त्रेतायुगे राजन् माहिष्मत्यां महत्तरः ॥ हैहयानां कुले जातः कृतवीर्यो महीपतिः ॥ ४८ ॥ सहस्रं प्रमदास्तस्य

ए.मा.

५३

नृपस्यप्राणवल्लभाः ॥ नतासांतनयंकंचिल्लेभेराज्यधुरंधरं ॥ ४९ ॥ यजन्देवान्पितॄन्सिद्धान्प्रचिकित्सान्मह
त्तरान् ॥ तेषांवाक्याद्भ्रतंकुर्वन्नलब्धस्तनयस्तदा ॥ ५० ॥ सुतंविनातदाराज्यंनसुखायमहीपतेः ॥ क्षुधितस्यय
थाभोगानभवंतिसुखप्रदाः ॥ ५१ ॥ विचार्यचित्तेनृपतिस्तपस्तप्तुमनोदधे ॥ तपसैवसदासिद्धिर्जायतेमनसेप्सि
ता ॥ ५२ ॥ इत्युक्त्वासौसभार्यश्चचीरवासाजटाधरः ॥ तपस्तप्तुंगतःसद्योगृहेन्यस्यसुमंत्रिणं ॥ ५३ ॥ निर्गतंनृप
तिंवीक्ष्यपद्मिनीप्रमदोत्तमा ॥ हरिश्चंद्रस्यतनयाइक्ष्वाकुकुलसंभवा ॥ ५४ ॥ पतिव्रताप्रियंदृष्ट्वातपस्तप्तुंकृतोद्यमं ॥
भूषणानिपरित्यज्यचीरमेकंसमाश्रयत् ॥ ५५ ॥ जगामपतिनासार्धपर्वतेगंधमादने ॥ गत्वातत्रतपस्तेपेवर्षा
णामयुतंनृपः ॥ ५६ ॥ नलेभेतनयंराज्येध्यायन्देवंगदाधरं ॥ अस्थिस्रायुमयंकान्तंदृष्ट्वासाप्रमदोत्तमा ॥ ५७ ॥
अनुसूयांमहासाध्वींप्रच्छविनयान्विता ॥ भर्तुःप्रतपतःसाध्विवर्षाणामयुतंगतं ॥ ५८ ॥ तथापिनप्रसन्नोभू
ल्लेशवःकष्टनाशनः ॥ व्रतंमममहाभागेकथयस्वयथातथम् ॥ ५९ ॥ येनप्रसन्नोभगवान्ममभक्त्याप्रजायते ॥
येनमेजायतेपुत्रश्चक्रवर्तीमहत्तरः ॥ ६० ॥ श्रुत्वातस्यास्तुवचनंपतिव्रतपरायणा ॥ यंप्रव्रजंतंनृपतिंस्वयंप्रव्रा
जदीक्षितं ॥ ६१ ॥ तदाप्रोवाचसंतुष्टापद्मिनीपद्मलोचनाम् ॥ स्नात्वामलिम्लुचेसुश्रुमासद्वादशसंमितं ॥ ६२ ॥
द्वात्रिंशद्दिनैश्चभवतिमासःपूर्णःशुभानने ॥ तन्मध्येद्वादशीयुग्मंपद्मिनीपरमातथा ॥ ६३ ॥ उपोष्यतत्प्रकर्तव्यं

अ.शु.

५४

विधिनाजागरैःसमं ॥ शीघ्रंप्रसन्नोभगवान्भविष्यतिसुखप्रदः ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वाकथयत्सर्वमयापूर्वोदितंनृप ॥
विधिं व्रतस्य विधिवत्प्रसन्नाकर्दमांगजा ॥ ६५ ॥ श्रुत्वा व्रतविधिं सर्वं यथोक्तमनुसूयया ॥ चक्रे राज्ञी च तत्सर्वं
पुत्रप्राप्तिमभीप्सती ॥ ६६ ॥ एकादश्यां निराहारा सदा जाता च निर्जला ॥ जागरेण युतारात्रौ गीतनृत्यसमन्विता
॥ ६७ ॥ पूर्णव्रते च वै शीघ्रंप्रसन्नः केशवः स्वयं ॥ बभाषे गरुडारूढो वरं वरय शोभने ॥ ६८ ॥ श्रुत्वा वाक्यं जगद्धातुः
स्तुत्वा प्रीत्या शुचिस्मिता ॥ यया चेद्यवरं ब्रूहि मम भर्तुर्महत्तरं ॥ ६९ ॥ पद्मिन्यास्तद्वचः श्रुत्वा कृष्णः प्रीतः प्रियंवदां ॥
त्वया हंतोषितो भद्रे प्रत्युवाच जनार्दनः ॥ ७० ॥ मलिम्लुचश्च मासोसौ नान्यो मे प्रीतिदायकः ॥ तन्मध्ये कादशी
रम्या मम प्रीतिविवर्धना ॥ ७१ ॥ सा त्वयोपोषिता सुश्रुयथोक्तविधिना शुभे ॥ तेन त्वया प्रसन्नो हं कृतोस्मि सुभ
गानने ॥ ७२ ॥ तव भर्तुः प्रदास्यामि वरं यन्मनसेप्सितं ॥ इत्युक्त्वा नृपतिं प्राह विष्णुर्विश्वार्तिनाशनः ॥ ७३ ॥ वरं
वरय राजेंद्र यत्ते मनसि कांक्षितं ॥ संतोषितो हं प्रियया तव सिद्धिचिकीर्षया ॥ ७४ ॥ श्रुत्वा तद्वचनं विष्णोः प्रसन्नो
नृपसत्तमः ॥ वब्रू सुतं महाबाहुं सर्वलोकनमस्कृतं ॥ ७५ ॥ न देवैर्मानुषैर्ना गैर्देत्यदानवराक्षसैः ॥ जेतुं शक्यो जग
न्नाथ विना त्वां मधुसूदन ॥ ७६ ॥ इत्युक्तो बाढमित्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ नृपोऽपि सुप्रसन्नात्मा तृष्टः पुष्टः प्रियं
युतः ॥ ७७ ॥ समायात्स्वपुरं रम्यं नरनारी मनोरमं ॥ स पद्मिन्यां सुतं लेभे कार्तवीर्यं महाबलं ॥ ७८ ॥ न तेन सदृशः

ए.मा.

५४

कश्चिन्निपुलोकेषु मानवः ॥ तस्मात्पराजितः संख्ये रावणो दशकंधरः ॥ ७९ ॥ न तं जेतुं समर्थोऽस्ति त्रिपुलोकेषु कश्च
 न ॥ विना नारायणं देवं चक्रपाणिं गदाधरं ॥ ८० ॥ न त्वया विस्मयः कार्यो रावणस्य पराजये ॥ मलिम्लुचप्रसादेन
 पद्मिन्याश्चाप्युपोषणात् ॥ ८१ ॥ दत्तो देवाधिदेवेन कार्तवीर्यो महाबलः ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ विप्रः प्रसन्नेनांतरात्म
 ना ॥ ८२ ॥ श्रीकृष्ण उवाच एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पृष्टो हं त्वयानघ ॥ मलिम्लुचस्य मासस्य शुक्लायाः संभवो महान्
 ॥ ८३ ॥ ये करिष्यंति मनुजास्ते यास्यंति हरेः पदं ॥ त्वमेवं कुरु राजेंद्र यदि चेष्टमभीप्ससि ॥ ८४ ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा
 धर्मराजो तिहर्षितः ॥ चक्रे ब्रतं विधानेन बंधुभिः परिवारितः ॥ ८५ ॥ सूत उवाच एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पृष्टो हं पुरा
 द्विज ॥ पुण्यं पवित्रं परमं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ८६ ॥ एवं विधं येऽपि ब्रतं मनुष्या भक्त्या करिष्यंति मलिम्लुचस्य ॥
 उपोषिता यैस्तु सुखव्रदा त्रीया शुक्लपक्षे भुवितेऽपि धन्याः ॥ ८७ ॥ श्रोष्यंति ये तस्य विधिं समग्रं तेऽप्यंशभाजो मनुजाः
 प्रशस्ताः ॥ ये वै पठिष्यंति कथां समग्रं ते वै गमिष्यंति हरेर्निवासम् ॥ ८८ ॥ इति अधिकशुक्लैकादशीकथा समाप्ता
 अथ अधिककृष्णैकादशीकथा ॥ युधिष्ठिर उवाच मलिम्लुचस्य मासस्य कृष्णाका कथ्यते विभो ॥ किन्नामको
 विधिस्तस्याः कथयस्व जगत्पते ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच परमेति समाख्याता पवित्रा पापहारका ॥ भुक्तिमुक्ति
 प्रदानृणां स्त्रीणां चापि युधिष्ठिर ॥ २ ॥ पूर्वोक्तविधिना कार्याया कृष्णैकादशीजनैः ॥ पूजयेत्परया भक्त्या नाम्ना देवं

अ.क.

५५

नरोत्तमं ॥ ३ ॥ अत्र ते कथयिष्यामि कथा मे तां मनोरमाम् ॥ कां पित्यनगरे जातां मुनीनामग्रतः श्रुतां ॥ ४ ॥ आसी
द्विजवरः कश्चित्सुमेधानामधार्मिकः ॥ तस्य पत्नी पवित्रा ख्यापातिव्रत्यपरायणा ॥ ५ ॥ कर्मणा केनचिद्विप्रो धन
धान्यविवर्जितः ॥ न क्वापिल भते भिक्षां याचन्नपिनरान्बहून् ॥ ६ ॥ न भोज्यं लभते तादृङ् वस्त्रं नैव मण्डनं ॥ रूपयौ
वनमाधुर्यं नारीशु श्रूषते पतिं ॥ ७ ॥ अतिथिं पूजयेत्क्वापि तदा सा क्षुधिता गृहे ॥ तिष्ठत्येव विशालाक्षी चाम्लानमु
खपंकजा ॥ ८ ॥ विलोक्य भार्या सुदतीं कर्षतीं स्वकलेवरं ॥ न भर्तारिं क्वचिच्चैव नास्यन्नमिति भाषते ॥ ९ ॥ विचार्य
ब्राह्मणश्चित्ते भार्यायाः प्रेमबंधनं ॥ निन्दन् भाग्यं स्वकं विप्रः प्रोचे वाक्यं प्रियंवदां ॥ १० ॥ कांते करोमि किं कार्यं न म
या लभ्यते धनं ॥ याचयामि नरान्भव्यान् न यच्छंति च मे धनं ॥ ११ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि त्वं मे कथय शोभने ॥
विना धनेन सुश्रोणि गृहकार्यं न सिद्ध्यति ॥ १२ ॥ देह्याज्ञां परदेशाय गच्छामि धनलब्धये ॥ यस्मिन् देशे च यत्प्राप्यं
भाग्यं तत्रैव लभ्यते ॥ १३ ॥ उद्यमेन विना सिद्धिः कर्मणां नोपलभ्यते ॥ तस्माद्बुधाः प्रशंसन्ति सर्वथैव शुभोद्यमं ॥
॥ १४ ॥ श्रुत्वा कां तस्य वचनं सा श्रुनेत्रा विचक्षणा ॥ प्रोवाच प्रांजलिर्भूत्वा विनयानतकंधरा ॥ १५ ॥ त्वत्तो नास्ति
सुविज्ञाता त्वया ज्ञप्ता ब्रवीम्यहं ॥ हितैषिणो नरा ब्रूयुः शश्वत्साधुल्यसाध्वपि ॥ १६ ॥ पूर्वदत्तं हिलभ्येत यत्र कुत्र मही
तले ॥ विनादानं न लभ्येत मे रौकनकपर्वते ॥ १७ ॥ पूर्वदत्ता हिया विद्या पूर्वदत्तं हियद्धनं ॥ पूर्वदत्ता हिया भूमिरिह ज

ए.मा.

५५

नमनिलभ्यते ॥ १८ ॥ यद्वात्रालिखितं भालेत तथैव हिलभ्यते ॥ विनादत्तेन किंकापिलभ्यते नैव किंचन ॥ १९ ॥ पूर्वज
 न्मनिविप्रेन्द्रनमयानत्वया क्वचित् ॥ सत्पात्राणां करेदत्तं स्वल्पं भूर्यपि सद्जनं ॥ २० ॥ इह देशे परे वापि दत्तं सर्वत्र लभ्य
 ते ॥ अन्नमात्रं तु विश्वेशो विनादत्तेन यच्छति ॥ २१ ॥ तस्मादत्रैव विप्राग्र्यस्था तव्यं भवतामया ॥ भवद्विनानतिष्ठामि
 क्षणमात्रं महामुने ॥ २२ ॥ नमातानपिता भ्रातानश्वश्रूः श्वशुरोजनः ॥ न सत्कुर्वंति तां किं पि स्वजनाश्चापरे कुतः ॥
 ॥ २३ ॥ भर्तृहीनां विनिंदंति दुर्भगेति वदंति तां ॥ तस्मादत्र स्थिरो भूत्वा विहरस्व यथा सुखं ॥ २४ ॥ भवतो भाग्ययो
 गेन प्राप्तिश्चात्र भविष्यति ॥ श्रुत्वा तस्यास्तु वचनं स्थितस्तत्र विचक्षणः ॥ २५ ॥ तावत्तत्र समायातः कौण्डिन्यो मुनि
 सत्तमः ॥ दृष्ट्वा समागतं लघुः सुमेधा द्विजसत्तमः ॥ २६ ॥ स भार्यः सहसोत्थाय ननाम शिरसा सकृत् ॥ धन्योऽस्म्य
 नु गृहीतोऽस्मि सफलं जीवितं मम ॥ २७ ॥ यदृष्टोऽस्मि महद्भाग्यादित्युवाच मुनीश्वरं ॥ दत्त्वा सुविष्टं तस्मै पूजयामास
 तं द्विजं ॥ २८ ॥ भोजयित्वा विधानेन पप्रच्छ प्रमदोत्तमा ॥ विद्वन्केन प्रकारेण दारिद्र्यस्य क्षयो भवेत् ॥ २९ ॥ वि
 नादत्तं कथं लभ्येद्धनं विद्यां कुटुंबिनीं ॥ मां मे भर्ता परित्यज्य गंतुं कामोद्यवर्त्तते ॥ ३० ॥ अन्यदेशे परान् लोकान्या
 चितुं परपत्तने ॥ रक्षितोऽस्ति मया विद्वन्हेतुवाक्यैर्महत्तरैः ॥ ३१ ॥ नादत्तं लभ्यते किंचिदित्युक्त्वा स निवारितः ॥ म
 म भाग्यान्मुनीं द्राघत्वमत्रैव समागतः ॥ ३२ ॥ त्वत्प्रसादाद्वरिद्रं मेशीघ्रं नश्यत्यसंशयं ॥ केनोपायेन विप्रेन्द्रदरिद्रं

अ.क. नश्यतिध्रुवं ॥ ३३ ॥ कथयस्वरूपासिंधोव्रतंतीर्थतपादिकं ॥ श्रुत्वातस्याःसुशीलायाभाषितंमुनिपुंगवः ॥ ३४ ॥ ए.मा.
 ५६ प्रोवाचप्रवरंचित्तेविचार्यव्रतमुत्तमं ॥ मलिम्लुचेमहाभागेव्रतानामुत्तमंव्रतं ॥ सर्वपापौघशमनंदुःखदारिद्र्य
 नाशनं ॥ ३५ ॥ परमानामविख्याताविष्णोस्तिथिरनुत्तमा ॥ मलिम्लुचेतुयारुणाभुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ ३६ ॥
 तस्यामुपोषणंरुत्वाधनधान्ययुतो भवेत् ॥ विधिनाजागरैःसाकंगीतवादित्रसंयुतं ॥ ३७ ॥ धनदेनपुराचीर्णव्रत
 मेतत्सुशोभनं ॥ तदाहृष्टेनरुद्रेणधनानामधिपःकृतः ॥ ३८ ॥ हरिश्चंद्रेणचकृतंपुराक्रीतसुतेनवै ॥ पुनःप्राप्ताप्रि
 यातेनराज्यंनिहतकंटकं ॥ ३९ ॥ तस्मात्कुरुविशालाक्षिव्रतमेतत्सुशोभनं ॥ विधिनाविधियुक्तेनसमंजागरणे
 नच ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वातद्विधिसर्वंकथयामासवाडवः ॥ प्रीत्यापरमसंतुष्टस्ततोभक्त्याप्रसादितः ॥ ४१ ॥ पुनः
 प्रोवाचतंविप्रंपंचरात्रव्रतंशुभं ॥ यस्यानुष्ठानमात्रेणभुक्तिर्मुक्तिश्चप्राप्यते ॥ ४२ ॥ परमादिवसेप्रातःकृत्वा
 पूर्वाह्निकंविधिं ॥ कुर्यात्सुनियमान्शक्त्यापंचरात्रव्रतादरात् ॥ ४३ ॥ प्रातःस्नात्वानिराहारोयस्तिष्ठेद्दिनपं
 चकं ॥ सगच्छेद्द्वैष्णवंस्थानंपितृमातृप्रियायुतः ॥ ४४ ॥ एकाशनस्तुयोभूयाद्दिनानांपंचकंनरः ॥ सर्वपाप
 विनिर्मुक्तःस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ४५ ॥ स्नात्वायोभोजयेद्द्विप्रंदिनानांपंचकंनरः ॥ भोजितंतेनविधिनासदे
 वासुरमानुषं ॥ ४६ ॥ पूर्णकुंभंसुतोयेनयोददातिद्विजातये ॥ दत्तंतेनैवसकलंब्रह्मांडंसचराचरं ॥ ४७ ॥ ति

लपात्रंतुयोदद्याद्ब्राह्मणायविपश्चिते ॥ तिलसंख्यावसेद्राजनसनरोनाकमंडले ॥ ४८ ॥ घृतपात्रंतुयोदद्या
त्स्नात्वापंचदिनंनरः ॥ सभुक्काविपुलान्भोगान्सूर्यलोकेमहीयते ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचर्येणयस्तिष्ठेद्दिनानांपंच
कंनरः ॥ सस्वर्गेभुंजतेभोगान्स्वर्वेश्याभिःसममुदा ॥ ५० ॥ एवंविधंव्रतंसाध्विकुरुत्वंपतिनासह ॥ धन
धान्ययुताभूत्वास्वर्गेयास्यसिसुव्रते ॥ ५१ ॥ इत्युक्तासाव्रतंचक्रेकौंडिन्येनयथोदितं ॥ भर्त्रासमंभावयुता
स्नात्वामासिमलिम्लुचे ॥ ५२ ॥ पंचरात्रव्रतेपूर्णेपरायाःप्रियसंयुता ॥ सापश्यद्राजभवनादायातंनृपनंद
नं ॥ ५३ ॥ दत्त्वा नवीनंभवनंदिव्यवस्तुसमन्वितं ॥ वासयामासविधिनाविधिनाप्रेरितास्वयं ॥ ५४ ॥ दत्त्वाग्रामं
वृत्तिकरंब्राह्मणायसुमेधसे ॥ प्रसन्नस्तपसाराजासंस्तुत्वास्वगृहंययौ ॥ ५५ ॥ मलिम्लुचस्यमासस्यपरायाःप
रमादरात् ॥ सकृष्णोपोषणात्सद्यःपंचरात्रव्रतेनच ॥ ५६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसर्वसौख्यसमन्वितः ॥ भुक्काभो
गाप्रियासार्धमंतेविष्णुपुरंययौ ॥ ५७ ॥ येकरिष्यंतिमनुजाःपरायाव्रतमुत्तमं ॥ पंचरात्रभवंपुण्यंमयावक्तुंन
शक्यते ॥ ५८ ॥ पुष्कराद्यानितीर्थानिगंगाद्याःसरितस्तथा ॥ धेनुमुख्यानिदानानितेनचीर्णानिसर्वथा ॥ ५९ ॥
गयाश्राद्धंरुतंतेनपितरःपरितोषिताः ॥ व्रतानितेनचीर्णानिव्रतखंडोदितानिवै ॥ ६० ॥ द्विपदांब्राह्मणःश्रेष्ठोगौर्व
रिष्ठाचतुष्पदां ॥ देवानांवासवःश्रेष्ठस्तथामासोमलिम्लुचः ॥ ६१ ॥ मलिम्लुचेपंचरात्रंमहापापहरंस्मृतं ॥ पंच

अ.क. ५७ रात्रेचपरमापद्मिनीपापशोषिणी ॥ ६२ ॥ साप्यशक्तैःप्रकर्तव्यायथाशक्त्याविचक्षणैः ॥ मानुषंजनुरासाद्यन ए.मा.
 स्नातोयैर्मलिम्लुचः ॥ ६३ ॥ तेजन्मघातिनोनूननोपोष्यन्तिहरेर्दिनं ॥ चतुराशीतिलक्षाणिभ्रमंतोयोनिसंकटे ॥ ६४ ॥
 प्राप्यतेमानुषंजन्मदुर्लभंपुण्यसंचयैः ॥ तस्मात्कार्यंप्रयत्नेनपरमायाव्रतंशुभम् ॥ ६५ ॥ श्रीकृष्णउवाच
 एतत्तेसर्वमाख्यातंयत्पृष्टोहंवयानघ ॥ मलिम्लुचस्यमासस्यपरमायाःसमुद्भवं ॥ ६६ ॥ तत्सर्वंतेसमाख्यातंश्रु
 णुष्वावहितोऽनृप ॥ ६७ ॥ श्रुत्वैतद्यदुपतिनोदितंमाहात्म्यंतच्चक्रेव्रतमनुजैःप्रियासमेतः ॥ भुक्त्वासौदिविभुविदु
 र्लभांश्चभोगान्नीतोसौसुरवरमंदिरं सुहृष्टः ॥ ६८ ॥ येप्येवंभुविमनुजामलिम्लुचस्यसुस्नाताःशुभविधिनाव्रतं
 चरन्ति ॥ तेभुक्त्वाभुविविभवंसुरेन्द्रतुल्यंगच्छेयुस्त्रिभुवनवंदितस्यगेहं ॥ ६९ ॥ इतिअधिकमासकृष्णौकादशी
 परमानाम्नीमाहात्म्यंसंपूर्णं ॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥

इदमेकादशीमाहात्म्यं मुंबय्याख्यराजधान्यां गणपतकृष्णाजीत्यभिधानां मुद्रायंत्रालयाधिकारिणा आत्मारामकान्होबाभिरव्येन
 स्वीयमुद्रायंत्रालयेमुद्रितं तस्येयं द्वितीयावृत्तिः २ शकाब्दाः १८०४ मासश्च श्रावणः ॥

॥ इत्यैकादशीमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

[OrderDescription]
,CREATED=26.11.19 15:41
,TRANSFERRED=2019/11/26 at 15:56:56
,PAGES=121
,TYPE=STD
,NAME=S0002173
,Book Name=M-384-EKADASHI MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF

FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF

FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF

FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF

FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF

FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF

FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,